

TRIODION, **to jest Trójpieśnic z Bogiem Świętym,** **zawierający odpowiadające jemu obrzędy.**

Niedziela, w którą czyta się świętą Ewangelię, **przypowieść o celniku i faryzeuszu.**

W sobotę wieczorem po wstępnym Psalmie recytujemy **Błogosławiony mąż**
i całą pierwszą kacyzmę.

Do: **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy z Oktoechosy trzy stichery
niedzielne oraz cztery Anatoliosa i dodajemy dwie z Triodionu, powtarzając pierwszą. Ton 1:

Nie pomodlimy się jak faryzeusz, bracia, albowiem kto się wywyższa
będzie poniżony. Ukorzmy się więc przez Bogiem, jak celnik poszczący
wołając: Oczyszczyć nas grzesznych, Boże!

Faryzeusz ogarnięty pychą i celnik pochylony przez pokutę przystąpili do
Ciebie, Jedyne Władcy. Pierwszy z nich pochwalił się i pozbawił się dóbr, a
drugi niczego nie głosząc stał się godnym darów. W tych westchnieniach
umocnij mnie, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Chwała. Ton 8: Wszechwładny Panie, wiem ile mogą łązy, bowiem Ezechiela
odwiodły od bram śmierci, wybawiły grzesznicę z wieloletnich grzechów,
celnika zaś usprawiedliwiły bardziej niż faryzeusza, więc modłę się:
Połączywszy mnie z nimi, zmiłuj się nade mną!

I teraz. Teotokion kolejnego tonu.

Na litii stichera świętego patrona monasteru, zgodnie ze zwyczajem.

Chwała. Ton 3: Duszo moja, rozumiejąc różnicę między celnikiem i
faryzeuszem, znienawidź tego drugiego głos pełen pychy, naśladowaj zaś
pierwszego miłą Bogu modlitwę i zawołaj: Boże, oczyść mnie grzesznego i
zmiłuj się nade mną!

I teraz. Teotokion niedzielny tegoż tonu.

Do stichownie dodajemy stichery Oktoechosy według alfabetu.

Chwała. Ton 5: Moimi oczyma, ociążałymi przez nieprawości moje, nie
mogę spojrzeć i zobaczyć wyżyn nieba, ale przyjmij mnie, jak kajającego się
celnika, Zbawco, i zmiłuj się nade mną.

I teraz. Teotokion: Jesteś świątynią i bramą, pałacem i ołtarzem Króla,
Dziewico najczystsza, dzięki której Wybawiciel mój, Chrystus Bóg, objawił się
śpiącym w ciemnościach jako Słońce Sprawiedliwości, chcąc oświecić tych,
których stworzył na obraz swój ręką swoją. Przeto, Chwalebna, która zdobyłaś
matczyną odwagę ku Niemu, módl się nieustannie, aby zbawił dusze nasze.

Troparion: Bogurodzico Dziewico, raduj się, mówimy trzy razy.

I bywa pobłogosławienie chlebów i rozdanie. I czytanie wielkie z Listów Apostolskich.

Służbę świętego wypadającego na tę niedzielę i w niedzielę Syna Marnotrawnego śpiewamy
w piątek na powieczerzu albo jak rozsądzi eklezjarcha, jeśli tylko nie wypadnie dzień jakiegoś
wielkiego świętego lub patrona świątyni, bowiem gdy świątynia nie ma wielkiego patrona, jest
czczona tak, jak wielki święty w dniu swojej pamięci, gdy powinno być czuwanie i w żaden sposób

nie można zostawić pamięci o nim, ani też przekładać na inny dzień. Śpiewamy więc służbę świątyni, jak i Spotkaniu Pańskiemu, we wszystkie dni, w jakie wypada Spotkanie Pańskie.

Na jutrzni,

po sześciu psalmach **Bóg i Pan** według tonu Oktoechosy.

Mówimy troparion niedzielny dwa razy, teotokion jeden raz i zwykła recytacja psalterza.

Katyzmy poetyckie Oktoechosy. Po Nieskalanych tropariony **Anielski sobór**, hypakoe, anabatmi i prokimenon tonu. **Wszystko, co oddycha**. Ewangelia niedzielna według kolejności.

Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy. Psalm 50.

Chwała. Ton 8: **Dawco** życia, otwórz mi bramę pokuty, tęskni bowiem duch mój do świętego przybytku Twego, a przybytek mego ciała noszę cały zbrukany, lecz jako Szczędry oczyść go, z łaskawego Twego miłosierdzia.

I teraz. Teotokion: **Bogurodzico**, skieruj mnie na ścieżki pokuty, zbrukałem bowiem moją duszę strasznymi grzechami, i w lenistwie spędziłem całe me życie, lecz przez Twoje modlitwy wybaw mnie od wszelkiej zmayı.

Także ton 6: **Zmiłuj się** nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego i według mnóstwa litości Twojej oczyść nieprawości moje.

Gdy myślę, nieszczęsny, o mnóstwie popełnionych przeze mnie złych czynów, drzę przed strasznym dniem sądu. Mając jednak nadzieję na miłosierdzie Twej łaskawości, jak Dawid wołam do Ciebie: **Zmiłuj się** nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego.

Kanon niedzielny Oktoechosy z hirmosem na cztery oraz krzyża i zmartwychwstania na dwa i Bogurodzicy na dwa, a także Triodionu na sześć. Poemat Jerzego.

Akrostych kanonu w teotokionach: **Jerzego**. Ton 6:

Pieśń 1

Hirmos: **Jak** po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, wołał: **Bogu** zwycięską pieśń śpiewajmy.

Chrystus przez przypowieści wszystkich doprowadza do poprawy życia, celnika wywyższa z upokorzenia, a pyszniącego się faryzeusza okazuje upokorzonym.

Z pokory cześć wielką czyniąc, a z pychy upadek widząc straszny, naśladowaj dobro celnika i znień awidź zło faryzejskie.

Przez pychę zlikwidowane zostaje wszelkie dobro, a przez pokorę zniszczone wszelkie zło, którą naśladowujemy, wierni, jawnie pogardzając wzorem pychy.

Chcąc widzieć swoich uczniów mądrymi pokorą, Król wszystkich nakazuje uczyć się naśladować westchnienia i pokorę celnika.

Chwała. **Jak** celnik jęczę i z płaczem nieustannym, Panie, przychodzę teraz do Twojej łaskawości: **Ulituj się** nade mną, idącym teraz w pokorze przez życie.

I teraz. Teotokion: **Składam** Tobie, Władczyni, rozum, sumienie, nadzieję, ciało, duszę i ducha. **Wybaw** mnie od okrutnych wrogów i pokus oraz wybaw mnie z przysłego odrzucenia, i zbaw mnie.

Katabasja: **Otworzę** me usta i napelnę się duchem, zaśpiewam mój poemat Matce Króla, **światłości** zatryumfuję, i ciesząc się wyśpiewam wszystkie Twoje cuda.

Pieśń 3

Hirmos: **Nie** ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych,

Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Z gnojowiska żądz podnosi się pokorny, zaś z wysokości cnót okropnie spada każdy, kto się wywyższa, przeto uciekajmy od tego wzoru zła.

Pycha odcina bogactwo prawdy, pokora zaś rozbija mnóstwo żądz. Przeto okaż nas, Zbawco, naśladowcami losu celnika.

Jak celnik i my bijąc się w piersi, z rozrzewnieniem zawołajmy: Boże, oczyść nas grzesznych, abyśmy otrzymali odpuszczenie grzechów, jak i celnik.

Do gorliwości dojdźmy, wierni, naśladowując łagodność, z pokorą współzycząc w jękach serca, płaczu i modlitwie, abyśmy otrzymali od Boga przebaczenie.

Chwała. Odrzućmy, wierni, pychę siebie samą chwającą, wynoszenie się okropne i nadęcie obmierzłe, i najgorszy faryzeizm, dla Boga nieprzyzwoite zdziczenie.

I teraz. Teotokion: W Tobie jedynej przystani mając nadzieję, obym nie odpadł od dobrego oczekiwania, lecz obym otrzymał Twoją pomoc, Czysta, wybawiwszy się z wszelkiej zgubnej namiętności.

Katyzmy poetyckie, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Pokora podniesie ogarniętego przez zło celnika, który z jękiem zawołał o oczyszczenie do Stwórcy. Pycha zaś odrzuci od prawdy nieszczęsnego faryzeusza, mówiącego wiele słów. Naśladowajmy więc dobro, odstępując od zła.

Chwała. Pokora dawno temu podniosła celnika, który z płaczem zawołał: „Oczyść”, i został usprawiedliwiony. Naśladowajmy go wszyscy, którzy wpadliśmy w głębię zła, i zawołajmy z głębi serca do Zbawcy: Zgrzeszyliśmy, oczyść jedyny Przyjacielu człowieka!

I teraz. Teotokion: Szybko przyjmij, Władczyni, modlitwy nasze i zanieś je do Twego Syna i Boga, Pani nieskalana. Rozwiąż nieszczęścia przybiegających do Ciebie, skrusz podstępny i zrzuc zuchwałość powstających bezbożnie przeciwko sługom Twoim, Najczystsza.

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Słowo, które upokorzyło siebie aż do przyjęcia postaci sługi, pokazało nam pokorę jako szczególną drogę wstępowania do nieba, którą każdy niech naśladowuje, a ten, kto się wynosi, zostanie upokorzony.

Wzniósł się sprawiedliwy i upadł faryzeusz, mnóstwem zła obciążony został upokorzony, a wzniósł się celnik, nieoczekiwanie usprawiedliwiony.

Ubóstwa orędownik z bogactwem cnót okazał szaleństwo, a bogactwo pokory natychmiast usprawiedliwiło ze skrajnego ubóstwa, zdobywajmy więc pokorę.

Powiedziałeś, Władco, żeby wielce mędrkującym przeciwstawić się wszelkimi sposobami, gdyż pokornym dasz łaskę Twoją, Zbawco, przeto nam ukorzoną ześlij teraz łaskę Twoją.

Chwała. Ku Bożemu wstępowaniu zawsze prowadzi nas Zbawca i Władca,

pokazawszy pokorę otwierającą wysokość, gdy nogi uczniów swymi rękoma umył.

I teraz. Teotokion: Dziewico, któraś zrodziła Światłość niedostępną, duszy mojej ciemność rozpędź świetlistą zorzą i ku ścieżkom zbawienia kieruj życie moje.

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Powstrzymajmy się od naśladowania zalet faryzeusza i naśladowujmy pokorę celnika, w pierwszym z nich nienawidząc wysokie opinie o sobie i zgubę upadków.

Zbędny ruch prawdy został osądzony, związał w nim faryzeusz opinię, a celnik wspaniałą cnotą zdobył sobie jako przyjaciela pokorę.

Faryzeusz uznał siebie za jeźdźca w cnotach, a ubogi celnik biegnąc szybciej od lidyjskiego rydwanu wyprzedził go, dodawszy do miłosierdzia pokorę.

Przypowieść o celniku wszyscy zrozumcie umysłem, przyjdźcie, naśladowujmy łyzy, przynosząc Bogu ducha skruszonego, grzechów poszukując odpuszczenia.

Chwała. Daleko odrzucmy wyniosły i zły, pełen pychy i zuchwały rozumny zwyczaj faryzeusza, bardzo chwalonego się, abyśmy nie pozbawili się Bożej łaski.

I teraz. Teotokion: Łaskę mocy ześlij wszystkim nam, Dobra, przybiegającym do Ciebie, podając pomoc pośród wszystkich wrogów i wyrwijając z wszelkiej namiętności.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Przez życiowe pole walk biegł celnik wraz z faryzeuszem, ale jeden z nich ogarnięty przez wysokie mniemanie haniebnie utonął, a drugi zbawił się przez pokorę.

Życia biednego przechodząc bieg, naśladowujmy gorliwie mądrość celnika. Uciekajmy zaś od nadymania się obmierzłego faryzeusza, a będziemy żyć.

Zwyczajami swymi naśladowujmy Zbawcę Jezusa i Jego pokorę, pragnąc otrzymać miejsce nieustannej radości, zamieszkawszy w krainie żywych.

Pokazałeś uczniom Twoim wzniosłość pokory, gdy rękami przepasawszy biodra, Władco, umyłeś im nogi i nakazałeś naśladować ten wzór.

Chwała. Faryzeusz przeszedł życie w cnotach, a celnik w grzechach, jednak pierwszy z nich z powodu pychy wrogiej rozumowi odstąpił od pokory, a drugi wznosił się, okazawszy się pokornym.

I teraz. Teotokion: Nagiego w prostocie i nie stworzonego dla chytrego życia, w fałsz przestępstwa przybrał mnie wróg, w ciała otyłość, teraz zaś przez Twoje wstawienictwo, Dziewico, zbawiam się.

Kontakion, ton 4:

Prosomion: Objawiłeś się dzisiaj.

Uciekajmy od chełpliwych słów faryzeusza i nauczmy się wzniosłości pokornych słów celnika, w pokucie wołając: Zbawco świata, oczyść sługi Twoje!

Drugi kontakion, ton 3:

Prosomion: Dziewica dzisiaj.

Przynieśmy Panu westchnienia celnika i do Niego przystąpmy, grzeszni, jak do Władcy. Pragnie bowiem zbawienia wszystkich ludzi i odpuszczenie daje wszystkim kajającym się, ze względu bowiem na nas wcielił się Bóg będący z Ojcem współniemający początku.

Ikos: Sami siebie, bracia, wszyscy ukorzymy westchnieniami, a łkaniem owińmy sumienie, abyśmy na sądzie wiecznym zjawili się niewinni, otrzymawszy odpuszczenie. Tam bowiem zaiste jest przebaczenie, które teraz wymódlmy sobie, aby je ujrzeć. Tam choroba ucieknie i ból z głębi westchnień, w Edenie przedziwnym, którego twórcą jest Chrystus, Bóg z Ojcem wspólnie niemający początku..

Jest taki zwyczaj, że najpierw czyta się przed siódmą pieśnią synaksarion miesięczny, a potem z Triodionu. Po przeczytaniu synaksarionu miesięcznego mów to:

Stichosy z Triodionu:

**Stwórco wysokości i niskości,
trójświętą przeto pieśń od aniołów
i trójpieśń od ludzi przyjmij.**

Na celnika i faryzeusza:

**Kto żyje faryzejsko, daleko jest od Kościoła,
Chrystus bowiem wewnątrz, o pokorni, jest przyjmowany.**

Modlitwami wszystkich Twoich świętych twórców pieśni, Chryste Boże nasz, zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Faryzeusz, który usprawiedliwiał się swoimi czynami, unosił się na sieciach pychy, bezmiernie się chwając, a celnik na lekkim skrzydle pokory wznosił się i zbliżył do Boga.

Drabinę jako obraz pokory wykorzystał celnik i wznosił się na wyżyny nieba, zaś unoszący się zgniłą pychą i szaleństwem nieszczęsny faryzeusz, zstąpił aż do głębin otchłani.

Łowiąc sprawiedliwych Zły kradnie ich wzorami pychy, grzesznych zaś wiąże sieciami rozpaczy. Jednak z obu tych form zła, naśladowcy celnika, pospieszmy się wybawić.

Przypadnijmy z modlitwą do Boga naszego, wierni, łzami i gorącymi westchnieniami naśladowując wzniosłą pokorę celnika i śpiewając: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Chwała. Nauczając uczniów powiedziałaś, Władco, aby zbyt nie mędrkowali, ale kierowali się pokorą, Zbawco. Przeto wołamy do Ciebie, wierni: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

I teraz. Teotokion: Jako piękność Jakuba i Bożą drabinę na ziemi, zobaczył

Ciebie najpierw Jakub, rozciągniętą aż na wysokości, a my znamy Ciebie, Czysta, jako sprowadzającą z wysokości Boga wcielonego i to, co ziemskie, znowu do nieba podnoszącą.

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Mądry celnik z pokorą westchnąwszy odnalazł miłosiernego Pana i został zbawiony, a ze względu na okropny i wielomówny język faryzeusz odpadł od prawdy.

Uciekajmy od nadęcia się faryzeusza, mającego upodobanie w wymienianiu zasług, wierni, naśladując celnika, któremu okazane zostało miłosierdzie ze względu na jego pokorę i zwyczaj.

Głos celnika, wierni, powtórzmy w Kościele świętym: „Boże, oczyść”, abyśmy z nim otrzymali przebaczenie, wybawiając się z zarazy chwalącego się faryzeusza.

Naśladujmy wszyscy westchnienia celnika i rozmawiając z Bogiem z gorącymi łzami zawołajmy do Niego: Przyjacielu człowieka, zgrzeszyliśmy, Łaskawco szczodry, oczyść i zbaw.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Ku westchnieniom celnika Bóg się przychylił i usprawiedliwił go, wszystkim pokazał, że zawsze należy się pochylać, westchnieniami i łzami prosząc o odpuszczenie grzechów.

I teraz. Teotokion: Nie znam poza Tobą innego wspomnienia, Ciebie znam jako orędowniczkę, Czysta Nieskalana. Ciebie kieruję ku z Ciebie zrodzonemu Orędownikowi: okaż mnie wolnym od wszystkich znieważających mnie.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

Drogą wstępowania jest pokora, od Chrystusa wzięwszy wzór zbawienia naśladujmy więc obyczaje celnika, daleko odrzucając nadęcie pychy i usposobieniem pokory błagając Boga.

Odrzuciwszy duchową pychę, zdobywajmy słuszny zwyczaj pokory, siebie usprawiedliwiać nie próbujemy, znienawidźmy nadęcie pychy i z celnikiem błagajmy Boga.

Modlitwy celnika przynieśmy Stwórcy miłosierdzia, odwracając się od faryzejskich niewdzięcznych modlitw i słów pochwały siebie samego, które na bliźniego sprowadzają osądzenie, abyśmy sprowadzili Boże miłosierdzie i światłość.

Wieloma grzechami obciążony, ogromem zła przewyższając celnika i faryzeusza, który posiadał pełne chwalby nadęcie się, zewsząd pusty jestem wszelkich dóbr: Panie, oszczędź mnie!

Uczyn nas godnymi Twojej szczęśliwości, ze względu na Ciebie ubogich duchem. Zgodnie bowiem z Twoją nauką przynosimy Tobie ducha skruszonego:

Zbawco, przyjmij i zbaw służących Tobie!

Chwała. Niegdyś celnik aby pomodlić się do Boga wszedł z wiarą do świątyni i usprawiedliwił się, przyszedł bowiem z westchnieniami i łzami, ze skruszonym sercem, całe odrzucił brzemię grzechów i oczyścił się.

I teraz. Teotokion: Pozwól nam śpiewać, słać i błogosławić Ciebie, godnie czczących Ciebie, Przeczysta, i wysławiających Twoje zrodzenie, jedyna błogosławiona. Ty bowiem jesteś chwałą chrześcijan i przed Bogiem Orędowniczką Jemu przyjemną.

Eksapostilarion zmartwychwstania. Także Triodionu:

Prosomion: Z uczniami wejdźmy.

Chwała. Uciekajmy przed wielomówstwem złego faryzeusza, przywyknijmy do pokory wspaniałego celnika, abyśmy wstąpili na niebo, z nim wołając do Boga: Oczyść sługi Twoje, dobrowolnie zrodzony z Dziewicy Chryste Zbawco, który przecierpiałeś krzyż i podnieś świat Boską mocą Twoją.

I teraz. Teotokion: Stwórca stworzenia i Bóg wszystkich ciała ludzkie przyjął z nieskalanego łona Twego, opiewana przez wszystkich Bogurodzico. Odnowił całą moją zniszczalną naturą, taką samą zostawiwszy ją po zrodzeniu, jak i przed zrodzeniem. Przeto Ciebie z wiarą wszyscy wysławiając, wołamy: Raduj się, chwało świata!

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichery zmartwychwstania isomelosy i Triodionu cztery isomelosy: Nie pomodlimy się jak faryzeusz, bracia – patrz na nieszporach.

Stichos 2: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Ton 3: Duszo moja, rozumiejąc różnicę między celnikiem i faryzeuszem, znienawidź tego drugiego głos pełen pychy, naśladowaj zaś pierwszego miłą Bogu modlitwę i zawołaj: Boże, oczyść mnie grzesznego i zmiłuj się nade mną!

Stichos 3: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Znienawidźmy pełen chwały głos faryzeusza, wierni, naśladowujmy zaś miłą Bogu modlitwę celnika, nie przez mędrkowanie, lecz przez ukorzywszy się z rozrzewnieniem zawołajmy: Panie, oczyść grzechy nasze!

Chwała. Ton 8: Chwalącego się swymi czynami i usprawiedliwiającego się faryzeusza osądziłeś, Panie, a korzącego się i w westchnieniach proszącego o oczyszczenie celnika usprawiedliwiłeś. Nie zważasz bowiem na mędrkowanie i nie odrzucasz skruszonego serca. Przeto i my przypadamy w pokorze do Ciebie, któryś za nas cierpiał: Daj odpuśczenie grzechów i wielkie miłosierdzie!

I teraz. Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico. Wielka doksologia i rozesłanie. Zgodnie ze zwyczajem liti w narteksie, gdzie śpiewamy: **Chwała, i teraz.** Stichera jutrzni ewangeliczna i pierwsza godzina.

Wiedzieć należy, że wszystkie 11 sticher Ewangelii jutrzni od tej obecnej niedzieli i aż do niedzieli Wszystkich Świętych na litiach jutrzni śpiewa się w narteksie, po **Chwała, i teraz.** Niech będzie też wiadomym, że od tej niedzieli zaczynamy czytać w narteksie, po rozesłaniu liti, mowy katechetyczne świętego ojca naszego Teodora Studyty. Gdy jest obecny igumen, to on czyta, a gdy go nie ma, to czyta je eklezjarcha, a bracia stoją i z uwagą słuchają. Po skończeniu czytania mówimy troparion świętemu Teodorowi, ton 8: **Prawosławia nauczycielu, bez teotokionu. I pełne rozesłanie.**

Na **Liturgii** typika z Oktoechosy i z kanonu pieśń szósta. Prokimenon wypadającego tonu. Lekcja z Listu do Tymoteusza, perykopa 145. Alleluja. Ewangelia według Łukasza, perykopa

89. Koinonikon: **Chwalcie Pana z niebios.**

Należy wiedzieć, że w tym tygodniu inaczej myślący przestrzegają postu zwanego arcyburiew. My zaś, mnisi, każdego dnia [to jest także w środę i w piątek] spożywamy ser i jajka, świecy zaś spożywają mięso, niszcząc tym samym nakaz tej herezji. Jeśli święto Spotkania Pańskiego wypadnie w sobotę mięsopustną, służbę zmarłym śpiewa się całą w krypcie grobowej, wieczór i poranek, a gdy nie ma krypty grobowej, to śpiewa się ją w sobotę przed niedzielą o synu marnotrawnym, a w sobotę mięsopustną śpiewa się wyłącznie służbę samego święta.

**Niedziela, w którą czyta się świętą Ewangelię,
przypowieść o synu marnotrawnym.**

W sobotę wieczorem na czuwaniu po zwykłej recytacji Psalterza do **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy z Oktoechosy trzy stichery zmartwychwstania i trzy Anatoliosa oraz cztery z Triodionu, powtarzając je.

Ton 1: Zamieszkawszy w bezgrzesznej i życiodajnej krainie, zasiałem grzech i sierpem ściałem kłosa lenistwa, własnymi rękoma związałem snopy moich czynów, które nie złożyłem w spichlerzu pokuty. Modłę się jednak do Ciebie, przedwiecznego Stwórcy naszego Boga, abyś wiatrem Twojej łaskowości rozwiął plewy mych czynów i jako pszenicę dał duszy mojej odpuszczenie, zamykając mnie w niebiańskim Twoim spichlerzu, i zbaw mnie.

Poznajmy, bracia, moc tajemnicy, bowiem syna marnotrawnego zmierzającego od grzechu do domu ojcowskiego najłaskawszy Ojciec ujrawszy całuje i znowu daruje poznanie swojej chwały i tajemnie wspaniałe szykuje wesele, zabijając cielca tuczonego, abyśmy godnie współżyli z zabijającym Przyjacielem człowieka Ojcem i sławnym zabitym Zbawcą dusz naszych.

Chwała. Ton 2: O, jakichże dóbr nieszczęsny się pozbawiłem! O, od jakiego królestwa odpadłem pełen żądz! Roztrwoiłem bogactwo, które otrzymałem, przekroczyłem przykazanie, biada mi, pełna żądz duszo! Zostaniesz skazana na wieczny ogień, przeto przed końcem zawołaj do Chrystusa Boga: Przyjmij mnie jak syna marnotrawnego, Boże, i zmiłuj się nade mną!

I teraz. Teotokion pierwszy według tonu.

Wejście. Pogodna Światłości. Prokimenon: Pan zakrólował.

Na litii zgodnie ze zwyczajem stichera świętyni.

Chwała. Ton 4: Jako syn marnotrawny przyszedłem i ja, Szczodry, życie całe spędziwszy w kraju dalekim, gdzie roztrwoiłem bogactwo, które dałeś mi, Ojcze, przyjmij mnie, kajającego się, Boże, i zmiłuj się nade mną.

I teraz. Teotokion tegoż tonu.

Do stichownie dodajemy stichery Oktoechosy, według alfabetu.

Chwała. Isomelos, ton 6:

Roztrwoiwszy bogactwo ojcowskiego daru, z pozbawionymi rozumem bydłętami pasłem się, nieszczęsny, pragnąc ich pokarmu, głód cierpiełem nie mogąc się nasycić, lecz wracając do łaskawego Ojca wołam ze łzami: Przyjmij mnie jako najemnika przypadającego do Twojej przyjaźni do człowieka i zbaw mnie!

I teraz. Teotokion: Stwórca i Zbawiciel mój.

Troparion rozesłania: Bogurodzico Dziewico, raduj się, trzykrotnie.

I dalszy ciąg czuwania według zwyczaju.

Na jutrzni,

na **Bóg i Pan** troparion Oktoechosy niedzielny i teotokion,
zwykła recytacja Psalterza i polijejejos.

Zwykle dwa Psalmi, do których dodajemy trzeci: **Nad rzekami Babilonu z Alleluja.**

Anabatmi i prokimenon tonu. **Wszystko, co oddycha.** Ewangelia jutrzni. Także: **Chwała.** Ton 8: **Dawco życia, otwórz mi bramę pokuty. I teraz. Teotokion: Bogurodzico, skieruj mnie na ścieżki pokuty.** Także ton 6: **Zmiluj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego oraz Gdy myślę, nieszczęsny, o mnóstwie popełnionych przeze mnie złych czynów.**

Kanon zmartwychwstania z hirmosem na cztery, a także kanon krzyża i zmartwychwstania na dwa i Bogurodzicy na dwa oraz Triodionu na sześć.

Natomiast służbę Menei śpiewamy na powieczeru w piątek wieczorem.

Kanon, poemat kyr Józefa. Ton 2.

Pieśń 1

Hirmos: Mojżesza przyjąwszy pieśń, zaśpiewaj duszo: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go.

Jezusie Boże, kajającego się przyjmij teraz i mnie, jak syna marnotrawnego, który całe życie spędził w lenistwie i zagniewał Ciebie.

Roztrwoiłem bogactwo Boże, które dałeś mi poprzednio, i oddaliłem się od Ciebie żyjąc marnotrawnie: Łaskawy Ojczy, przyjmij więc i mnie, powracającego.

Chwała. Otworzący teraz ojcowskie objęcia, przyjmij i mnie, Panie, jak syna marnotrawnego, Szczodroblivy, abym dziękczynnie wysławił Ciebie.

I teraz. Teotokion: Okazawszy mi całą łaskawość, Boże, odrzuć mnóstwo moich grzechów jako Łaskawca, dla boskich modlitw Matki Twojej.

Jako katabasję śpiewamy hirmosy kanonu:

Hirmos: Mojżesza przyjąwszy pieśń, zaśpiewaj duszo.

Pieśń 3

Hirmos: Niepłodny mój rozum okaż płodnym, Boże, sprawco dobroci i krzewicielu dobra, z łaskawości Twojej.

Cały byłem poza sobą, ze szkodą dla rozumu przylgnąłem do wynalazców żądź, lecz przyjmij mnie, Chryste, jako marnotrawnego.

Naśladując głos marnotrawnego, wołam: Ojczy, jak niegdyś jego, tak teraz przyjmij mnie i nie odrzucaj mnie!

Chwała. Objęcia Twoje otworzywszy, Chryste, miłosiernie przyjmij mnie, powracającego z dalekiego kraju grzechu i żądź.

I teraz. Teotokion: Dobra wśród niewiast, wzbogać i mnie dobrymi czynami, wyniszczzonego przez liczne grzechy, Czysta, abym sławił Ciebie.

Katabasja: Niepłodny mój rozum okaż płodnym.

Katyzma poetycka, ton 1:

Prosomion: Żołnierze strzegący Twego grobu.

Objęcia ojcowskie otwórz dla mnie, poszczonego, marnotrawnie spędziłem moje życie, na bogactwo niewyczerpane patrząc Twych zlitowań, Zbawco, teraz oto ukorzonego nie odrzuć mego serca, do Ciebie bowiem, Panie, wołam z rozrzewnieniem: Ojczy, zgrzeszyłem na niebo i przed Tobą!

Chwała, i teraz. Teotokion: Nieskalana, czysta Bogurodzico Dziewico, jedyna

Orędowniczko wiernych i opieko, wyzwól nas, w Tobie pokładających nadzieję, Dziewico, z wszelkich nieszczęść i bólów oraz zgubnych pokus, i zbaw nasze dusze boskimi Twymi modlitwami.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok przewidując Twoje zrodzenie z Dziewicy, głosząc wołał: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, albowiem z południa i z góry świętej ocienionej przyszedłeś, Chryste.

Bogactwo dóbr, jakie dałeś mi, niebieski Ojczy, roztrwoiłem i stałem się niewolnikiem obcych obywateli, przeto wołam do Ciebie: Zgrzeszyłem przed Tobą, przyjmij mnie jak syna marnotrawnego, otworzywszy mi Twoje objęcia!

Stałem się niewolnikiem wszelkiego zła, połączywszy się nieszczęśliwie z miłośnikami żądź i byłem poza sobą z nieuwagi, ulituj się nade mną, Zbawco, nadniebiański Ojczy, przybiegającym do licznych Twoich łask.

Chwała. Napęliłem się wszelkim wstydem, nie śmiem wejrzeć na wyżyny nieba, gdyż bezrozumnie przyłgnałem do grzechu, teraz zaś nawracając się wołam z rozrzewnieniem: Zgrzeszyłem przed Tobą, przyjmij mnie, Królu wszystkim!

I teraz. Teotokion: Pomoc ludziom i mocna nadzieja dla wszystkich chrześcijan, przystani zbawionych, Czysta: Zbaw mnie, Dziewico, macierzyńskimi modlitwami Twoimi i uczynj godnym życia przyszłego.

Katabasja: Prorok przewidując Twoje zrodzenie z Dziewicy.

Pieśń 5

Hirmos: Gdy przeminęła noc przybliżył się dzień i światłość zajaśniała światu, przeto sławią Ciebie zastępy anielskie i wszystko Ciebie wysławia.

Zniewolony zostałem przez obcych obywateli i odszedłem do krainy zniszczenia, napęliwszy się wstydem, teraz zaś nawracając się wołam do Ciebie, Szczodry: Zgrzeszyłem!

Otwórz teraz dla mnie ojcowską Twą łaskawość, ze zła nawróciłem się, niebieski Ojczy, więc nie odrzucaj mnie, mający ogromne miłosierdzie.

Chwała. Nie śmiem spojrzeć w górę na wyżyny, bez miary zagniewawszy Ciebie, Chryste, ale znając Twoje miłosierne łaskawości, wołam: Zgrzeszyłem przez Tobą, oczyść i zbaw mnie!

I teraz. Teotokion: Najświętsza Dziewico, Łaski Pełna, któraś wszystkim zrodziła oczyszczenie, zmniejsz Twymi modlitwami ciężkie brzemie moich grzechów.

Katabasja: Gdy przeminęła noc przybliżył się dzień.

Pieśń 6

Hirmos: W głębinie grzechów jestem trzymany, Zbawco, i w otchłani życiowej falami atakowany, lecz jak Jonasz ze zwierza i mnie wyprowadź z żądź, i zbaw mnie.

Głębia grzechów ciągle mnie trzyma i fale grzechów pogrążają mnie, skieruj mnie do przystani życia, Chryste Boże, i zbaw mnie, Królu Chwały.

Bogactwo ojcowskie roztrwoiłem i zubożony napęliłem się wstydem, zniewolony przez bezowocne marzenia, przeto wołam do Ciebie: Przyjacielu człowieka, ulituj się nade mną i zbaw mnie.

Chwała. Cierpiąc głód wszelkich dóbr oddaliłem się od Ciebie, Najłaskawszy, ulituj się nad teraz nawracającym się i zbaw, Chryste,

wysławiającego Twoją Przyjaźń do człowieka.

I teraz. Teotokion: Dziewico, któraś zrodziła Zbawcę i Władcę Chrystusa, uczyni mnie godnym zbawienia, pozbawionego wszelkich dóbr, Dziewico czysta, abym wysławiał Twoją wielkość.

Katabasja: W głębinie grzechów jestem trzymany, Zbawco.

Kontakion, ton 3:

Prosimion: Dziewica dzisiaj.

Od Twojej ojcowskiej chwały oddaliłem się szaleńczo, ze złymi roztrwoniłem bogactwo, któreś mi dał, przeto przynoszę Tobie słowa marnotrawnego syna: Zgrzeszyłem przed Tobą, Ojcze szczodroblivy, przyjmij mnie kajającego się i uczyni mnie jednym z Twoich najemników.

Ikos: Zbawcy naszego, każdego dnia nauczającego swym głosem, usłyszmy pisma o marnotrawnym i znowu cnotliwym. Naśladując wiarą jego dobrą pokutą, do znajdującego tajemnice wszystkich pokornym sercem zawołajmy: Zgrzeszyliśmy przed Tobą, Ojcze szczodroblivy, i nie jesteśmy już godni zwać się dziećmi, jak dawniej, ale jako z natury swej Przyjaciel człowieka, Ty przyjmij i uczyni mnie jako jednego z najemników Twoich.

Najpierw bywa czytanie synaksarionu z Menei, a potem z Triodionu:

Stichosy: Jeśli ktoś jest marnotrawnym jak ja, niech nabierze odwagi i idzie!

Dla wszystkich bowiem łask Bożych otwiera się brama.

Z niewypowiedzianej Twojej przyjaźni do człowieka, Chryste Boże nasz, zmiluj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Cherubinów naśladując dzieci w piecu radując się śpiewały: Błogosławiony jesteś, Boże, albowiem prawdą i sądem sprowadziłeś to na nas ze względu na nasze grzechy, wielbiony i wywyższany na wieki.

Oddałem się rozkoszom cielesnym, nieszczęsny, trudziłem się dla zaspokojenia moich żądz i stałem się obcym Tobie, Przyjacielu człowieka. Teraz zaś wołam słowami marnotrawnego: Zgrzeszyłem, Chryste, nie odrzucaj mnie jako jedyny miłosierny!

Wołam: Zgrzeszyłem, nie mam odwagi spojrzeć na wyżyny nieba, Królu wszystkich, albowiem w szaleństwie jeden Ciebie zagniewałem, odwracając się od Twoich przykazań. Przeto jako jedyny Łaskawy nie odrzucaj mnie od Twego oblicza!

Chwała. Panie, dla modlitw apostołów, proroków i sprawiedliwych oraz czcigodnych męczenników daruj mi wszystko, czym zgrzeszyłem, zagniewawszy łaskawość Twoją, Chryste, abym wysławiał Ciebie na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, okazałaś się czcigodniejszą od cherubinów i serafinów, i jaśniejszą od wszystkich niebieskich zastępów, ubłagaj przeto z nimi wcielone w Ciebie, Najnieskalańsza, Boże Słowo Ojca niemającego początku, abyśmy wszyscy stali się godnymi wiecznych dóbr.

Katabasja: Cherubinów naśladując dzieci w piecu radując się śpiewały.

Pieśń 8

Hirmos: Tego, który w krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy niegdyś przedstawił na górze synajskiej, opiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, który zstąpiłeś na ziemię ze względu na wielkie swoje miłosierdzie, aby zbawić świat dobrowolnie zubożały, jako miłosierny zbaw mnie teraz, zubożalego we wszelkich cnotach.

Oddaliłem się od Twoich przykazań, zniewolił mnie przeklęty oszust, teraz zaś nawracającego się i jak syn marnotrawny dawno temu przypadającego do Ciebie, przyjmij mnie, nadniebiański Ojczy.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Ogarnęły mnie niszczące marzenia i okryły mrokiem, oddaliłem się od Ciebie, cały byłem poza Tobą, Szczędry, przeto zbaw w pokucie przypadającego do Ciebie.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico czysta, jedyna poprawo upadłych, popraw i mnie, przez wszelkie grzechy całego skruszonego i ukorzonego.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Tego, który w krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy.

Pieśń 9

Hirmos: Któż ze zrodzonych z ziemi słyszał o tym lub kto widział kiedykolwiek, aby Dziewica poczęła w łonie i bez boleści zrodziła niemowlę? Taki jest Twój cud i Ciebie czysta Dziewico uwielbiamy.

Zobacz, Chryste, boleść serca, zobacz moje nawrócenie, zobacz łzy, Zbawco, i nie pogardzaj mną, ale obejmij ze względu na Twoją łaskawość z mnóstwem zbawianych, Przeczysta, abym dziękczynnie opiewał miłosierdzie Twoje.

Jak łotr wołam: Wspomnij mnie! Jak celnik żalem ogarnięty biję się w piersi i wołam teraz: Oczyść, przyjmij mnie jak syna marnotrawnego, Szczędry, wyzwól mnie z wszystkich moich złości, Królu wszystkich, abym wyśpiewał Twoją niezwykłą łaskawość!

Westchnij teraz, duszo moja nieszczęsna, i zawołaj do Chrystusa: Ze względu na mnie dobrowolnie wyniszczony Panie, mnie wyniszczony ze wszelkich dobrych czynów jako dobry i wielce miłosierny wzbogać darami Twymi!

Chwała. Ty, któryś niegdyś sprawił radość synowi marnotrawnemu, Dobry, dobrowolnie nawracającemu się, to samo uczyn też teraz i ze mną, nieszczęsnym, wyciągając do mnie czcigodne Twoje objęcia, abym zbawiwszy się opiewał Twoją niezwykłą łaskawość.

I teraz. Teotokion: Świetlistymi Twymi modlitwami, Dziewico, oświeć omroczone złem moje duchowe oczy, błagam, i wprowadź mnie na drogę pokuty, abym godnie śpiewał Tobie, w którą w sposób przewyższający słowo wcieliło się Słowo.

Katabasja: Któż ze zrodzonych z ziemi.

Eksapostilarion z Oktoechosy, także i ten z Triodionu:

Prosomion: Niewiasty, usłyszcie.

Bogactwo łaski, które mi dałeś, nieszczęsnemu, bezsensownie roztrwoiłem żyjąc marnotrawnie, rozdałem fałszywym demonom, przeto jak syna marnotrawnego przyjmij mnie, nawracającego się, i zbaw mnie, Ojczy szczędry.

Inny: Zmarnowałem Twoje bogactwo rozdawszy je, Panie, i poddałem się złym demonom, nieszczęsny, lecz ulituj się nad marnotrawnym i oczyść zbrukanego, Zbawco najłaskawszy, przywracając mi pierwotną szatę Twego królestwa.

Teotokion: Święta Matko Dziewico, wielkie głoszenie apostołów, męczenników, proroków i sprawiedliwych, uczyn miłosiernym dla nas, Twoich sług, Twego Syna i Pana, Bogurodzico, gdy zasiądzie sądzić każdego według jego czynów.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichery zmartwychwstania z Oktoechosy, jeden Anatoliosa i trzy isomelosy Triodionu, ton 2:

Słowa syna marnotrawnego przynoszę Tobie, Panie: Zgrzeszyłem przed oczyma Twoimi, Dobry, roztrwoiłem bogactwo Twoich darów, lecz przyjmij mnie kajającego się, Zbawco, i zbaw mnie.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Ton 4: Jako syn marnotrawny przyszedłem i ja, Szczodry, życie całe spędziwszy w krajach dalekich, gdzie zmarnowałem bogactwo, które dałeś mi, Ojcze: Przyjmij mnie, kajającego się i zmiłuj się nade mną.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Ton 8: Roztrwoiłem marnotrawnie bogactwo ojcowskiego majątku i zmarnowałem, pusty będąc zamieszkałem w kraju złych obywateli i nie mogąc znieść życia z nimi, nawróciwszy się wołałem do Ciebie, szczodrobliwego Ojca: Zgrzeszyłem na niebo i przed Tobą, i nie jestem godzien zwać się synem Twoim. Uczyn mi jednym z Twoich najemników, Boże, i zmiłuj się nade mną.

Chwała. Ton 6: Ojcze łaskawy, oddaliłem się od Ciebie, nie pozostaw mnie, ani też nie okazać niepotrzebnym w królestwie Twoim. Wróg okrutny i zły obnażył mnie i zabrał moje bogactwo, duchowe dary w nierządzie roztrwoiłem. Powstawszy więc zwracam się do Ciebie, wołając: Uczyn mi jako jednego z najemników Twoich. Ze względu na mnie na krzyżu rozpostarłeś przeczyste Twoje ręce, aby wyrwać mnie okrutnemu zwierzowi i przybrać mnie w pierwotną szatę jako jedynego wielce miłosiernego.

I teraz. Błogosławiona jesteś, Bogurodzico Dziewico. Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie. Zwykła litia, na której śpiewa się **Chwała, i teraz**, stichera ewangeliczna i czyta się mowy katechetyczne. Godzina pierwsza w narteksie. I pełne rozesłanie. Na **Liturgii** Błogosławieństwa Oktoechosy na 6 i Triodionu pieśń 6 na 4. Prokimenon lekcji według tonu. Lekcja z Listu do Koryntian, perykopa 135. Alleluja według tonu. Ewangelia według Łukasza, perykopa 79. Koinonikon: **Chwalcie Pana z niebios.**

Wiedzieć należy, że w tygodniu mięsopustnym nie śpiewamy Alleluja. Opuszczamy też jedną kazykę Psalterza na jutrzni i odmawiamy ją na niesporach. Pieśni z Psalterza nie odmawiamy. Nie śpiewamy też mesohores i kanonu modlitewnego do Najświętszej Bogurodzicy, śpiewanego na powieczerszu. Powieczersze śpiewamy małe. Tak samo postępujemy w tygodniu seropustnym, z wyjątkiem środy i piątku, ale o tym wszystkim tam szukaj wskazań. Czytamy też w tym tygodniu każdego dnia na jutrzni słowo świętego Makarego o czterdziestnicy i pięćdziesiąticy, które zaczyna się od słów: **Dzieci moje, serce me raduje się ze względu na was.**

Niech też będzie wiadomym, że służby świętych wypadających w sobotę i niedzielę

mięsoпустną śpiewane są na poprzedzających powieczerzach. Tak samo czynimy w sobotę i niedzielę seropustną, lub jak zezwoli przełożony, z wyjątkiem, gdy wypadnie pamięć wielkiego świętego.

W sobotę mięsoпустną czynimy pamięć od wieków zmarłych prawosławnych chrześcijan, ojców i braci naszych.

W piątek wieczorem po psalmie wstępnym i zwykłej recytacji Psalterza, do **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy sześć sticher i śpiewamy z Oktoechosu trzy stichery męczennikom, według kolejnego tonu, i z Triodionu trzy prosomiony, ton 8:

Prosomion: **W Edenie raj.**

Czynimy dzisiaj pamięć po imieniu wszystkich od wieków zmarłych, którzy z wiarą żyli pobożnie, zaśpiewajmy do Zbawcy i Pana, wierni, prosząc dla nich gorliwie o wydanie łagodnego wyroku w godzinie sądu przez tego samego Boga naszego, sądzącego całą ziemię, aby stanie po Jego prawicy otrzymać w radości, w udziale sprawiedliwych i w świetlistym losie świętych, o bycie godnymi niebieskiego Twego królestwa.

Twoją krwią, Zbawco, ludzi odkupiłeś i śmiercią Twoją od śmierci gorzkiej nas wybawiłeś, i dałeś nam życie wieczne Twoim zmartwychwstaniem, przeto daj, Panie, odpoczynek wszystkim pobożnie zmarłym w pustyniach, w miastach, na morzu lub na ziemi i na każdym miejscu. Królów zaś, kapłanów, biskupów, mnichów i wielmożów w każdym pokoleniu, uczyni godnymi niebieskiego Twego królestwa.

Gdy z martwych powstałeś, Chryste, śmierć przestała rządzić tymi, którzy pobożnie zmarli. Przeto modlimy się gorliwie, abyś sługom Twoim dał odpoczynek w Twoich pałacach i na łonie Abrahama, od Adama aż do dzisiaj, którzy służyli Tobie w czystości, ojcom i braciom naszym, wraz z przyjaciółmi i krewnymi, każdemu człowiekowi, który w życiu służył wiernie i odszedł do Ciebie w różny sposób, Boże, uczyni ich wszystkich godnymi niebieskiego Twego królestwa.

Chwała. Ton 8: Płaczę i łkam, gdy pomyślę o śmierci i widzę w grobach leżące na obraz Twój Boży stworzone nasze piękno, bezkształtne, bez chwały, niemające postaci. O, cudzie! Cóż to za tajemnica nas dotycząca, że oddajemy się zniszczeniu? Jakże poddajemy się śmierci? Zaiste z woli Boga, jak i jest napisane, dającego odpoczynek zmarłym.

I teraz. Teotokion pierwszy według tonu. Hymn: Pogodna Światłości. Zamiast prokimenonu śpiewamy Alleluja według tonu 8: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie. Stichos: Dusze ich zamieszkają w miejscu szczęśliwości.

Do stichownie dodajemy sticherę męczennikom według tonu i dwie zmarłym, Jana z Damaszku. Stichery zaś mają następujące stichosy: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie oraz Dusze ich zamieszkają w miejscu szczęśliwości.

Chwała. Ton 6: Początkiem moim jest Twój stwórczy nakaz, zechciałeś bowiem z niewidzialnej i widzialnej natury zestawić mnie żywym, z ziemi bowiem stworzywszy ciało, dałeś mi duszę boskim Twoim i życiodajnym

tchnieniem. Przeto, Zbawco, sługom Twoim daj odpoczynek w krainie żywych i w mieszkaniach sprawiedliwych.

I teraz. Teotokion, ton 6: Dla modlitw Twojej Rodzicielki, Chryste, męczenników Twoich, apostołów i proroków, biskupów i sprawiedliwych, ascetów i wszystkich świętych, daj odpoczynek zmarłym Twoim sługom.

Teraz pozwalasz słudze Twemu odejść w pokoju.

Troparion, ton 8: Głębią mądrości z przyjaźni do człowieka wszystko stworzyłeś i to, co pożyteczne wszystkim dajesz, jedyny Stwórco, daj odpoczynek, Panie, duszom Twoich sług, albowiem w Tobie pokładali nadzieję, Stworzycielu i Twórcy, i Bogu naszym.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 8: Bogurodzico, w Tobie mamy twierdzą i przystań, i pośredniczkę miłą Bogu, którego zrodziłaś, Dziewico, wiernych zbawienie.

Ektenie i rozesłanie.

Po rozesłaniu niesporów służymy w narteksie panichidę za zmarłych i śpiewamy kanon zmarłym, kolejnego tonu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Na jutrzni,

po sześciu psalmach, **Alleluja**, według tonu 8.

Troparion: Głębią mądrości z miłości do człowieka dwa razy. **Chwała, i teraz. Teotokion:**

Bogurodzico, w Tobie mamy twierdzą. I zwykła recytacja Psalterza. Czytane są też słowa o zmarłych: z I Listu do Koryntian. Śpiewamy też Nieskalani, podzielone na dwie stacje, ze stichosem:

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Po nich tropariony zmarłym, ton 5:

Stichos: Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Chór świętych znalazł źródło życia i bramę raję. Niech i ja znajdę tę drogę przez pokutę. To ja jestem zaginioną owcą, wezwij mnie, Zbawicielu, i zbaw mnie.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Głoszący Bożego Baranka zostali zabici jak jagnięta i przeszli do życia wiecznego i nieskończonego, święci, módlcie się gorliwie do Niego, męczennicy, aby darował nam odpuszczenie przewinień.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Przyjdźcie wszyscy, którzy poszliście wąską drogą cierpień i wzięliście w życiu krzyż jako jarzmo, i naśladowaliście Mnie w wierze, cieszcie się z nagrody i wieńców niebieskich, które dla was przygotowałem.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Jestem obrazem niewypowiedzianej Twojej chwały, chociaż noszę blizny grzechów. Zlituj się nad swoim stworzeniem, Władco, oczyść mnie z Twojej łaskawości i daj mi upragnioną ojczyznę, czyniąc mnie na nowo mieszkańcem Raju.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Ty, który niegdyś z niebytu mnie stworzyłeś i zaszczyliłeś swoim Bożym obrazem, ale z Twego wyroku za przestępstwo wróciłeś me życie do ziemi, z której zostałem wzięty, podnieś mnie według tego podobieństwa, abym znowu

przyjął obraz dawnej piękności.

Błogosławiony jesteś, Panie, naucz mnie Twych przykazań.

Boże, daj odpoczynek Twoim sługom i umieść ich w raju, gdzie chóry świętych, Panie, i sprawiedliwi jaśnieją jak gwiazdy, daj odpoczynek zmarłym sługom Twoim, nie pomnąc wszystkich ich grzechów.

Chwała. Sławimy ze czcią potrójną światłość jedyne Bóstwa, wołając: Święty jesteś Przedwieczny Ojciec wraz ze Współprzedwiecznym Synem i Bożym Duchem. Oświeć nas, z wiarą Tobie służących, i wyrwij z wiecznego ognia.

I teraz. Raduj się, Czysta, któraś w ciele zrodziła Boga na zbawienie wszystkich, przez Ciebie rodzaj ludzki znalazł zbawienie, przez Ciebie niech odnajdziemy raj, Bogurodzico czysta i błogosławiona.

Alleluja. Alleluja. Alleluja. Chwała Tobie, Boże (trzy razy).

Następnie ektenia za zmarłych: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Jeszcze módlmy się o spokój dusz zmarłych sług Bożych N. N., aby zostały im odpuszczone wszystkie grzechy dobrowolne i mimowolne.

Chór: Panie, zmiłuj się.

Aby Pan Bóg przyjął ich dusze tam, gdzie sprawiedliwi pokojem się cieszą.

Chór: Panie, zmiłuj się.

O miłosierdzie Boże, królestwo niebieskie i odpuszczenie ich grzechów, Chrystusa, nieśmiertelnego Króla i Boga naszego prosimy.

Chór: Racz dać, o Panie.

Do Pana módlmy się.

Chór: Panie, zmiłuj się (czterdzieści razy).

Kapłan odmawia modlitwę: Boże duchów i ciała wszelkiego, który śmierć zdeptałeś, szatana obezwładniłeś i darowałeś życie Twemu światu, sam Panie, daj odpoczynek душom zmarłych Twych sług w miejscu światłości, w miejscu szczęśliwości, w miejscu pokoju, skąd ucieka boleść, smutek i westchnienie. Przebacz im, jako dobry i Przyjaciel człowieka Bóg, wszelki grzech popełniony przez nich słowem, uczynkiem i myślą, gdyż nie ma człowieka, któryby żył i nie zgrzeszył. Ty bowiem jedyny jesteś bez grzechu, sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki i słowo Twoje jest prawdą.

Ekfonesis: Albowiem Ty jesteś zmartwychwstaniem i życiem, i pokojem zmarłych Twych sług, Chryste Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy z Ojcem Twoim niemającym początku i z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amen.

Po ekfonesis katyzma poetycka, ton 5: Zbawicielu nasz, daj Twoim sługom odpoczynek ze sprawiedliwymi i umieść ich w Twoich przybytkach, jak i jest napisane, nie zważając jako dobry, na ich grzechy dobrowolne i mimowolne, wszystkie popełnione świadomie i nieświadomie, Przyjacielu człowieka.

Chwała, i teraz. Teotokion: Chryste Boże, który z Dziewicy zajaśniałeś światu, i przez Nią uczyniłeś nas synami światłości, zmiłuj się nad nami.

Odmawiamy też: Śpiewajmy Panu, chwalebnie bowiem się wysławil.

Śpiewamy kanon świętego monasteru na 6 i Triodionu na 8. Śpiewana jest też druga pieśń bez recytacji pieśni Psalterza. Kanon Teodora Studyty, mający w tradikonach i teotokionach akrostych: Niegodnego Teodora. Ton 8.

Pieśń 1

Hirmos: Pieśń zaśpiewajmy, ludzie, cudownemu Bogu naszemu, który wyzwolił Izraela z niewoli, pieśń zwycięską śpiewając i wołając: Śpiewamy Tobie, jednemu Władcy.

Wszyscy pomódlmy się do Chrystusa, czyniąc dzisiaj pamięć od wieku zmarłych, aby wybawił od wiecznego ognia tych, którzy zasnęli w wierze i nadziei życia wiecznego.

Głębłą wyroków Twoich, Chryste, najmądrzej określiłeś koniec życia każdego, kres i sposób. Przeto tych, których pokrył grób we wszelkiej krainie, na sądzie zbaw, wielce szczodroliwy.

Granice życia naszego określiłeś, przeto tych, którzy zasnęli w nocy życia, okaż synami dnia niezachodzącego, Panie, kapłanów prawosławnych i wszystkich wiernych ludzi Twoich.

Tych, których pokryła woda i wojna zabrała, których pochwyciło trzęsienie ziemi i zbójcy zabili, których spalił ogień, wiernych Twoich łaskawie umieść w miejscu sprawiedliwych.

Odrzucając wszystkie nasze cielesne długi, Zbawco nasz, w każdym wieku całego rodzaju ludzkiego przed sądem Twoim postaw nieosądzonymi, Tobie, Stwórcy odpowiadających.

Chwała. Triadikon: Trzy jednej natury opiewam Osoby samohipostatyczne, niezrodzonego Ojca, Syna zrodzonego i Ducha Świętego, niemające początku królestwo, władzę, Bóstwo jedno.

I teraz. Teotokion: Zaiste Ty objawiłaś niebo na ziemi, większe od największych niebios, Dziewico nieznająca męża, z Ciebie bowiem zajaśniało w świecie Słońce rządzące sprawiedliwością.

Katabasja: Pieśń zaśpiewajmy, ludzie.

Pieśń 2

Hirmos: Zobaczcie, zobaczcie, że ja jestem Bogiem waszym, przed wiekami zrodzonym z Ojca i z Dziewicy, w czasach ostatecznych bez męża poczęty, który zniszczył grzech Praojca Adama jako Przyjaciel człowieka.

Zobaczcie, zobaczcie, że ja jestem Bogiem waszym, który sprawiedliwym sądem określił granice życia, ku niezniszczalności ze zniszczenia przyjmując wszystkich zmarłych w nadziei wiecznego zmartwychwstania.

Z czterech krańców ziemi przyjmujesz, Panie, wiernych zmarłych, na morzu lub na ziemi, lub w rzekach, źródłach, jeziorach, lub w studniach będących pokarmem zwierząt, ptaków i gadów, wszystkim zmarłym daj odpoczynek.

W Twojej dłoni wszystko, Panie, i rozsądziłeś, zabitych przez cztery żywioły w przyjściu Twoim zebrawszy wskrześ, przebacząc im wszystkie grzechy popełnione z niewiedzy i świadomie.

O, jakąż bojaźń budzi Twoje powtórne przyjście, Panie! Bowiem jak błyskawica przyjdiesz na ziemię i wskrzesisz całe Twoje stworzenie aby sądzić, także wtedy sądzić w wierze żyjących, więc spotykających Ciebie uczynić godnymi bycia z Tobą.

Chwała. Triadikon: Najdoskonalsza jedności, ponad Boska trójhipostatyczna, niezrodzony Ojciec i Synu Jednorodzony, Duchu od Ojca pochodzący i przez Syna objawiony, istota jedna i naturo, panowanie i królestwo, zbaw nas wszystkich.

I teraz. Teotokion: Niewypowiedziany jest cud Twego zrodzenia, Matko Dziewico, jakże bowiem rodzisz i czysta jesteś zarazem? Jakże Dziecię rodzisz i wcale nie znasz namowy męża? Jakże w nowy i przewyższający naturę sposób rodzisz Słowo Boże?

Katabasja: Zobaczcie, zobaczcie, że ja jestem Bogiem waszym.

Pieśń 3

Hirmos: Słowo Boże, Ty umocniłeś niebiosa ręką Twoją, umocnij oświeceniem Twego prawdziwego poznania także i nasze w Tobie mające nadzieję serca.

Sprawiedliwych, którzy przeszli bieg życia, w chwale pobożnej uczyni godnymi koron i słodyczy wiecznych dóbr.

Nagle porwanym, spalonym przez błyskawice, zmorzonym mrozem i wszelką zarazą, daj odpoczynek, Boże, gdy ogniem wszystko będziesz próbował.

Tym, którzy przepłynęli zawsze mętne morze życia, Chryste, pozwól dobić do niezniszczalnej przystani Twego życia, gdyż byli karmieni przez prawosławie.

Tych, których wszelka natura zwierząt morskich i ptaków niebieskich przyjęła jako pokarm z Twoich wyroków, Chryste, wskrzesz w dniu ostatnim w chwale, Boże.

Chwała. Triadikon: Rozumnie Bożą jedność w Trzech Osobach wspólną i prostą jakże podzielić, gdy jednoczy to, co niepodzielone, albowiem jak szybkość błyskawicy, trójjaśniejące widziane jest w jedności.

I teraz. Teotokion: Niepojęty jest Twój cud, bez męża bowiem rodzisz i dziewictwo Twoje, Czysta, zachowujesz rodząc, przeto mnóstwo aniołów i ludzki ród śpiewają Tobie na wieki.

Katabasja: Słowo Boże, Ty umocniłeś niebiosa ręką Twoją.

Katyzma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowo współniemające początku.

Zbawco, który ze względu na nas przecierpiałeś krzyż i śmierć, uśmierciłeś otchłań i wskrzesiłeś ze sobą zmarłych, tym, który od nas odeszli, daj odpoczynek jako Przyjaciel człowieka Bóg i w budzącym bojaźń oraz strasznym Twoim przyjściu, Dawco życia, jako mający mnóstwo miłosierdzia, uczyni godnymi Twego królestwa.

Chwała, i teraz. Teotokion: Szybko okaż sługom Twoim opiekę, pomoc i miłosierdzie, ukróć fale pełnych marności marzeń, Czysta, i podnieś upadłą moją duszę, Bogurodzico, wiem bowiem, wiem, Dziewico, że możesz, co zechcesz.

Pieśń 4

Hirmos: Prorok w Bogu ujrzał, że z góry ocienionej, z jedynej Bogurodzicy chcesz się wcielić, Słowo, i z bojaźnią słał Moc Twoją.

Ojców i praojców, dziadów i pradziadów, od pierwszych do ostatnich, zmarłych w pobożności i wierze prawdziwej, wszystkich wspomnij, Zbawco nasz.

Tych, którzy w górach, w drodze, w miejscach pustynnych życie porzucili w wierze, mnichów i nowicjuszy, młodych i starych, umieść, Chryste, ze świętymi.

Tych, którzy nagle odeszli od smutku i radości, którzy z wiarą zakończyli życie, ucierpieli w pomyślności lub bólu, wszystkim daj odpoczynek, Zbawco nasz.

Tym, których zabił miecz i koń stratował, grad, śnieg i mgła, których zabiła cegła lub ziemia zasypała, daj odpoczynek, Chryste Zbawco.

Chwała. Triadikon: Dziwnym jest, że jeden i trzech, Bóstwo całe w każdej osobie nierozdzielne: Ojciec bowiem, Syn i Duch Święty jest wielbiony jako jeden Bóg.

I teraz. Teotokion: Skieruj nas, Dziewico, ku zbawczym przystaniom, modlitwami Twymi prowadząca zatapiających falą grzechu, Rodzicielko Pana, wybawiając z wszelkiego zła.

Katabasja: Prorok w Bogu ujrzał.

Pieśń 5

Hirmos: Od poranku duch mój woła do Ciebie, Panie, gdyż światłością są nakazy przyjścia Twego, którymi przeto oświeć nasz rozum, Władco, i skieruj na ścieżkę życia.

Czyniąc dzisiaj pamięć każdego pobożnie od wieku zmarłego, Panie, gorliwie wołamy do Ciebie: Wszystkim daj odpoczynek ze świętymi Twoimi.

Każdego, którego przyjąłeś z pokolenia i pokolenia, królów, książąt, mnichów prawosławnych, Szczodry, wybaw z wszelkiej wiecznej męki.

Wszystkich, których stworzyłeś, którym dopuściłeś, Panie, w nagłych upadkach bez nadziei umrzeć, wybaw z wiecznej męki, Boże nasz.

Od ognia zawsze palącego i od ciemności bez światła, od zgrzytania zębów i robaka bez końca dręczącego, od wszelkiej męki wybaw, Zbawco nasz, wszystkich zmarłych w wierze.

Chwała. Triadikon: Współtrонująca, niemająca początku, trójhpostatyczna jedność, w rozdzieleniu jedna i w osobach jedną naturę mająca, w jedno nas zjednocz pragnienie Twoich przykazań.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się czcigodniejszą od ognistych serafinów, Czysta, zrodziwszy niedostępnego Jezusa Zbawcę, który przez wcielenie przebóstwił naturę zrodzonych z ziemi.

Katabasja: Od poranku duch mój woła do Ciebie, Panie.

Pieśń 6

Hirmos: Ogarniętymi licznymi grzechami i przypadającego do łask Twoich przyjmij, Przyjacielu człowieka, jak proroka, Panie, i zbaw mnie.

Rozwiązawszy bóle śmierci, cierpiałeś, Władco życia, Boże nasz, daj odpoczynek zmarłym od wieku sługom Twoim.

Tym, których z niewypowiedzianych Twoich wyroków zabiły czarodziejskie napoje, trucizny, zadławienie kośćmi, daj odpoczynek ze świętymi.

Gdy sędzić będziesz wszystkich, stojących nagimi przed obliczem Twoim, wtedy oszczędź, Szczodry, tych, którzy wiernie służyli Tobie, Boże.

Kiedy w ostatnią trąbę zabrzmiał Twój archanioł wszystkim na zmartwychwstanie życia, wtedy sługom Twoim, Chryste, daj odpoczynek.

Tych, których od wieków przyjąłeś wiernych, Boże, pokolenie każde ludzkie uczyni godnym, aby na wieki ze służącymi Tobie sławili Ciebie.

Chwała. Triadikon: Bóstwo trójświęte, jedno tronujące, Ojcie, Synu ze Świętym Duchem, Ty jesteś Bogiem moim, wszechmocą Twoją utrzymującym wszystko.

I teraz. Teotokion: Praojcie Jesse zagraj, bowiem z Twego korzenia zajaśnieje kwiat życia, zbawiający świat z czystej Dziewicy, Chrystus Bóg.

Katabasja: Ogarniętymi licznymi grzechami.

Kontakion, ton 8: Ze świętymi daj odpoczynek, Chryste, duszom zmarłych Twoich sług, gdzie nie ma cierpień, smutku i westchnień, lecz życie nie mające końca.

Ikos: Sam jeden jesteś nieśmiertelny, który stworzyłeś i ukształtowałeś człowieka, jesteśmy bowiem śmiertelni i z ziemi stworzeni, i do tejże ziemi powrócimy, jak rozkazałeś. Ty, który mnie stworzyłeś, rzekłeś do mnie, że jestem ziemią i do ziemi powrócę, dokąd pójdziemy wszyscy ludzie. Nadgrobnym czyniąc płacz śpiewamy pieśń: Alleluja.

Najpierw czytamy synaksarion niedzieli, a potem następujący:

Stichosy:

Nie pamiętaj grzechów zmarłym, Słowo,

Dobrą bowiem litość nie okaż martwą.

Z tej przyczyny czynimy pamięć dusz, aby w swych mieszkaniach dla sprawiedliwych umieścił ich Władco Chrystus i zmiłował się nad nami jako jedyny Nieśmiertelny. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Ty, który na początku ziemię założyłeś i niebiosa słowem umocniłeś, błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Czyniąc pamięć od wieku pobożnie zmarłych, wołamy: Błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Nagle zmarłym pobożnym, którzy do urwiska wszelakiego wpadli, zginęli od drzewa, żelaza i wszelkiego kamienia, daj odpoczynek, Boże, zmarłym wiernym.

W Twoim budzącym bojaźń przyjsciu, Szczodry, postaw po prawicy Twoich owiec tych, którzy w życiu prawosławnie Tobie posłużyli, Chryste, i odeszli do Ciebie.

W obliczu Twoich wybranych, Chryste, pozwól Twoim sługom wołać do Ciebie: Błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Z ziemi proch wzięłeś i ciało duchem ożywiłeś, Zbawco szczodry, tym, których przyjąłeś, daj odpoczynek, Boże, w życiu niestarzejącym się.

Chwała. Triadikon: Jak trzema słońcami Bóstwo w jednym świetle połączeniu niech będzie sławione, Ojciec i Syn, i Boży Duch, jedyny w naturze, lecz w trzech Hipostazach.

I teraz. Teotokion: Zgodnie śpiewamy Tobie pieśń Dawida, nazywając Ciebie górą Bożą, Dziewico, w której cielesnie zamieszkało Słowo, przebóstwiwszy nas duchowo w sobie.

Katabasja: Ty, który na początku ziemię założyłeś.

Pieśń 8

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Ty, który pierwszy skruszyłeś cień śmierci, zajaśniawszy z grobu jak słońce, synami zmartwychwstania Twego uczynić na wieki, Panie Chwały, wszystkich umierających w wierze.

Świadku spraw nieznanych i ukrytych, gdy masz ujawnić dzieła ciemności i zamiary serc naszych, wtedy nie wchodź w spór z wszystkimi zmarłymi w wierze.

Gdy masz zasiąść na tronie i nakazać stanąć na Sądzie zgromadzonym przez trąbę z krańców ziemi, wtedy oszczędź wszystkich, Chryste, jako miłosierny.

Nagle zmarłym w wypadkach, od krzyku niezwykłego i szybkiego ruchu, pobicia, zadławienia i we śnie, Panie Chwały, zmarłym w wierze odpuść na wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Jako jednego w naturze opiewam Ciebie, jako Trójcę Osób czczę Ciebie, Ojczy i Synu, i Duchu Najświętszy, niemającą początku władzę Twego królestwa sławię na wieki.

I teraz. Teotokion: Okazałaś się, Bogurodzico Dziewico, strumieniami żywymi ze Źródła zapieczętowanego, bez męża bowiem rodząc Pana, poisz wiernych wodą nieśmiertelności na wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Na górze świętej wysławieniem.

Pieśń 9

Hirmos: Okazane Dawcy Prawa na górze w ogniu i krzewie zrodzenie zawsze Dziewicy na nasze wiernych zbawienie, w niemilkających pieśniach uwielbiamy.

Tam, gdzie jest mieszkanie weselących się świętych Twoich, Panie, wszystkich od wieków w wierze i nadziei zmarłych uczynić godnymi radowania się.

Zmarłych z Bożego nakazu przez zesłane z nieba wszelakie śmiertelne gromy, pochłoniętych przez rozstępującą się ziemię i rozszalałe morze, wszystkim wiernym, Chryste, daj odpoczynek.

Zmarłym w różnym wieku, starcom i młodym, młodzieńcom i dzieciom, i oseskom, męskiej płci i żeńskiej, daj odpoczynek, Chryste, wiernym, których przyjąłeś.

Zmarłych z powodu jadowitych ukąszeń, od ugryzienia żmij i stratowania przez konie, przez zadławienie powieszenie przez bliźnich, którzy z wiarą Tobie posłużyli, daj odpoczynek.

Każdego w wierze zmarłego od wieku i pokolenia pokoleń, uczynić godnym w przyjściu Twoim, Słowo, po imieniu bez osądzenia stanąć przed Tobą.

Chwała. Triadikon: Jedyne w Trójcy Boże, chwała Tobie nieustanna, jeśli bowiem i Bogiem jest każdy, to jeden z natury jest Ojciec i Syn, i Duch, z

trójświatlistymi cechami.

I teraz. Teotokion: Zrodzenie Twoje przewyższa rozum, rodzisz bowiem zawsze będącego i mlekiem karmisz niewypowiedzianego Karmiciela świata, trzymasz bowiem trzymającego wszystko Chrystusa, jedynego wybawiciela naszego, o Najczystsza.

Katabasja: Okazane Dawcy Prawa na górze.

Eksapostilarion:

Prosomion: Niebo gwiazdami.

Żywymi i martwymi rządząc jako Bóg, daj odpoczynek sługom Twoim w przybytkach wybranych, chociaż bowiem i zgrzeszyli, Zbawco, ale nie odstępili od Ciebie.

Chwała. Inny eksapostilarion:

Prosomion: Niewiasty, usłyszcie.

Daj odpoczynek sługom Twoim w krainie żywych, Panie, skąd ucieknie choroba, ból wraz z westchnieniami, oczyść i jako Przyjaciel człowieka, czym w życiu zgrzeszyli, jedyne bowiem jesteś bezgrzeszny i miłosierny, Władco martwych i żywych.

I teraz. Teotokion: Mario, Oblubienico Boga, módl się nieustannie do Chrystusa za nami, sługami Twoimi, z głoszącymi Boga prorokami i zgromadzeniami męczenników, z hierarchami i ascetami, i ze wszystkimi sprawiedliwymi, abyśmy stali się dziedzicami królestwa niebieskiego.

Do psalmów pochwalnych dodajemy stichery, ton 8:

Prosomion: W Edenie raj.

Przed końcem życia przyjdźcie wszyscy, bracia, zobaczcie nasz proch i naszą bezsilną naturę i naszą słabość, zobaczmy żniwo śmierci, zniszczone organy naczynia ciała, bo człowiek jest jako proch, pokarmem jest dla robaków i nicością, albowiem suche kości nasze nie mają żadnego tchnienia. Wejdźmy do grobów: gdzie chwała, gdzie piękny wygląd, gdzie wymowny język, gdzie brwi lub gdzie jest oko? Wszystko jest prochem i cieniem, przeto oszczędź, Zbawco, wszystkich nas.

Dlaczego człowiek unosi się pychą, chwając się? Po cóż nadaremno buntuje się? Błotem jest sam i małym, a cóż może pomyśleć proch jako proch, błoto i gnój, przeznaczone na zniszczenie? Jeśli bowiem błotem jesteśmy ludzie, to dlaczego nie przywarliśmy do ziemi? A jeśli jesteśmy Chrystusowi, dlaczego nie uiekamy się do Niego? Wszyscy odrzuciwszy czasowe i przemijające życie, idźmy do życia niezniszczalnego, którym jest Chrystus, oświecenie dusz naszych.

Ręką Twoją stworzyłeś Adama oraz ustanowiłeś granicę niezniszczalności i martwoty, Zbawco, i życia według łaski, zniszczenie zastosowawszy do pierwszego życia, sam sługom Twoim, Władco, których przyjąłeś od nas, ze sprawiedliwymi daj odpoczynek wśród wybranych, i imiona ich zapisz w księdze życia, wskrzesiwszy w głosie archanioła i szumie trąby, uczyni ich dziedzicami wiecznego Twego królestwa.

Chrystus zmartwychwstał niszcząc więzy Adama, pierwszego stworzonego, i otchłani zniszczył potęgę. Czuwajcie, wszyscy zmarli, śmierć została uśmiercona, a wraz z nią zniewolona została otchłań i Chrystus zakrólował, ukrzyżowany i zmartwychwstały, to On dał nam niezniszczalność ciała, On podnosi nas i daje nam zmartwychwstanie, przeto uczyni godnych owej chwały wszystkich, którzy w wierze niezachwianej gorąco wierzyli w Ciebie.

Chwała. Ton 2. Zmarłym: Jak wędnie kwiat i jak przemija cień, tak niszczy każdy człowiek. Gdy zagrzeje trąba, wszyscy martwi powstaną jak w trzęsieniu ziemi ku spotkaniu Ciebie, Chryste Boże. Wtedy, Władco, duchy tych, których od nas zabrałeś, umieść w świętych Twych przybytkach na zawsze.

I teraz. Teotokion: Raduj się, Mario Bogurodzico, świątynio niezniszczalna i najświętsza, jak woła prorok: Święta świątynia Twoja, przedziwna w prawdzie.

Do stichownie dodajemy stichery Teofanesa z Oktoechosy, według tonu.

Chwała, ton 6. Jana z Damaszku:

Chorobą Adama było skosztowanie owocu drzewa w Edenie, kiedy wąż wyrzucił jad, przez co weszła powszechna śmierć, pożerająca człowieka. Przyszedł jednak Władca, zrzucił węża i dał nam odpoczynek, przeto do Niego zawołajmy: Oszczędź, Zbawco, tych, których przyjąłeś, daj im odpoczynek z Twymi wybranymi.

I teraz. Teotokion, ton 6: Ty jesteś Bogiem naszym, który wszystko w mądrości stworzył i dokonał, proroków posłałeś, Chryste, aby głosili Twoje przyjście i apostołów, aby głosili Twoją wielkość, i jedni ogłosili przyjście Twoje, a drudzy chrztem oświecili pogan, męczennicy zaś ucierpieli przyjmując Ciebie jako upragnionego i ich chóry z Rodzicielką Twoją błagają Ciebie: Daj odpoczynek, Boże, duszom, które przyjąłeś i nas uczyni godnymi królestwa Twego, który przecierpiałeś krzyż, ze względu na mnie osądzony, Wybawicielu mój i Boże.

Dobrze jest wyznawać. Trisagion. Troparion: Głębią mądrości. Chwała, i teraz. Bogurodzico, w Tobie mamy twierdzą. Dodaje się pierwszą godzinę. Rozesłanie.

Na Liturgii Błogosławieństwa i z kanonu Triodionu pieśni 3 i 6. Prokimenon lekcji, ton 6: Dusze ich zamieszkają w miejscu szczęśliwości. Stichos: Ku Tobie, Panie, wznoszę duszę moją, Boże mój, w Tobie mam nadzieję, niech nie zawstydę się na wieki. Lekcja z Listu do Koryntian, perykopa 146 i druga z Listu do Tesaloniczan, perykopa 280. Alleluja, ton 6: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie. Stichos: Pamięć o nich z pokolenia na pokolenie. Ewangelia według Łukasza, perykopa 105 i druga o odpoczynek, z Ewangelii według Jana, perykopa 16. Koinonikon: Błogosławieni, których wybrałeś i przyjąłeś, Panie, pamięć o nich z pokolenia na pokolenie.

Należy wiedzieć, że tę służbę odprawia się także w sobotę świętej Pięćdziesiąticy.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

Niedziela mięsopestna.

W sobotę wieczorem na nieszporach, po psalmie wstępnym zwykła recytacja Psalterza. Do **Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć sticher i śpiewamy z Oktoechosy trzy stichery zmartwychwstania i trzy Anatoliosa oraz dwie z Triodionu, ton 6:

Prosomion: **Całą odłożywszy.**

Gdy zechcesz przyjść sprawować sąd sprawiedliwy, Sędzio najsprawiedliwszy, siedząc na tronie swojej chwały, rzeka ognista przed Twój tron sprowadzi przerażonych wszystkich ludzi, a przy Tobie stoją moce niebios, ludzie pełni strachu są sądzeni z tego, co każdy uczynił, wtedy nas oszczędź i uczyni godnymi udziału zbawionych, jako łaskawy, z wiarą błagamy Ciebie.

Księgi zostaną otworzone, ukazane będą czyny ludzi wobec Trybunału, który jest nie do wytrzymania, zagrzmi zaś cały padół płaczu strasznym zgrzytaniem i płaczem, widząc wszystkie grzechy i na męki wieczne kierowanych Twoim Sądem sprawiedliwym, i na próżno płaczących, Szczodry. Przeto błagamy Ciebie, Dobry: Oszczędź nas, śpiewających Tobie, jedyny wielce miłosierny!

Zagrzmią trąby i opustoszeją groby, drżąc ze strachu zmartwychwstanie cała ludzka natura, a ci, co dobrze czynili, w radości radują się, czekając na otrzymanie nagrody. Grzesznicy zaś drżą, gorzko płacząc na męki posyłani i rozłączani z wybranymi. Panie Chwały, ulituj się nad nami jako dobry i uczyni godnymi udziału tych, którzy Ciebie ukochali.

Płaczę i łkam, gdy w zmysły przyjmę ogień wieczny, ciemność zewnętrzną i nieogarnioną przepaść, okrutnego robaka, nieustanne zgrzytanie zębów, bóle bez miary przeznaczone dla grzeszników, którzy Ciebie, Najłaskawszego, zagniewali złymi zwyczajami, z których jedynym i pierwszym jestem ja, nieszczęsny, lecz Ty, Sędzio, zbaw mnie miłosierdziem Twoim jako łaskawy.

Chwała. Ton 8: Gdy postawione zostaną trony i otwarte księgi, a Bóg na sąd zasiądzie, o jakież strach wtedy przy aniołach stojących w bojaźni i ognistej rzece, porywającej wszystkich! Cóż uczynimy wtedy w licznych grzechach winni ludzie? Gdy usłyszymy wołającego: „Błogosławieni Ojca, chodźcie do królestwa”, grzeszni zaś będą odsyłani na mękę, któż zniesie te straszne słowa? Jednak jedyny Przyjacielu człowieka, Zbawco, Królu wieków, jeśli nawet przed końcem życia nie zdążymy nawrócić się przez pokutę, zmiłuj się nad nami.

I teraz. Teotokion pierwszy według tonu. Wejście. Pogodna Światłości.

Prokimenon: Pan zakrólował.

I ciąg dalszy.

Na litii: Chwała. Isomelos, ton 7:

Rozumiejąc przykazania Pańskie tak będziemy żyli: głodnych nakarmimy, spragnionych napoimy, nagich przyodziejemy, wędrowców przyjmimy, chorych i będących w więzieniach nawiedzimy, aby i do nas rzekł Ten, który chce sądzić całą ziemię: Przyjdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie przygotowane wam królestwo.

I teraz. Pod dach Twój, Władczyni, przybiegamy, wszyscy zrodzeni z ziemi, wołając do Ciebie: Bogurodzico, nadziejo nasza, wybaw nas z niezliczonych grzechów i zbaw nasze dusze.

Do stichownie dodajemy stichery Oktoechosy, według alfabetu.

Chwała. Ton 8: Biada mi, omroczone duszo, jak długo jeszcze nie odejdziesz od zła? Jak długo będziesz płakać zrozpaczona? Dlaczego nie pomyślisz o

strasznej godzinie śmierci? Dlaczego nie drżysz cała, myśląc o budzącym bojaźń Sądzie Zbawiciela? Cóż bowiem odpowiesz, albo co rzekniesz? Czyny Twoje stoją, aby ciebie oskarżyć, czyny oskarżają oszczercę. Nastął, o duszo, ostateczny czas, biegnij, uprzedź, z wiarą zawołaj: Zgrzeszyłem, Panie, zgrzeszyłem przed Tobą! Znam jednak, Przyjacielu człowieka, łaskawość Twoją, Dobry Pasterzu, obyś nie rozłączył mnie ze stojącymi po Twojej prawicy, ze względu na wielkie Twoje miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Błogosławiona jesteś. Troparion apolitykon: Bogurodzico Dziewico, raduj się, trzy razy. I dalszy porządek czuwania. I bywa czytanie z Dziejów Apostolskich.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Na jutrzni,

Bóg i Pan według tonu troparionu Oktoechosy. Troparion zmartwychwstania i teotokion, zwykła recytacja Psalterza. Czytamy słowo Teologa o umiłowaniu ubóstwa, podzielone na trzy części i zaczynające się od słów: **Mężowie i bracia, i współsludzy. Polijejejos. Anabatmi według tonu. Prokimenon i Ewangelia jutrzni według kolejności. Psalm 50. Chwała. Ton 8: Dawco życia, otwórz mi bramę pokuty. I teraz. Teotokion: Bogurodzico, skieruj mnie na ścieżki pokuty. Także ton 6: Zmiluj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego oraz Gdy myślę, nieszczęsny, o mnóstwie popelnionych przeze mnie złych czynów.**

Kanon zmartwychwstania i Bogurodzicy na 6 oraz Triodionu na 8.

Kanon, poemat kyr Teodora Studyty, ton 6.

Pieśń 1

Hirmos: Wspomożyciel i obrońca stał się moim zbawieniem, to mój Bóg i wysławię Go, Bóg ojca mego i wywyższę Go, chwalebnie bowiem się wysławiał.

Z lękiem myślę o strasznym dniu niewypowiedzianego Twego przyjścia, lękam się widząc, że w tym dniu zasiądziesz sędzić żywych i martwych, Boże mój wszechmogący.

Gdy przyjdiesz, Boże, z miriadami i tysiącami aniołów, zastępów niebieskich, i mnie nieszczęsnego uczyni godnym spotkania Ciebie, Chryste, na obłokach.

Idź, przyjmij tę godzinę i dzień, duszo moja, gdy Bóg jawnie nadejdzie i płacz, łkaj, abyś została znaleziona czystą w godzinie badania.

Przeraza mnie i straszy niegasnący ogień Gehenny, robak okrutny, zgrzytanie zębów, ale przebacz mi, odpuść, Chryste, i uczyni godnym stania wśród Twoich wybranych.

Niech i ja nieszczęsny usłyszę Twój upragniony głos, wzywający świętych Twoich do radości, i znajdę niewypowiedzianą słodycz królestwa niebieskiego.

Nie wchodź ze mną w sąd, ważący moje czyny, badający słowa i poprawiający dążenia, ale łaską Twoją odrzucając moje grzechy, zbaw mnie, Wszechmocny.

Chwała. Triadikon: Trójhipostatyczna jedności, najwyższa Władczyni wszystkich, najdoskonalszy przedpoczątku, sama nas zbaw, Ojcze, Synu i Duchu Najświętszy.

I teraz. Teotokion: Któż rodzi Syna niezasianego prawem ojca? To Jego rodzi Ojciec bez Matki, przesławny cud! Ty bowiem zrodziłaś, Czysta, Boga i zarazem człowieka.

Katabasja: Wspomożyciel i obrońca.

Pieśń 3

Hirmos: Na niewzruszonej opoce Twoich przykazań, Chryste, umocnij moje myśli.

Pan nadchodzi i któż zniesie Jego bojaźń? Któż pojawi się przed Jego obliczem? Bądź jednak gotowa, o duszo, na spotkanie.

Uprzedźmy płaczem, pojednajmy się z Bogiem przed końcem życia, straszny bowiem jest sąd, na którym wszyscy staniemy obnażeni.

Zmiłuj się, Panie, zmiłuj się nade mną, wołam do Ciebie, gdy przyjdiesz z aniołami Twymi oddać wszystkim według ich uczynków.

Jakże zniosę nieznośny gniew Twego sądu, Panie, skoro przestąpiłem Twoje przykazanie? Oszczędź jednak, oszczędź mnie w godzinie sądu.

Nawróć się, westchnij duszo nieszczęsna, zanim święto życia osiągnie kres, zanim nie zostaną zamknięte drzwi komnaty weselnej.

Zgrzeszyłem, Panie, jak nikt inny z ludzi nie zgrzeszył, zgrzeszyłem bardziej niż człowiek, na sądzie miłosierny bądź dla mnie, Przyjacielu człowieka.

Chwała. Triadikon: Trójca prosta, niestworzona, nieznająca początku natura w Trójcy sławiona w Hipostazach, zbaw nas, z wiarą kłaniających się Twemu panowaniu.

I teraz. Teotokion: Wydałaś, Najświętsza, bez nasienia zrodzeniem Twoim żywe Słowo, wcielone w Twoim łonie bez zmiany, chwała, Matko Boża, Twemu zrodzeniu.

Katabasja: Na niewzruszonej opoce.

Katyza poetycka, ton 6: Myślę o dniu strasznym i płaczę nad złymi moimi czynami: jak odpowiem nieśmiertelnemu Królowi? Z jakąż odwagą wejrzę na Sędziego, marnotrawny? Łaskawy Ojczy, Synu Jednorodzony, Duchu Święty, zmiłuj się nade mną.

Chwała. W dolinie płaczu, na miejscu, które wyznaczyłeś, gdy zasiądziesz sprawować sąd sprawiedliwy, nie wyjaw moich tajemnic, ani nie zawstydzaj mnie wobec aniołów, Miłosierny, lecz oszczędź mnie, Boże, i zmiłuj się nade mną.

I teraz. Teotokion: Nadziejo świata, łaskawa Bogurodzico Dziewico, błagam Twoje jedyne budzące bojaźń orędownictwo: Zlituj się nad ludźmi łatwo narażonymi na pokusy, ubłagaj miłosiernego Boga, aby wybawił dusze nasze z wszelkiego kary, jedyna błogosławiona.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Duszo czuwaj, nadszedł bowiem dzień, gdy sąd już jest przy drzwiach, na którym królowie są razem z książętami, bogaci i ubodzy zostają zgromadzeni i każdy człowiek otrzyma zapłatę zgodnie ze swymi czynami.

W swojej godności mnich i hierarcha, stary i młody, sługa i pan będą badani, wdowa i dziewica umocnione, i wszystkim wtedy biada, którzy nie prowadzili życia niewinnego.

Nieunikniony sąd Twój, wszechwidzący Twój Trybunał, na którym nie pomoże krasomówstwo, ani sztuka oratorów, czy też obłuda świadków unikających prawdy, w Tobie bowiem, Bogu wszystkich, wszystko ukryte staje się jawnym.

Niech nie przejdę do ziemi płaczu, niech nie widzę miejsca ciemności, Chryste mój Słowie, ani też niech nie zostaną związane moje ręce i nogi, niech nie zostanę wyrzucony poza komnatę weselną, mając skalaną szatę niezniszczalności, nieszczęśny.

Kiedy odłączysz grzesznych od sprawiedliwych, sądząc świat, uczyn mnie jedną z Twoich owieczek, oddzielając mnie od kozłów, Przyjacielu człowieka, aby usłyszeć ów błogosławiony Twój głos.

Gdy zacznie się badanie i księgi czynów zostaną otwarte, cóż uczynisz, o duszo nieszczęśna? Cóż odpowiesz na sądzie, nie mogąc przynieść Stwórcy Twemu Chrystusowi owoców sprawiedliwości?

Słyszając jęczenie bogacza w mękach płomienia, płaczę i łkam, nieszczęśny, tak samo godzien osądzenia i modłę się: Zmiłuj się nade mną, Zbawco świata, w czasie sądu.

Chwała. Triadikon: Syna z Ojca i Ducha sławię, jako ze Słońca światło i promień, jednego jako Rodzica, drugiego jako Zrodzonego, a trzeciego według pochodzenia i Pochodzącego, współniemającą początku Boską Trójcę, wielbioną przez wszystkie stworzenia.

I teraz. Teotokion: Dziewica Dziecię zrodziła i czystość zachowała, czystą okazała się po zrodzeniu Boga i człowieka w jednej Osobie, przeto cud Twój, Dziewico Matko, zdumiewa wszelkie ucho i wyobraźnię.

Katabasja: Usłyszał prorok.

Pieśń 5

Hirmos: Czuwającego w nocy oświeć mnie, proszę, Przyjacielu człowieka, kieruj mnie ku Twoim nakazom i naucz mnie, Zbawco, pełnić wolę Twoją.

Przerażenie niewypowiedziane i strach tam będzie, bowiem przyjdzie Pan i będzie miał z Nim sprawę każdy z ludzi, i któż nad sobą nie zapłaci?

Rzeka ognista przeraża mnie i wycieńcza, lękam się zgrzytania zębów i ciemności otchłani, więc cóż uczynię, aby ułagodzić Boga?

Oszczędź, oszczędź, Panie, służę Twego, obyś nigdy nie wydał mnie na okrutne męki złych aniołów, wśród których nie można znaleźć spokoju.

Książęta i wódz są tam razem, bogaty i pozbawiony sławy, wielki i mały tak samo są sądeni, biada więc każdemu, kto nie jest przygotowany.

Daruj, odpuść, Panie, i przebacz wszystko, czym Tobie zgrzeszyłem i nie okaż mnie wobec aniołów osądzonym na ogień i nieskończony wstyd.

Chwała. Triadikon: Opiewam jedną naturę Trójcy, niemającą początku, niezgłębioną, rządzącą, królewską, najdoskonalszą jedność, Boga i Światłość, Życie i Stwórcę świata.

I teraz. Teotokion: W Twoim zrodzeniu w sposób nadprzyrodzony, Czysta, prawo natury zostało przez Ciebie złamane, bowiem bez nasienia rodzisz Przedwiecznego Boga, z Ojca zrodzonego.

Katabasja: Czuwającego w nocy oświeć mnie.

Pieśń 6

Hirmos: Wezwałem z całego serca ku miłosiernemu Bogu i usłyszał mnie z otchłani Hadesu, i wyprowadził życie moje ze zniszczenia.

W budzącym bojaźń Twoim przyjściu, Chryste, gdy objawisz się z niebios i postawione zostaną trony, księgi otwarte, oszczędź, oszczędź wtedy, Zbawco, stworzenie Twoje.

Tam nikt pomóc nie może, gdy Bóg jest Sędzią, ani gorliwość, ani podstęp, ani chwała, ani przyjaźń, jedynie moc czynów twoich, o duszo moja!

Tam razem księżę i wódz, ubogi i bogaty, duszo, ani ojciec, ani matka nie mogą pomóc, ani też brat nie uratuje od osądzenia.

Gdy pomyślę o strasznym badaniu przez Sędziego, duszo, ulękniij się cała, przygotuj słowo, abyś nie została skazana na wieczne więzy.

Obym nie usłyszał od Ciebie, Panie, słów: „Zabierz, co twoje”, odrzucany przez Ciebie, ani też: „Idź w ogień przeklętych”, ale obym usłyszał upragniony głos sprawiedliwych.

Wybaw mnie, Panie, od bram piekła, przepaści i ciemności bez światła, od otchłani i ognia niegasnącego, i wszelkiej innej męki wiecznej.

Chwała. Triadikon: Opiewam Bóstwo troistej jedności, Ojca i Syna, i Bożego Ducha, jednej zasady panowanie, rozdzielanej na trzy Osoby.

I teraz. Teotokion: Ty jesteś bramą, przez którą jeden przejdzie, który wszedł i wyszedł, i nie naruszył kluczy dziewictwa, Jezus stwórciel Adama i Syn Twój.

Katabasja: Z całego mego serca wezwałem.

Kontakion, ton 1: Gdy przyjdiesz, Boże, w chwale na ziemię i wszystko zdrzży, rzeka bowiem ognista niesie wszystkich przed Trybunał, księgi zostają otworzone i tajemnice wyjawione, wtedy wybaw mnie od ognia niegasnącego i uczynń godnym stania po Twojej prawicy, Sędzio najsprawiedliwszy.

Ikos: Myśląc o strasznym Twoim sądzie, najlaskawszy Panie, i o dniu sądu, lękam się i boję, i oskarża mnie sumienie, gdyż masz zasiąść na Twoim tronie i zacząć badanie, a wtedy nikt nie będzie mógł wymówić się z grzechów przy prawdzie oskarżającej i wielkiej bojaźni, ogromny bowiem zaszumi wtedy ogień Gehenny, a grzesznicy zazgrzytają zębami. Przeto zmiłuj się nade mną przed końcem życia i oszczędź mnie, Sędzio najsprawiedliwszy.

Synaksarion:

Stichosy: Kiedy sądzić ziemię Sędzio wszystkich zasiądziesz, „Przyjdźcie” – rzekniesz – i owego głosu i mnie uczynń godnym.

Przez niewypowiedzianą Twoją przyjaźń do człowieka, Chryste Boże, uczynń nas godnymi usłyszenia Twego upragnionego głosu, zalicz nas do stojących po Twojej prawicy i zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Zgrzeszyliśmy, nieprawie żyliśmy, niesprawiedliwie postępowaliśmy przed Tobą, nie zachowaliśmy, nie wypełnialiśmy tego, co nam przykazałeś, lecz nie odrzucaj nas do końca, ojców Boże.

Przypadnijmy i zapłaczymy przed owym sądem, wierni, kiedy niebiosy zginą, gwiazdy spadną i cała ziemia zachwieje się, abyśmy miłosiernie odnaleźli w końcu ojców Boga.

Nieuniknione badanie, straszny jest ten sąd, na którym przed Sędzią nic się nie ukryje, gdzie nie ma komu dać prezentów, wtedy oszczędź mnie, Władco, i wybaw z wszelkiego Twego strasznego gniewu.

Pan idzie sądzić, któż zniesie Jego widok? Zadrzyj, duszo nieszczęsna, zadrzyj i przygotuj czyny Twoje, aby litościwie i miłosiernie znaleźć błogosławionego ojców Boga.

Niegasnący ogień przeraża mnie, gorzkie robaków zgrzytanie, piekło dręczące dusze straszy mnie, gdyż nie byłem miłym Bogu, lecz Panie, Panie, przed końcem życia umocnij mnie w Twojej bojaźni.

Przypadam do Ciebie i przynoszę Tobie jako łyżę słowa moje: Zgrzeszyłem, jak nie zgrzeszyła nierządnicą i byłem nieprawy, jak nikt inny na ziemi, lecz ulituj się nad stworzeniem Twoim, Władco, i wezwij mnie.

Nawróć się, duszo, pokutuj, wyjaw tajemnice, mów do Boga wszystko widzącego: Ty znasz moje tajemnice, jedyny Zbawco, i sam zmiłuj się nade mną, jak śpiewa Dawid, z miłosierdzia Twego.

Chwała. Triadikon: Trzech jednej natury i jedność w trzech Osobach opiewam, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, jedną moc, pragnienie i działanie, jednego Boga Trójświętego i jedno królestwo o jedynej władzy.

I teraz. Teotokion: Przychodzi z pałacu Twego łona Bóg najpiękniejszy, jak Król przyodziany przez Boga utkaną purpurą, purpurową tajemnicą Twojej najczystszej krwi, Oblubienico dziewicza, i króluje nad ziemią.

Katabasja: Zgrzeszyliśmy, nieprawie żyliśmy.

Pieśń 8

Hirmos: Którego niebieskie zastępy sławią i drżą przed Nim cherubini i serafini, wszystko, co oddycha, i całe stworzenie niech opiewa, błogosławi i wywyższa na wszystkie wieki.

Gdy myślę, Panie, o spotkaniu Ciebie w strasznym Twoim powtórnym przyjściu, lękam się Twego odrzucenia, boję się gniewu Twego i od tej godziny wołam: Wybaw mnie na wieki.

Któż ze zrodzonych z ziemi wytrzyma obecność Twoją, Boga sądzącego wszystko, Wiecznego i budzącego bojaźń? Wtedy bowiem niegasnący ogień i robak bardzo zgrzytający przyjmą osądzonych na wieki.

Gdy wezwiesz wszystko, co oddycha, aby razem osądzić, Chryste, wtedy będzie wielki lęk i wielka potrzeba czynami swymi pomóc sobie na wieki.

Wszystkich Sędzio, Boże mój i Panie, niech usłyszę wtedy Twój upragniony głos, niech ujrzę Twoją wielką Światłość, niech zobaczę Twoje przybytki, niech ujrzę chwałę Twoją, radując się na wieki.

Sprawiedliwy Sędzio i Zbawco, zmiłuj się i wybaw mnie z ognia i odrzucenia, który słusznie mi się należy na Sądzie, pomóż mi przed końcem życia cnotą i pokutą.

Gdy zasiądziesz Sędzio jako łaskawy i okażesz budzącą bojaźń chwałę Twoją, Chryste, o jakież strach będzie wtedy, piec rozpalony i wszyscy bać się będą nieuniknionego Twego sądu.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana!

Triadikon: Jednego Boga w naturze czcę, trzy Hipostazy opiewam określone i odrębne, ale nie inne, gdyż Bóstwo jest jedno w trzech Osobach: Ojciec i Syn, i Boży Duch.

I teraz. Teotokion: Z najjaśniejszego Twego łona przyszedł jak Oblubieniec z komnaty weselnej i zajaśniał Chrystus, będący wielką Światłością dla pozostających w ciemności, albowiem Słońce Sprawiedliwości zajaśniawszy, oświeciło ziemię.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Którego niebieskie zastępy sławią.

Pieśń 9

Hirmos: Niewypowiedziane zrodzenie z poczęcia bez nasienia, niezniszczalny owoc Matki nieznającej męża, zrodzenie bowiem Boga odnawia naturę, przeto wszystkie pokolenia Ciebie jako Bożą Oblubienicę-Matkę prawowiernie wywyższają.

Pan idzie grzesznych sądzić, sprawiedliwych zaś zbawić, zapłaczymy i załkajmy, i poczujemy ów dzień, w którym ujawnione zostaną rzeczy nieznane i tajemne, ludziom zostanie odpłacone według ich czynów.

Przerażony i drżący był Mojżesz, widząc Ciebie z tyłu, a jakże ja, nieszczęsny, wytrzymam widząc wtedy Twoje oblicze, gdy przyjdiesz z niebios? Oszczędź mnie, Szczęśliwy, miłosiernym Twoim spojrzeniem.

Daniel uląkł się godziny badania, ja zaś, nieszczęsny, cóż otrzymam owego strasznego dnia, nadchodzący Panie? Pozwól mi przed końcem posłużyć Tobie łaskawie i osiągnąć Twoje królestwo.

Ogień jest przygotowywany, robak przygotowuje się, a także wesele, chwała, przebaczenie, światłość niezachodząca, radość sprawiedliwych, któż jest błogosławionym, któż nie zechce uniknąć losu pierwszych i odziedziczyć królestwo drugich?

Niech mnie nie odrzuci od Twego oblicza, Panie, zapalczywość Twego gniewu, niech też nie usłyszę głosu przeklinającego i posyłającego w ogień, ale niech i ja z Twymi świętymi wejdę w radość niezniszczalnego Twego przybytku.

Rozum jest zraniony, ciało pokryte ranami, duch choruje, słowo słabnie, życie zamiera, koniec przy drzwiach, przeto nieszczęsna moja duszo cóż uczynisz, gdy Sędzia przyjdzie wybadać ciebie?

Chwała. Triadikon: Jedynego jedyny Rodzicielu, Jednorodzonego Syna Ojca, i jedyny jedynej światłości światłość jaśniejąca, i jedyny jeden jedynego Boga Święty Duchu, Pan zaiste będący. O Trójco jedyna święta! Zbaw mnie, błogosławiąc Ciebie!

I teraz. Teotokion: Cud Twego zrodzenia zadziwia mnie, Najczystsza, jak Nieogarnionego poczynasz bez nasienia? Powiedz, jak będąc Dziewicą rodzisz jako Matka? Jak przyjmujesz Go z wiarą w nadprzyrodzony sposób i kłaniasz się Zrodzonemu, gdyż co zechce, może uczynić.

Katabasja: Niewypowiedziane zrodzenie.

Eksapostilarion:

Prosomion: **Z uczniami wejdźmy.**

Gdy myślę o strasznym dniu sądu i niewypowiedzianej Twojej chwały, Panie, drzę cały i trzęsąc się ze strachem wołam: Gdy przyjdiesz na ziemię, Chryste Boże, sądzić wszystko w chwale, wybaw mnie od wszelkiej męki i uczyń, Władco, godnym stania po Twojej prawicy.

Chwała. Inny eksapostilarion:

Prosomion: **Niewiasty, usłyszcie.**

Oto nadchodzi dzień Pana Wszechwładcy i któż zniesie strach owego przyjscia? Jest to bowiem dzień zapalczywości i rozpalonego pieca, dzień, w którym Sędzia zasiądzie i odpłaci każdemu według jego czynów.

I teraz. Teotokion: Gdy myślę o czasie badania i strasznego przyjscia Przyjaciela człowieka, Władcy, cały drzę i narzekam, wołając do Ciebie: Sędzio mój najsprawiedliwszy i jedyny wielce miłosierny, dla modlitw Bogurodzicy przyjmij mnie, kajającego się.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichery zmartwychwstania z Oktoechosy i jeden Anatoliosa oraz cztery Triodionu, ton 6. Isomelosy:

Stichos: **Wszystko, co oddycha, niechaj chwali Pana!**

Myślę o owym dniu i godzinie, gdy wszyscy mamy nadzieję i jako osądzeni staną przed nieprzekupnym Sędzią, wtedy trąba głośno zabrzmie i zatrząsą się fundamenty ziemi, wszyscy martwi powstaną z grobów, wszyscy będą w tym samym wieku, tajemnice wszystkich jawne będą przed Tobą, załkają, zapłaczą i odejdą w nigdy niegasnący ogień zewnętrzny, a w radości i weselu orszak sprawiedliwych wejdzie do przybytku niebieskiego.

Stichos: **Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.**

O, jakaż wtedy będzie straszna godzina i przerażający dzień, gdy Sędzia zasiądzie na budzącym bojaźń tronie! Księgi zostaną otwarte i czyny zdemaskowane, tajemnice ciemności zostaną okazane, aniołowie biegają z pośpiechem, zbierając wszystkie narody. Przyjdźcie, usłyszcie królowie i książęta, słudzy i wolni, grzesznicy i sprawiedliwi, bogaci i ubodzy, że nadchodzi Sędzia chcąc sądzić cały świat. Któż wytrzyma przed Jego obliczem, gdy aniołowie staną demaskując czyny, zamiary i myśli, będące w nocy i za dnia? O, jakież to będzie czas! Zanim jednak nadejdzie koniec, usilnie staraj się, duszo, wołając: Boże, nawróciwszy zbaw nas, jako jedyny łaskawy!

Ton 8. Stichos: **Rozwesele się i rozraduję w Tobie, będę śpiewał imieniu Twemu, Najwyższy.**

Prorok Daniel był mężem pragnień i widząc Boże zrządzenia tak wołał: Sędzia zasiądzie i księgi zostaną otwarte. Zważ, duszo moja, czy pościsz? Bliżnim twoim nie pogardzaj. Czy powstrzymujesz się od pokarmów? Brata

twego nie osądzaj, abyś nie została odesłana w ogień i spłonęła jak воск, ale aby bez przeszkód Chrystus wprowadził cię do swego królestwa.

Ton 1. Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Oczyścimy się uprzedzając, bracia, dla królowej cnót, oto bowiem przyjdzie, ofiarując nam bogactwo darów, utulając porywy żądz i jednając grzeszników z Władcą. Przeto z radością Ją przyjmijmy, wołając do Chrystusa Boga: Powstały z martwych, zachowaj nas nieosądzonymi i wysławiającymi Ciebie, jedyne Bezgrzesznego!

Chwała, i teraz. Błogosławiona jesteś. Wielka doksologia, ektenie i rozesłanie. Także zwykła litia w narteksie, w czasie której śpiewamy: **Chwała, i teraz.** Stichera Ewangelii. Dodajemy także pierwszą godzinę, podczas której czytamy słowo katechetyczne świętego ojca naszego Teodora Studyty. Na **Liturgii** typika i błogosławieństwa według tonu na sześć i z kanonu Triodionu pieśń szósta na cztery. Prokimenon, ton 3: **Pan nasz jest wielki i wielka jest moc Jego, a mądrość Jego jest bez miary. Stichos: Chwalcie Pana, bowiem dobry jest psalm. Lekcja z Listu do Koryntian, perykopa 140. Alleluja, ton 8: Przyjdźcie, rozradujmy się w Panu, zakrzyknijmy Bogu, Zbawicielowi naszemu. Stichos: Uprzedźmy oblicze Jego w wyznaniu i w psalmach zakrzyknijmy Mu. Ewangelia według Mateusza, perykopa 106. Koinonikon: Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Drugi: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W niedzielę wieczorem,

do **Panie**, wołam do Ciebie, dodajemy jak zwykle stichery z Oktoechosy trzy i z Menei świętego dnia też trzy. Chwała, i teraz, teotokion.

Na stichownie zaś odkładamy Oktoechos i śpiewamy isomelos dnia, oba chóry razem, według tonu 8:

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zwiedzeni pierwszą pokusą podjęliśmy nagość, zwyciężeni przez zakosztowanie gorzkiego pokarmu i zostaliśmy wypędzeni przez Boga. Wejdźmy przeto w pokutę i oczyścimy zmysły, w których tkwi walka, czyniąc wejście postu, nadzieją łaski przekonując serca, a nie pokarmami, które nie przynoszą korzyści tym, którzy o nie zabiegają. I spożyjmy Baranka Bożego w świętą i pełną światłości noc Zmartwychwstania, ze względu na nas przyprowadzonego na zabicie, przez uczniów spożytego w wieczór tajemnicy i ciemność niewiedzy rozpędźmy światłością Jego Zmartwychwstania.

Stichos: Zmiluj się nad nami, Panie, zmiluj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

I śpiewamy **męczennikom, ton 8: Męczennicy Pańscy, każde miejsce uświęćcie i każdą słabość uleczacie, a teraz porosimy, módlcie się o wybawienie dusz naszych z wrażeń sieci.**

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 8: Niebiosą śpiewają Tobie, Łaski Pełna, Matko Oblubienico Dziewicza, i my wysławiamy niezbadane Twoje zrodzenie, Bogurodzico, módl się o zbawienie dusz naszych.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W poniedziałek seropustny na jutrzni,

na: **Pan i Bóg**, troparion świętemu dwa razy. **Chwała, i teraz.** Teotokion według tonu. Po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka Oktoechosy. I czytamy słowo Bazylego Wielkiego [**Zważ na siebie**]. Po drugiej recytacji Psalterza śpiewamy z Triodionu, ton 1:

Otworzyły się przedśionki Bożej pokuty, przystąpmy gorliwie, oczyściwszy ciała, odłożywszy żądze i potrawy jako nowicjusze Chrystusa, który wezwał świat do królestwa niebieskiego, dziesięciny z całego roku przynosząc Królowi wszystkich, abyśmy i Jego Zmartwychwstanie ujrzeli w miłości.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wyciągnąwszy ręce Twoje Boskie, którymi nosiłaś, Dziewico Przczysta, Stworzyciela wcielonego Bóstwem, ubłagaj, abyśmy zostali wybawili z pokus, żądz i nieszczęść, wysławiając Ciebie z miłością i wołając do Ciebie: Chwała zamieszkałemu w Tobie, chwała Temu, który przyszedł z Ciebie, chwała Temu, który wyzwolił nas przez Twoje zrodzenie.

Kanony zgodnie ze zwyczajem śpiewamy z Oktoechosy i z Menei świętemu. W tych zaś pieśniach, w które wchodzi trójpieśń, jeśli jest o dwóch hirmosach, to pozostawiamy dwa kanony Oktoechosy i śpiewamy z Menei kanon z hirmosem na sześć i Triodionu na osiem. Kanon Menei i tę trójpieśń.

Kanon. Poemat kyr Józefa. Ton 1.

Pieśń 1

Hirmos: Pieśń zwycięską wszyscy śpiewajmy Bogu, który uczynił przedziwne cuda wyciągniętą prawicą i zbawił Izraela, albowiem wysławił się.

Dzisiaj świetliste przedświęcie wstrzeźliwości, świetlisty wstęp do postu, przeto przybiegnijmy w nadziei, bracia, i wielkiej gorliwości.

Dorównałem Praojcu Adamowi w przestępstwie i odpędzony zostałem, nieszczęsny, od rozkoszy, przeto przypadam do Ciebie w pokucie i płaczu: Panie, zbaw mnie!

Początek rozrzewnienia i pokuty, odsunięcie zła i powstrzymanie żądz, przeto starajmy się odsunąć złe czyny.

Teotokion: Nocą grzechów omroczony, przybiegam teraz gorliwie do Ciebie, któraś zrodziła będącym w ciemnościach Słońce Sprawiedliwości, Chrystusa, Władczyni, wybaw mnie.

Inna trójpieśń, hirmos ten sam.

Oto wstępne otwarcie bramy pokuty, przyjdźcie więc kochający Boga, postarajmy się w nią wejść, zanim zamknie ją Chrystus nam jako niegodnym.

Teraz ten najczcigodniejszy tydzień wstępnego oczyszczenia świętych postów ogłasza wiosnę, że przybliżyła się oświecając ciała i dusze wszystkich.

Chwała. Triadikon: Niepomieszana, niestworzona Trójco Święta, jedność najłaskawsza, Ojczy i Synu, i Duchu pokrewny, zawsze zbawiaj tych, którzy z wiarą kłaniają się Tobie.

I teraz. Teotokion: Zwyciężone zostały w Tobie, Najczcigodniejsza, granice natury, bez męża bowiem rodzisz Boga i jak przed zrodzeniem czysta, i po nim jesteś nienaruszona.

Katabasja: Pieśń zwycięską śpiewajmy.

Po trzeciej pieśni katzyma poetycka. **Chwała, i teraz. Teotokion.**

Po szóstej pieśni kontakion i ikos świętego.

Pieśń 8

Hirmos: Tego, którego lękają się aniołowie i wszystkie zastępy jako Stwórcy i Pana, opiewajcie kapłani, wysławiajcie dzieci, błogosławcie ludzie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Całe moje życie marnotrawnie spędziłem, pracowałem dla złych i żalonych obywateli, lecz teraz nie pogardź mną, Chryste, gdy pragnę zwrócić się do Twojej łaskawości.

Styl życia mego jest haniebny i zły, lecz niezmiernie jest miłosierdzie Twojej łaskawości, Przyjacielu człowieka, Zbawco, daj mi z miłością Tobie śpiewającemu i proszącemu czas pokuty.

Pozazdrościłem Kainowi nieszczęsnego życia, godność rozumu zaprawdę zabiłem i drzę przed Twoim sądem, Łaskawco: Nie osądź mnie z nim na wieki.

Teotokion: Dziewico najświętsza, jedyna jesteś wiernym zdecydowaną pomocą przed Bogiem, wybaw mnie z ciemności i męki należnej źle żyjącym.

Inny hirmos: Przynosimy Tobie pieśń bezcielesnych, jak dzieci w piecu, i śpiewając mówimy: Błogosławcie Pana wszystkie dzieła Pańskie.

To jest czas pokuty, który mądrze zacznijmy w Bogu, bracia, śpiewając: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Dzisiaj rezygnując z pokarmów, usilnie starajmy się o czyny i godnie kajajmy się w grzechach: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Chwała Tobie, niewidzialna Trójco Święta, w jedności wielbiona, którą z wiarą sławimy: Wybaw Twoje sługi z wszelkiego niebezpieczeństwa.

I teraz. Teotokion: Raduj się, błogosławiona czysta Dziewico, raduj się, służebnico Pańska i Matko, raduj się, opieko świata, błogosławiono Bogurodzico, Mario najjaśniejsza.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Przynosimy Tobie pieśń bezcielesnych.

Pieśń 9

Hirmos: Świetlisty obłok, w którym Władca wszystkich jak deszcz zstąpił z niebios na runo i wcielił się ze względu na nas, niemający początku stał się człowiekiem, uwielbiamy wszyscy Czystą jako Matkę Boga.

Spokojnym oczekiwaniem i czystą miłością przyjmijmy, wierni, najświętszy czas postu, prosząc o darowanie grzechów, które każdy popełnił, abyśmy otrzymali radość nie z tego świata.

Oto czas pokuty, przedświąteczne nadejście postu, powstań, duszo moja, i pojednaj się z łaskawcą i Bogiem, abyś uniknęła owego sprawiedliwego i zaiste strasznego sądu.

Przedsionek postu zbliżył się, abyśmy wszyscy nie skalali się brakiem wstrzeźliwości i pijaństwem, ale w czystości myśli gorliwie wejźmy, przyjmując korony niezniszczalne i godne owoce wysiłków.

Teotokion: Nie przestawaj modlić się za nami do Dobrego, który jedyny zna naszą niemoc, aby z głodu, zarazy, trzęsienia ziemi i wszelkiego zła wybawił czczące Ciebie miasto, Bogurodzico, Nadziejo zrodzonych z ziemi.

Inny hirmos: Ciebie jako bramę widział Prorok Ezechiel, przez którą nikt nie przejdzie, tylko jedyny Bóg, Bogurodzico Dziewico w pieśniach Ciebie czcimy.

Nadchodzi czas pokuty, duszo moja, więc zatroszcz się o siebie: głodnym daj chleba, módl się do Pana każdego dnia i każdej nocy oraz godziny, aby zbawił ciebie.

Jak oddaliliśmy od siebie mięsa i inne pokarmy, tak i unikajmy wszelkiej wrogości do bliźnich, nierządu, kłamstwa i wszelkiego zła.

Chwała. Triadikon: Jednemu kłaniam się w naturze Bóstwu niemającemu początku, w trzech Osobach sławiąc w Trójcy jedność nierozdzieloną i współtrzonującą.

I teraz. Teotokion: Ty jesteś chwałą wiernych, Dziewico, nadzieją i orędownictwem, Ciebie, Bogurodzico Mario, nieustannie sławimy pieśniami pieśni, zbaw sługi Twoje.

Hirmos: Ciebie jako bramę widział Prorok Ezechiel.

Fotagogikon Oktoechosy. Chwała. Świętemu, jeśli jest wspomnienie. Jeśli zaś nie ma, to:

Chwała, i teraz. Teotokion.

Do psalmów pochwalnych dodajemy sticherę isomelos, ton 3:

Stichos: Napelniliśmy się od poranku miłosierdziem Twoim, Panie, i rozradowaliśmy się, we wszystkie dni nasze rozweseliliśmy się, za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło, i wejrzyj na sługi Twoje, i na czyny Twoje, i kieruj ich synami.

W każdym czasie post jest pożyteczny dla czyniących go, nic bowiem nie może uczynić pokusa demonów poszczącemu, a i stróże życia naszego, aniołowie, radośnie przebywają z nami, oczyszczonymi przez post.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego na nas i dzieła rąk naszych poprawi w nas, i dzieło rąk naszych poprawi.

Męczennikom: Przyjdzie, wszyscy ludzie, uczijmy pamięć świętych męczenników, albowiem widowiskiem byli dla aniołów i ludzi, przyjęli od Chrystusa zwycięskie korony i modlą się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 3: Poczęłaś z Ducha Świętego bez nasienia, przeto sławiąc śpiewamy Tobie: Raduj się, najświętsza Dziewico!

Niech będzie wiadomym, że w poniedziałek tygodnia seropustnego posiłki spożywamy dwa razy w ciągu dnia.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W poniedziałek wieczorem,

do: **Panie, wołam do Ciebie,** dodajemy stichery według zwyczaju.

Do stichownie dodajemy isomelos, ton 8:

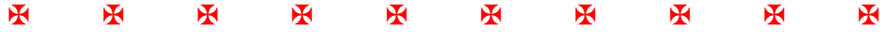
Przez post postarajmy się oczyścić ze skalania naszymi grzechami, a z miłosierdziem i miłością do ubogich wejdźmy do komnaty weselnej Oblubieńca Chrystusa, dającego nam wielkie miłosierdzie.

I mówimy zwykłe stichosy, jak wczoraj.

Męczennikom: Męczennicy Pańscy, prosimy, módlcie się do Boga naszego i wyproście dla dusz naszych mnóstwo łask, i oczyszczenie licznych grzechów.

Chwała, i teraz. Teotokion: Sławną i najczystsą Bogurodzicę, prawdziwą Matkę Boga, wysławmy pobożnie, radosne pozdrowienie mówiąc Tobie jak anioł: Raduj się, święta Matko wcielonego Syna Bożego. Raduj się, przybytku Świętego Ducha, modląc się zawsze za nami, aby zbawione zostały dusze nasze.

I dalszy ciąg służby.

We wtorek seropustny na jutrzni.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka, ton 8:

Prosomion: **Mądrość i Słowo.**

Najlaskawsze Słowo, które z Ojcem i Duchem w niewypowiedzianej swojej mądrości stworzyło rzeczy widzialne i niewidzialne, pozwól nam jaśniejący czas postu przejść w głębokim spokoju, Łaskawco, rozwiązując oszustwo gorzkiego grzechu, dając rozrzewnienie i łzy uzdrowień, i odpuszczenie grzechów, abyśmy niezachwianą duszą, poszcząc gorliwym duchem, śpiewali z aniołami Twemu panowaniu.

Chwała, i teraz. Teotokion:

W niewypowiedziany sposób poczęłaś w Twoim łonie Mądrość i Słowo, Matko Boża, zrodziłaś światu trzymającego świat i w objęciach trzymałaś Tego, który trzyma wszystko, Karmiciela wszystkich, Stwórcę, i Pana, przeto modłę się do Ciebie, najświętsza Dziewico, i z wiarą sławię Ciebie, chcąc wybawić się z licznych moich grzechów, gdy mam stanąć przed obliczem mego Stwórcy, Władczyni Dziewico czysta, okaż mi wtedy Twoją pomoc, gdyż możesz, co zechcesz, Nieskalana.

Czytamy także słowo świętego Bazylego Wielkiego o wdzięczności. Także Psalm 50. Śpiewamy kanony Oktoechosy i Menei, jak to wskazano w poniedziałek. **I trójpieśń kyr Józefa. Ton 3.**

Pieśń 2

Hirmos: Jak obłok na murawę i jak deszcz na trawę, niech zstąpią na ziemię moje słowa.

Jak poranek zajaśniała nam zorza pokuty, przedsiónek świetlistej wstrzemięźliwości.

Wybaw mnie, Chryste, z ciemności zewnętrznej ogromem Twego miłosierdzia jako jedyny miłosierny.

Zbawco, wyrwij mnie ogniowi i robakowi niezasypiającemu, oczyszczonego przez gorliwą pokutę.

Teotokion: Najświętsza Dziewico, bądź nam drogą pokuty, bramą wiodącą ku zbawieniu.

Inny kanon, hirmos, ton 2: Zważ, ludu mój, na moje Prawo, skłońcie wasze ucho do słów moich ust, albowiem Twoje imię, Panie, przywołałem.

Nastał czas pokuty, gorliwie starajmy się, miłujący Chrystusa, oczyścić z wszystkich grzechów i zjawić się przed Władcą jako błogosławieni.

Post czysty, bezgrzeszny starajmy się teraz nieustannie spełniać w gorliwości, abyśmy znaleźli odpuszczenie grzechów.

Jesteś bowiem, Chryste, najlaskawszy i od wszystkich lepszy, zawsze przyjmując kajających się, przeto wszyscy Ciebie sławimy.

Chwała. Tradikon: Trójcę w jedności wysławmy niepodzielną, niepomieszaną, nierozdzieloną w naturze, rozdzieloną w Osobach Boskich.

I teraz. Teotokion: Czysta Dziewico Matko, ubłagaj Tego, który wcielił się w Ciebie jako człowiek i Słowo, Dziewico, aby wybawił z nieszczęść swoje sługi.

Katabasja: Zważ, ludu mój, na moje Prawo.

Pieśń 8

Hirmos: Zrodzonego z Ojca niemającego początku.

Czas pokuty, czas pokazania Bogu owoców pokuty, godnych Boga, czuwaj więc, duszo moja, powstań i zawołaj gorliwie w poście oraz modlitwach: Śpiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Oczyśćmy wstępnie, bracia, duchowe zmysły i pokażmy teraz Panu obrazy rozrzewnienia, wołając do Niego w czystej pokucie: Błogosławcie i wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Wroga, łowiącego nas miłymi wspomnieniami i niepowstrzymaniem rozkoszy krótko palącej zmysły, gorliwie starajmy się umartwić modlitwą, śpiewając: Błogosławcie i wywyższajcie Chrystusa na wieki.

Teotokion: Dziewico, która ozdobiłaś niebem ozdobiłaś naszą ziemską naturę, zarosła chwastami i wyczerpaną, duszy mojej bruzdę przez obłoki dające deszcz Twoich łask okaż owocną w cnotach, śpiewającą i wywyższającą Chrystusa na wieki.

Inny hirmos: W krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy na górze synajskiej został uprzedzająco ukazany, śpiewajcie więc, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Oczyśćmy się już teraz nie tylko z pokarmów, ale i z czynów, i zacznijmy od gorących myśli, wierni, abyśmy przed Stworzycielem zjawili się świetliści na wieki.

Tak powinniśmy pościć: nie we wrogości i walce, nie w zawiści i zazdrości, nie w pysze i ukrytym fałszu, ale w pokorze, jak Chrystus.

Kochający, rzecz uboga, mądrze dają Zbawcy tytułem pożyczki. O radości z niczym nie porównywalna! Daje bowiem obficie odpłatę dobrym, na wszystkie wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana!

Triadikon: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, jeden bowiem jest Bóg w trzech Osobach. Z aniołami i my, ludzie, nieustannie wysławiamy Ciebie, Najświętsza Trójco, na wszystkie wieki.

I teraz. Teotokion: Raduj się, Dziewico czysta, Bogurodzico Mario, oczyszczenie świata, zwycięstwo prawosławnych, módl się o wybawienie z niegasnącego ognia tych, którzy wysławiają Ciebie na wszystkie wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: W krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy.

Pieśń 9

Hirmos: Ciebie, krzew gorejący i świętą Dziewicę, Matkę Światłości i Bogurodzicę, nadzieję nas wszystkich uwielbiamy.

Otwórz nam najczystsze łono Twego miłosierdzia, któryś dał ludziom pokutę ku zbawieniu, jedyny Zbawco wielce miłosierny.

Biada mi, jakże straszny jest ów sąd nie do uniknięcia, na którym nadzy mamy się tłumaczyć z tego, co w życiu źle uczyniliśmy.

Krople deszczu łaskawości ześlij nam, Łaskawco, zatapiające nasze całe skalanie i dając nam powód pokuty.

Wszyscy gorliwym sercem wszedłszy świetliści w przedświeczonego postu, dziękczynne pieśni przynieśmy Chrystusowi.

Teotokion: Tobie, mocnej orędowniczce i znanej nadziei pobożnie śpiewając, modlimy się: Błagaj Twego Syna, Dziewico, aby nas zbawił.

Inny hirmos: Wywyższamy dziewictwo Twoje, najczystsza Bogurodzico, które nie spalił Boski ogień.

Już teraz oczyścimy się w poście, łzach i w wielkiej poprawie, abyśmy znaleźli wielkie miłosierdzie.

Teraz będziemy naśladować mądre dziewice, miłujący Chrystusa, i postaramy się z płonącymi świecami spotkać Chrystusa.

Teraz będziemy naśladować Eliasza poszczącego, który uciekł od złej Jezebel, aby tak jak on wznieść się z ziemi.

Chwała. Triadikon: Święty, Święty, Święty, Trójświęty, Ojcie wszechwładny i Synu jednoistotny z Duchem, jedno Bóstwo.

I teraz. Teotokion: Tobą szcycimy się i do Ciebie przybiegamy, zawsze czysta czcigodna Dziewico, wybaw nas wszystkich od męki.

Katabasja: Wywyższamy dziewictwo Twoje.

Do psalmów pochwalnych dodajemy sticherę isomelos, ton 3:

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskawością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Ucałujmy z miłością post, ludzie, nadszedł bowiem początek wysiłków duchowych, porzućmy rozkosze cielesne, pomnożmy dary duszy, pocierpmy jako słudzy Chrystusowi, abyśmy doznali chwały jako dzieci Boże, a Duch Święty zamieszkałszy w nas oświeci dusze nasze.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonal w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Męczennikom: Rycerze Chrystusa odrzucili groźby królów i prześladowców, odważnie i mężnie wyznawali wszystkich Pana Boga i Króla naszego, i modlą się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Bogurodzico, orędowniczko wszystkich modlących się, Tobie ufamy i Tobą się chlubimy, w Tobie jest cała nasza nadzieja, módl się do zrodzonego z Ciebie za bezużyteczne sługi Twoje.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

We wtorek wieczorem.

Od początku nieszporów zaczynamy pokłony. **Do Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery,** jak zwykle.

Do stichownie dodajemy isomelos, ton 1:

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Radośnie przyjmijmy, wierni, natchniony nakaz postu, jak dawno temu mieszkańcy Niniwy, a potem nierządnic i celnicy, o czym mówi nauczanie Jana o pokucie. Przez wstrzemięźliwość przygotujmy się do przesiedlenia się na Syjon i sprawowania świętej czynności Władcy. Zacznijmy oczyszczać się w nim łzami boskiego obmycia. Pomódlmy się, abyśmy tutaj ujrzeli spełnienie i

prawdziwe objawienie Paschy. Przygotujmy się do pokłonienia się krzyżowi i Zmartwychwstaniu Chrystusa Boga, wołając do Niego: Nie zawstydzaj nas w naszym oczekiwaniu, Przyjacielu człowieka!

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyćeni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: O, jakże wspaniała jest wasza wymiana, święci! Albowiem przelaliście krew i odziedziczyliście niebiosa, czasowo doświadczani teraz wiecznie radujecie się. Zaiste, wspaniała jest wasza wymiana, porzuciliście bowiem rzeczy niszczone i otrzymaliście niezniszczalne, i weseląc się z aniołami nieustannie śpiewacie Trójcy jednoistotnej.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Chwalebni męczennicy.

Najczystsza Dziewica widząc niegdyś na drzewie Tego, którego zrodziła z łona niemającego nasienia, nie mogła znieść bólu macierzyńskiego i targając włosy wołała: Jakże Ten, który w dłoni trzyma całe stworzenie jest podniesiony na krzyżu jako skazaniec, chcąc zbawić całą ludzkość?

Teraz pozwalasz odejść. Po Trisagionie troparion: Bogurodzico Dziewico, raduj się, i jeden pokłon. **Chwała. Chrzycielu Chrystusa, i jeden pokłon. I teraz. Módlcie się za nami, i jeden pokłon. Pod Twoje miłosierdzie przybiegamy, Bogurodzico, bez pokłonu. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy. Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od Cherubinów. W imię Pańskie pobłogosław, ojcze!** **Kapłan:** Błogosławiony jest Chrystus, Bóg nasz. A my odmawiamy modlitwę: **Niebieski Królu, i czynimy trzy wielkie pokłony z modlitwą świętego Efrema: Panie i Władco życia mego, i pozostałych dwanaście pokłonów. Po skończeniu pokłonów odmawiamy wyżej wskazaną modlitwę: Panie i Władco życia mego, i czynimy jeden wielki pokłon. Trisagion. Po Ojcze nasz, mówimy: Panie, zmiłuj się, dwanaście razy. Chwała, i teraz. Panie, zmiłuj się, trzy razy. Pobłogosław! I rozesłanie. Śpiewamy wielkie powieczere z pokłonami. Po Zaprawdę godnym to jest, tropariony dnia i świątyni oraz małe rozesłanie. Tak samo czynimy w wigilię piątku.**

W środę seropustną

mesoniktikon z jego pokłonami.

Na jutrzni: śpiewamy Alleluja według tonu Oktoechosy i triadikony tonu oraz recytujemy dwie zwykle katzmy. Ponieważ w środę i piątek tygodnia seropustnego śpiewamy Alleluja, rano i wieczorem czynimy pokłony, jak to zostało powiedziane. Post zachowujemy według zwyczaju także wtedy, jeśli wypadnie pamięć świętego i śpiewamy troparion.

Nie śpiewamy natomiast między-godzin.

Jeśli wypadnie święto Spotkania Pańskiego lub świątyni, to śpiewamy troparion i nie czynimy małych pokłonów, a jedynie trzy wielkie pokłony.

Po pierwszej recytacji Psalterza katzma poetycka Oktoechosy.

Po drugiej recytacji Psalterza katzma poetycka, ton 2:

Prosomion: Będąc łaskawości.

Pozwól nam, pokornym, w pokoju przejść wstępne oczyszczenie postne, z niewypowiedzianej Twojej przyjaźni do człowieka, Chryste Boże, odrzucić wroga zakusy i Twoim krzyżem wszystkich zbaw, jedyny, który znasz serca.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Ta, która zrodziła Ciebie bez nasienia, stojąc przy Twoim krzyżu i nie mogąc znieść niesprawiedliwego osądzenia, łkając z płaczem wołała do Ciebie: Jakże cierpisz, będąc z natury niecierpiętliwym, najśłodszy Synu? Opiewam Twoją niezwykłą łaskawość.

Tu czytamy słowo o poście Bazylego Wielkiego, które ma początek: **Pocieszajcie, pocieszajcie.** Psalm 50. Kanon krzyżowi z Oktoechosu z hirmosem na 6, z Menei świętego na 4 i z Triodionu na 4.

W tych pieśniach, w których wypada trójpieśń, śpiewamy kanon Triodionu z hirmosem na 6 i trójpieśń na 8, a na końcu hirmos trójpieśni. W tych pieśniach pozostawiamy kanon Oktoechosu i Menei oraz śpiewamy daną pieśń tak: jedna pieśń kanonu Oktoechosu z hirmosem na 4 i z Menei świętemu pierwszą i trzecią pieśń na 6 oraz z Triodionu na 4. Podobnie śpiewamy ósmą pieśń z szóstą i dziewiątą z siódmą.

Kanon Triodionu.

Poemat kyr Andrzeja z Krety. Ton 4.

Pieśń 1

Hirmos: Zaśpiewam Tobie, Panie Boże mój, albowiem wyprowadziłeś lud z niewoli egipskiej, pokrywszy wodami rydwany faraona i jego potęgę.

Pan pościł jak człowiek, dając nam wzór jak zwyciężać kusiciela, okazując naszą naturę i wyznaczając nam granice.

Boski Mojżesz na Synaju przez wstrzemięźliwość stał się godnym rozmawiać z Bogiem twarzą w twarz, przeto naśladujmy go.

Oczyść, Panie, Twój lud i wejrzyj jako Bóg miłosiernym okiem, nawiedź wszystkich wielością miłosierdzia Twego.

Teotokion: Do Ciebie wszyscy przebiegamy, Bogurodzico, jako silnej obronie, błagając o Twoje modlitwy, którymi wybawiasz Twoją owczarnię z wszelkich nieszczęść.

Pieśń 3

Hirmos: W Panu Bogu moim umocnione jest moje serce, przez co choć słaby, przepasany jestem mocą.

Cudowny Henoch przez wstrzemięźliwość odszedł z ziemi, przeto naśladując Go przejdźmy ze zniszczenia do życia.

Przez modły i posty ubłagamy Zbawiciela, współraduje się bowiem Stwórca z pokuty swego stworzenia.

Przygotuj się, o duszo, i oczyść się wstępnie przed cierpieniami Chrystusa, abyś powstawszy duchowo z Nim współświątowała.

Teotokion: Jako Ta, która zrodziłaś Boga, nieustannie módl się za nami, do Ciebie bowiem, Bogurodzico, przybiegamy grzeszni.

Także trójpieśń kyr Józefa. Ton 2:

Pieśń 3

Hirmos: Na opoce wiary umocniwszy mnie, otworzyłeś moje usta przeciwko wrogom moim, rozweselił się bowiem duch mój, aby śpiewać: Nie ma świętego, jak Bóg nasz, i nie ma sprawiedliwego bardziej od Ciebie, Panie.

Wyciągnąłeś dłonie na Twoim krzyżu i uśmierciłeś Twoją śmiercią klątwę, przez Twoją mękę ożywiłeś ludzi, przeto opiewamy, Boże, Twoje ukrzyżowanie, Jezusie Przyjacielu człowieka, Boże nasz.

Przez pokarm z drzewa spożyliśmy śmierć, przez drzewo Twego krzyża zostaliśmy ożywieni, przeto w modlitwach ofiarujemy Twój krzyż: Ześlij nam łaskę i miłosierdzie, Łaskawco i Władco wielce miłosierny.

Otworzone zostały przedsionki postu, pole walki zbliżającej się wstrzemięźliwości, powstańmy z wielką gorliwością przyjmując dar łaski utulającej znój grzechów.

Błogosławiony czas postu, zajaśniały promienie pokuty, przystąpmy z miłością odpędzając najgłębszą ciemność lenistwa, wszyscy weseląc się.

Post uświęcony miłością mądrości, głoszeniem powstrzymania żądz, w łzach zawołajmy do Władcy: Daj nam, Panie, łaskę odpowiadającą Twoim pragnieniom, wielce miłościwy.

Przyjąwszy dary postu wysławmy Tego, który dał go na zbawienie, i uczynimy to z umiłowaniem trudów, abyśmy otrzymali odpuszczenie grzechów z ręki Stworzyciela.

Teotokion: Utul wzburzone moje żądze, ulecz rany mojej duszy, podnieś mnie ze snu zniechęcenia przez Twoje orędownictwo i wstawiennictwo, najświętsza Władczyni, Matko Dziewico,

Inny kanon.

Hirmos: Bezpłodny mój umysł okaż płodnym, Boże, sprawco rzeczy dobrych, rozdawco łask, z Twojej łaskawości.

Gdy podniesiony zostałeś dobrowolnie na krzyżu, Zbawco, całe stworzenie ziemskie zadrżało i rozdarła się zasłona świątyni.

Zraniony zostałeś na krzyżu, Jezu mój, ze względu na mnie, i przebity został Twój bok, przeto z wiarą kłaniamy się Twojej boskiej władzy.

Chwała. Triadikon: Uklęknij na ziemi, kłaniając się Ojcu, sławiąc Syna i opiewając Ducha, jedną zasadę i trójhipostatyczną.

I teraz. Teotokion: Niezgåębiona jest tajemnica Twego zrodzenia, Czysta, Boga rodzisz bowiem bez mężczyzny, Mario, i pozostajesz nienaruszona.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Czas postu uświęciwszy Twoją mocą, Chryste, wybaw nas wszystkich, kłaniających się Tobie, z wrogich sieci.

Hirmos: Bezpłodny mój umysł okaż płodnym.

Katyzma poetycka Menei świętemu, Chwała, i teraz. Stauroteotokion.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Boże, głos Twój i uląłem się, poznałem czyny Twoje i przeraziłem się, Panie, albowiem Twoją chwałą napelniła się ziemia.

Abraham Trójcę wędrowców przyjął z łaskawością i umiłowaniem, która przyszła jako aniołowie.

Bogactwo wstrzeźliwości nie do odebrania jest darem i należy się nim wzbogacać, wzbogacać w Bogu.

Chwała. Przyjdźcie, zapłaczmy razem, z wiarą wołając: Boże, oczyść nas, którzy bardzo zgrzeszyliśmy!

I teraz. Teotokion: Matko nieskałana, błogosławiona, czysta Dziewico, módl się za światem do Twego Syna i Boga naszego.

Pieśń 5

Hirmos: Tobie, którzy zapalasz światłość, rozjaśniasz poranek i pokazujesz dzień, chwała Tobie, chwała Tobie, Jezu Synu Boży.

Dawno temu poszczący Mojżesz na górze synajskiej okazał się widzącym Boga i Eliasz na rydwaniu ognistym wznosił się do nieba.

Przez post niegdyś mądry Izajasz zakosztował owego węgla z kleszczy, którym dotknięto jego ust.

Chwała. Dawno temu pościł Daniel i skruszył paszcze lwów, pościli razem trzech młodzieńcy i gorący zdeptali ogień.

I teraz. Teotokion: Czysta Rodzicielko Boga, któraś Boga w swym łonie nosiła bez zmiany, zachowaj owczarnię Twoją i ustrzeż ją od szkód.

Pieśń 6

Hirmos: Jak proroka Jonasza wybawiłeś z wieloryba, Chryste Boże, tak i mnie z głębin grzechów wyprowadź i zbaw mnie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Niegdyś czcigodny post uratował Jonasza w wielorybie, przeto pośmy z serca i unikniemy zniszczenia w gehennie.

Mieszkańcy Niniwy przemienili gniew Boży przez gorącą pokutę i miłość, przeto teraz wszyscy naśladujemy ich żarliwość.

Chwała. Ten post wzywa nas do pokuty, przybiegnijmy więc z miłością i zrozumiemy, czym jest dar wstrzemięźliwości.

I teraz. Teotokion: Ty, któraś w niewypowiedziany sposób zrodziła Zbawiciela świata, Chrystusa Boga naszego, nie przestawaj modlić się do Niego, aby zbawił cały ród, który Ciebie opiewa.

Kontakion świętego. Jeśli święty nie ma kontakionu, to mówimy męczennikom według tonu, a także kacyzmę poetycką.

Pieśń 7

Hirmos: Ojców naszych Boże, nie zawstydzaj nas, lecz pozwól nam z odwagą wołać do Ciebie: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Bądźmy i my jak ów Daniel, który niegdyś przez post poskromił lwy ryczące w jamie.

Naśladujemy z bojażnią trzech młodzieńców, abyśmy uniknęli ognia gehenny, jak oni uniknęli pieca w Babilonie.

Chwała. Pośmy i my czystym sercem, oczyśmy ciało i poświęćmy Bogu całego naszego ducha.

I teraz. Teotokion: Dziewico, czysta Matko, nie przestawaj modlić się do wcielonego w Ciebie przedwiecznego Słowa, aby zbawiło dusze nasze.

Pieśń 8

Hirmos: Króla Chrystusa wyznali zniewoleni młodzieńcy, wołając w piecu wielkim głosem: Wszystkie dzieła śpiewajcie Panu.

Niegdyś pościł Józef, unikając pokusy grzesznej niewiasty, i otrzymał królestwo, przeto i my wygaśmy przez post rozpalone strzały wroga Beliara.

Dawid przez post odniósł zwycięstwo nad obcymi plemionami i znalazł królestwo, przeto i my odnieśmy przez wstrzemięźliwość zwycięstwo nad wrogami i zostaniemy ukoronowani w Panu.

Zachowajmy i my ich cnoty, męstwo Joaba i łagodność Jakuba, wiarę Abrahama, niewinność Józefa i odwagę Dawida.

Teotokion: Króla Chrystusa zrodziła nam Dziewica Maria i po narodzeniu pozostała czystą Dziewicą, wszystkie dzieła Pańskie śpiewajcie Panu i wywyższajcie Go na wieki.

Także trójpieśń, hirmos: W piec ognisty do dzieci żydowskich zstąpił Bóg i płomień zamienił w rosę, śpiewajcie dzieła jako Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Mojżesz rozkładał na górze ręce w kształcie krzyża i zwyciężał wrogów, Ty zaś, Zbawco, rozpostarłeś ręce na krzyżu i uśmierciłeś zgubną tyranie piekła.

Chryste mój Zbawco, gwoździami przybity na krzyżu i mając przebity bok, wybawiłeś z klątwy zrodzonych z ziemi i okazałeś ich uczestnikami nieskończonej radości, przeto błogosławimy Twoją przyjaźń do człowieka.

Czas wstrzemięźliwości, który zajaśniał, w myśli oświeca duchowe zmysły i rozpędza mgłę żądz, przeto całujemy go z serca, Chrystusa wywyższając na wieki.

Post umartwia zgubne dla duszy żądze, umartwia śmiertelne rozkosze i prawdziwie w stałości czyni ukierunkowania i poruszenia serca, przeto przyjmijmy go z wiarą i miłością.

Obecny dzień nie wyznacza jeszcze początku postu, wierni, ale jest wejściem do przedśionka postu, przeto go uczcijmy.

Przyjmijmy radośnie miłującą Boga duszą przeddroże najlepszego postu, będące wstępnym oczyszczeniem uczcijmy czcigodne, będące stopniami i drabiną, do której należy już obecny dzień.

Teotokion: Otwórz nam, Dziewico, stukającym i przyzywającym Twoje miłosierdzie, szybką dla ludzi ucieczkę, silną we wszystkim pomocy i dla będących w potrzebach znana obrończyni.

Inny hirmos: Tego, który w krzewie Mojżeszowi cud Dziewicy niegdyś przedstawił na górze synajskiej, opiewajcie, błogosławcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Wzniósłszy się na krzyżu, Władco wszystkich, Adama z Ewą znowu wezwałeś i wprowadziłeś ich do raju, Chryste Zbawco, wysławiających Ciebie na wszystkie wieki.

Gdy zostałeś dobrowolnie podniesiony na krzyżu, Chryste, ściemniały ze strachu promienie słoneczne i dzień zaszedł, przeto łotr wyznał Ciebie jako Boga na wszystkie wieki.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Wierzmy w równego Ojca Syna i Świętego Ducha jako w Świętą Trójcę w Bóstwie jedną, której z wiarą kłaniamy się, depcząc zawsze naukę Ariusza.

I teraz. **Teotokion:** Jakże będę Ciebie opiewał w należyty sposób, Bogurodzico Dziewico, omroczonego teraz cuchnącymi grzechami, ale Ty, Najświętsza, wybacz moją odwagę i mój ubogi śpiew.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Krzyżu, nadziejo wiernych, orężu królów, chwało kapłanów, mocy mnichów, zbawiaj Twoją mocą wszystkich sławiących Ciebie na wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Hirmos: Tego, który w krzewie Mojżeszowi.

I recytujemy Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Wywyższamy wszyscy Twoją przyjaźń do człowieka, Chryste Zbawco nasz, chwało sług Twoich i korono wiernych, uwielbiając pamięć Twojej Rodzicielki.

Mojżesz w Egipcie rozdzielił morze i przeprowadził lud, wykarmił go na nieprzebytej pustyni, przez post czyniąc cuda.

Jozue syn Nuna wstrzemięźliwością uświęcił lud i odziedziczył ziemię obiecaną, uprzednio przeszedłszy Jordan.

Gedeon jedynie z trzystoma chłepczącymi mężami zwyciężył obce plemiona wstrzeźliwością i modlitwą, więc naśladować go upodobnijmy się do niego.

Teotokion: Raduj się, Najczcigodniejsza, Czysta, chwało dziewictwa, umocnienie aniołów, pomoc ludziom, radość światu, Mario, Matko i służebnico Boga naszego.

Także trójpieśń, hirmos: Od Boga Bóg Słowo w niewypowiedzianej mądrości przyszedł odnowić Adama, który przez pokarm okrutnie upadł w zniszczalność, Bóg niewypowiedzianie wcielił się w świętą Dziewicę ze względu na nas, wierni, przeto jednomyślnie uwielbiamy Go w pieśniach.

Wyciągnąwszy na krzyżu boskie dłonie, zjednoczyłeś poprzednio rozproszonych, Wybawicielu, i osądzoną niegdyś ludzką naturę przyniosłeś Ojcu jako dar przez swoje wstawiennictwo, przeto opiewamy Twoje najświętsze ukrzyżowanie.

Zajaśniała łaska świętego postu i kieruje na nas promienie wstępnie oczyszczające bieg myśli i odpędzające źrenicę ciemności, wierni, przeto przyjmijmy ją gorliwie.

Świetliste poszczenie czerpie dla nas czarę Bożych darów i dzisiaj wstępnie objawia się wszystkim. Chcąc z niej spożywać na pożytek duszy, pomódlmy się do Władcy wszystkich, aby pomógł nam.

Gwoździami w boskich Twoich rękach przygwoździłeś, Szczodry, nasze grzechy na krzyżu, a włócznią wbił w Twój bok zniszczyłeś fałszywy spis grzechów i strasznych upadków, przeto opiewamy Twoje preczyste ukrzyżowanie.

Otwiera się najlepsza ścieżka cnót, pole bitwy boskiego postu, które wspaniale się upiększa dla wszystkich chcących się poddać wstrzeźliwości, przeto proście Chrystusa, aby darował nam z wysoka czasy spokojne.

Teotokion: Władczyni czysta, skorą modlitwą, odważną Twoją opieką, władczą Twoją pomocą, zachowaj teraz wierne Twoje sługi od wszelkiego przeciwnego podstępu, żądz i grzechów, i wybaw z pokus.

Inny hirmos: **W nadprzyrodzony sposób.**

Dobrowolnie przygwoźdzony na drzewie krzyża, wszystkich nas wyzwoliłeś z przekleństwa prawa, przeto Ciebie, Chryste, z wdzięcznością sławimy.

Wszyscy kłaniamy się Twoim cierpieniom, Zbawco, które dobrowolnie podjąłeś, aby wyzwolić rodzaj ludzki z niewoli wroga.

Chwała. Triadikon: Zawsze Ojciec bez zmiany rodzi Syna i Duch jest jednoistotny Ojcu i Synowi, nierozdzielna Trójca.

I teraz. Teotokion: Mario błogosławiono, módl się do wcielonego w Ciebie Zbawcy, aby przebaczył grzechy nam grzesznym.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Tym, którzy całują Ciebie, Krzyżu, mocą Twoją pozwól przebyć w pokoju czas postu i wybaw z niewoli wroga.

Hirmos: **W nadprzyrodzony sposób** ciałem poczęłaś w łonie poza czasem z Ojca zajaśniała Słowo, przeto w niemilkających pieśniach Ciebie uwielbiamy, wierni.

Fotagogikon z Oktoechosy według tonu i triadikon.

Na stichownie dwie stichery, ton 1:

Powstrzymując się od pokarmów, a nie oczyściwszy żądz, na próżno radujesz się, duszo moja. Jeśli bowiem nie będzie to powodem do poprawy, jako fałszywa zostaniesz znienawidzona przez Boga i upodobnisz się do złych demonów, które nic nie jedzą. Grzesząc czynisz post niepotrzebnym, gdyż niewzruszona trwasz w niewłaściwych dążeniach, zważ przeto, że stoisz przed ukrzyżowanym Zbawcą i współukrzyżuj siebie ze względu na Ukrzyżowanego, wołając do Niego: Wspomnij mnie, Panie, gdy przyjdiesz w Twoim królestwie!

Także męczennikom: Was, chwalebni męczennicy, ani ból, ani ciasnota, ani głód, ani prześladowanie, ani bieda, ani okrucieństwo zwierząt, ani miecz, ani ogień nie mogły odłączyć od Boga. Ponaglani bowiem miłością do Niego walczyliście jakby w cudzych ciałach, zapomniawszy o naturze i gardząc śmiercią, a po zniesieniu bólów otrzymaliście nagrodę, stając się dziedzicami królestwa niebieskiego, przeto módlcie się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion:

Prosomion: Niebieskich zastępów.

Widząc Baranka wzniesionego na krzyżu, nieskalana Dziewica płacząc wołała: Najśłodsze moje Dziecię, cóż to za nowy i sławny widok? Jakże to trzymający wszystko w dłoni został ciałem przybity na drzewie?

Także: **Dobrze jest.** Trisagion. Po: **Ojcie nasz,** troparion: **Stojąc w świątyni Twojej chwały. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy. Chwała, i teraz.** Czcigodniejszą od cherubinów. **W** imię Pańskie pobłogosław, ojcie! **Kapłan:** **Błogosławiony jest Chrystus Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.** Także: **Niebieski Królu. I czynimy trzy wielkie pokłony z modlitwą świętego Efrema: Panie i Władco życia mego, i pozostałych dwanaście pokłonów. Z powodu zmęczenia modlimy się cicho przy każdym pokłonie: Boże, oczyść mnie grzesznego. Skończywszy pokłony odmawiamy całą modlitwę Panie i Władco życia mego, czyniąc jeden wielki pokłon. Dodajemy także pierwszą godzinę. Zaczyna igumen lub eklezjarcha, bądź mnich kierujący modlitwami: Przyjdźmy, pokłońmy się, trzy razy z trzema pokłonami i pierwsza godzina, na której czytamy słowo katechetyczne Teodora Studyty. Na pierwszej godzinie troparion: O poranku usłysz głos mój. Szybko i bez śpiewania: Stopy moje skieruj, oraz: Niech się napelnia usta moje. Po trisagionie troparion: Chryste Boże, który w każdym czasie każdy czas. Panie, zmiłuj się, trzy razy. Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od cherubinów. W imię Pańskie. Zwykle pokłony, trisagion, Panie, zmiłuj się, dwanaście razy, modlitwa: Chryste, Światłości prawdziwa, i rozesłanie. Wychodzimy do narteksu, gdzie ma miejsce litia za zmarłych.**

W środę seropustną śpiewamy godziny trzecią i szóstą z pokłonami oraz troparionami postnymi, na godzinach nie uderzamy w dzwon.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

Na szóstej godzinie.

Troparion prorocstwa, ton 3: **Królu Święty, wszechwładny, którego lęka się i przed którym wszystko drży, zbaw nas, możesz bowiem darować grzechy jako łaskawy.**

Prokimenon, ton 6: **Zbaw, Panie, lud Twój, i pobłogosław dziedzictwo Twoje. Stichos: Do Ciebie, Panie, wołam, Boże mój, nie odpowiadaj mi milczeniem.**

Czytanie Prorocstwa Joela (2, 12-26).

Tak mówi Pan: „Nawróćcie się do Mnie całym sercem waszym w poście i w płaczu, i w lamencie”. Rozdzierajcie serca wasze, a nie szaty wasze i

nawróćcie się do Pana Boga waszego, albowiem jest miłosierny i łaskawy, wielce cierpliwy i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli. Kto wie, może znów pożałuje i pozostawi po sobie błogosławieństwo, i ofiarę, i ofiarę płynną dla Pana Boga waszego? Na Syjonie dmijcie w trąbę, zarządzcie święty post, ogłoście uleczenie. Zbierzcie lud, uświęćcie Świątynię, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swego łoża, a oblubienica ze swojej komnaty! Między stopniami ołtarza niechaj zapłaczą kapłani służący Panu, i niech mówią: „Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami i nie mówili między narodami: Gdzież jest ich Bóg?” I Pan zapalił się zazdrosną miłością ku swojej ziemi, i oszczędzi swój lud. Odpowiedział Pan i rzekł swojemu ludowi: „Oto Ja posyłam wam pszenicę i wino, i oliwę, i nasyćcie się nimi, i nie wydam was więcej na pohańbienie między poganami. Tego nieprzyjaciela, co przychodzi z północy, oddalę od was, wypędzę go do ziemi bezwodnej i spustoszonej, przednia jego straż obróci się ku morzu wschodniemu, a tylna jego straż ku morzu zachodniemu; i pozostanie po nim zaduch, i pozostanie zgnilizna, bo bardzo hardo sobie poczynał”. Nie lękaj się, ziemio, raduj się i wesel, bo wielkie rzeczy uczynił Pan. Nie lękajcie się, polne zwierzęta, bo zielenią pokryły się pola pustynne, bo drzewa znów rodzą swoje owoce, drzewo figowe i krzew winny plon przynoszą. Radujcie się, dzieci Syjonu, i weselcie się w Panu Bogu waszym, bo dał wam pokarm w sprawiedliwości i dał wam deszcz jesienny, i deszcz wiosenny, jak przedtem. I będą klepiska wasze napełnione pszenicą, a tłocznie będą opływały winem i oliwą. „W ten sposób wynagrodzę wam lata, które strawiła szarańcza, mszyce, ryjowce i gąsienice, wielkie moje wojsko, które wysłałem przeciwko wam”. Wówczas naprawdę będziecie mogli najeść się do sytości i chwalić będziecie imię Pana Boga waszego, który uczynił wam cuda, a lud mój nie będzie pohańbiony na wieki.

Prokimenon, ton 7: Pan da moc ludowi swemu, Pan pobłogosławi lud swój pokojem. Stichos: Przynieście Panu, synowie Boży, przynieście Panu młode baranki.

Także: Szybko niech uprzedzą. Trisagion i reszta zgodnie ze zwyczajem postu oraz modlitwa: Boże i Panie mocy. Śpiewamy też dziewiątą godzinę i modlitwę: Władco Panie Jezu Chryste, Boże nasz, a następnie typika i błogosławieństwa: W królestwie Twoim, szybko i bez śpiewania. Chwała, i teraz. Zmiłuj się nad nami, Panie, i trzy pokłony. Królu niebieski, i pozostałe. Po: Ojcze nasz, kontakion świątyni i świętego. Chwała. Kontakion: Ze świętymi daj odpoczynek. I teraz. Kontakion: Orędownictwo chrześcijan. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy. Chwała, i teraz. Czcigodniejszą od cherubinów. Trzy wielkie pokłony i dwanaście małych.

Następnie drugi chór zaczyna nieszpory: Przyjdźcie, pokłońmy się, trzy razy i psalm: Błogosław, duszo moja, Pana, i pozostałe modlitwy nieszporów.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W śróde wieczorem,

do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery według zwyczaju. Chwała, i teraz. Teotokion.

Prokimenon, ton 5: Boże, w imię Twoje zbaw mnie i w mocy Twojej sądz mnie. Stichos: Boże, usłysz modlitwę moją, zważ na słowa ust moich.

Czytanie Proroctwa Joela (4, 12-21).

Tak mówi Pan: „Niech powstaną i przybędą wszystkie narody do Doliny Jozafata, bo tam zasiądę i będę sędził wszystkie narody okoliczne. Zapuście sierpy, bo dojrzało żniwo; pójdźcie i tłóćcie, bo pełna jest tłocznia, przelewają się kadzie, bo ilość ich jest wielka”. Tłumy w Dolinie Sądu znajdować się będą, bo bliski jest dzień Pański w Dolinie Sądu. Słońce i księżyc się zaćmia, a gwiazdy światłość swą ukryją. A Pan zagrzmi z Syjonu i z Jeruzalem głos swój podniesie, i niebiosy oraz ziemia zadrżą. Ale Pan oszczędzi lud swój i umocni Pan synów Izraela. „I poznacie, że Ja jestem Pan, Bóg wasz, co mieszkam na Syjonie, górze mojej świętej; a Jeruzalem będzie święte i przez nie już obcy nie będą przechodzić”. I stanie się owego dnia, że góry moszczem ociekać będą, a pagórki będą toczyć mleko i wszystkie strumienie judzkie napełnią się wodą, a źródło wypłynie z domu Pańskiego i nawodni strumień Szittim. Egipt będzie wydany na spustoszenie, a Edom zamieni się w straszną pustynię z powodu nieprawości uczynionych względem synów judzkich, gdyż krew niewinną przelewali w ich ziemi. A ziemia Judy na wieki będzie zamieszкана, a Jeruzalem z pokolenia w pokolenie. „Pomszczę ich krew, nie pozostawię bez kary”. A Pan zamieszka na Syjonie.

Prokimenon, ton 6: Niech Izrael ma nadzieję w Panu, odtąd i na wieki. **Stichos:** Panie, serce moje się nie wywyższa, ani też oczy moje nie patrzą z góry.

Także: Pozwól, Panie w wieczór ten.

Na stichownie isomelosy dnia, ton 3:

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zajaśniała wiosna postu, kwiat pokuty, oczyścimy przeto siebie, bracia, z wszelkiego skalania i śpiewając Dawcy Światłości, mówmy: Chwała Tobie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Męczennicy Twój, Panie, umocnili się wiarą, otoczyli nadzieją, zjednoczyli się duchowo z miłością Twego krzyża, zniszczyli niewolę wroga i otrzymawszy korony z bezcielesnymi modlą się za dusze nasze.

Chwała, i teraz. Teotokion: Najświętsza, Czysta, będąca chwałą zastępów niebieskich, śpiewem apostołów, spełnieniem proroków, Władczyni, przyjmij nasze modlitwy.

Teraz pozwalasz odejść. Po trisagionie troparion świętemu. Chwała, i teraz. Teotokion świętemu. Jeśli nie ma, to wtedy troparion dnia. Chwała, i teraz. Teotokion według tonu troparionu. Ektenia: Zmiłuj się nad nami, Boże. Trzy wielkie pokłony. Niech imię Pańskie będzie błogosławione. Błogosławie Pana. Zaprawdę godne to jest, i rozesłanie. Wychodzimy do narteksu i bywa zwykła litia za zmarłych.

Jest rozumne, że w Palestynie i w krainie jerozolimskiej przejęliśmy od świętych ojców zwyczaj nie sprawowania w środę i piątek tygodnia seropustnego ani pełnej Liturgii, ani Liturgii Upřednio Poświęconych Darów. W te dwa dni śpiewamy Alleluja z pokłonami wieczorem i rano, jak wyżej powiedziano.

Po nieszporach zaś w oba te dni spożywamy ser i jajka, zachowując zasadę świętego ojca naszego Nicefora Wyznawcy, patriarchy konstantynopolitańskiego, głosząca: **Mnisi powinni pościć w środę i piątek tygodnia seropustnego. Zasada ta odrzuca tradycję jakobitów i herezję tetradytów.**

W środę seropustną wieczorem śpiewamy małe powiecerze i kolejny kanon z Menei, wypadającego w sobotę.

W czwartek seropustny na jutrzni.

Po pierwszej recytacji Psalterza katyzmy poetyckie z Oktoechosu.

Po drugiej recytacji Psalterza katyzma poetycka Triodionu, ton 5.

Prosomion: **Słowo współlistniejące.**

Czterdziestnicę i przedpoście dzisiaj koronują wszyscy apostołowie i czas postu uświęcają w Chrystusie Zbawcy, głoszą wszystkim Jego zmartwychwstanie i modlą się do Pana, aby zmiłował się nad naszymi duszami.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 5: Dla tych, którzy mają w Tobie, Dziewico czysta, niezachwianą nadzieję, bądź opieką w rozlicznych pokusach i sytuacjach, wyzwól ich z wszelkiego zła, modląc się do Twego Syna z Jego apostołami, i zbaw wszystkich opiewających Ciebie.

Czytamy także słowo świętego igumena Atanazego Synaity i Psalm 50. Śpiewamy kanony Oktoechosu i Menei, a w ich pieśniach śpiewamy trójpieśń, pozostawiając takowe pieśni Oktoechosu.

Trójpieśń. Poemat kyr Józefa. Ton 4.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszał prorok o przyjściu Twoim, Panie, i uląkł się, że Ty chcesz urodzić się z Dziewicy i objawić się ludziom, i powiedział: Usłyszałem wieść od Ciebie i uląłem się, chwała mocy Twojej, Panie.

Uczniowie Twoi, Panie, rozpalili zorzę poznania Boga, i omroczony został błąd oszustwa po rozbiciu ciemności, przeto ich modlitwami, Szczodry, zbaw śpiewających Tobie.

Przedpoście koronuje wysiłki owoców duchowych, przyjmuje przybiegających we wstrzemięźliwości z pieśniami i śpiewami tajemniczymi, przeto gorliwie gromadźmy się, wszyscy wierni.

Przyjąwszy szaty śmierci przyoblokłem się w zuchwałość niewstrzemięźliwości, nieszczęsny, ale Ty przyoblecz mnie, Synu Boży, w świetlistą szatę odrodzenia.

Życie moje pełne jest kłamstwa i wszelkiej nieczystości, ale przybiegam do Ciebie, Szczodrego, przeto zbaw mnie, Chryste Boże, łaską Twoją.

Teotokion: Poczęłaś w sposób przewyższający słowa i zrodziłaś w sposób nadprzyrodzony, Rodzicielko Boża, rządzącego stworzeniem, do którego módl się nieustannie, aby wybawił z wszelkiego gniewu tych, którzy Ciebie wywyższają.

Inny hirmos, ton 2: Przyszedłeś z Dziewicy nie jako orędownik, ani nie jako anioł, lecz sam, Panie, wcieliłeś się i zbawiłeś całego mnie człowieka, przeto wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Panie!

Rozpędziwszy mgłę niewstrzemięźliwości, apostołowie, posiewem waszych nauk oświećcie wszystkich grzesznych i sprawiedliwych, jako chwalebni.

Apostołowie upiększyli całą ziemię wstrzemięźliwością jak jasną perłą słowa, przeto teraz upodobnijcie nasze dusze do szlachetności.

Apostołowie, którzy rosą postu skropiliście piec żądź, nauczcie wszystkich ludzi, aby miasto i dom duszy mieli uświęcone.

Chwała. Zgrzeszyłem bardziej od wszystkich ludzi, nieszczęsny i nie pokutowałem, zgrzeszyłem jak Manasses, przeto daj mi usposobienie pokutne, zanim rozwiąże mnie śmierć.

I teraz. Teotokion: Wszyscy wierni znamy Ciebie jako przystań zbawienia i mur obronny, Bogurodzico Władczyni, Ty bowiem modlitwami Twoimi wyzwalasz z nieszczęść dusze nasze.

Katabasja: Przyszedłeś z Dziewicy nie jako orędownik.

Pieśń 8

Hirmos: Wybawco wszystkich wszechmocny, pośród płomieni przyszedłeś zraszając wielbiących Ciebie i nauczyłeś ich śpiewać: Wszystkie dzieła błogosławcie, śpiewajcie Panu.

Cała ziemia napełniła się Twoją chwałą, Panie, całą bowiem obiegiło głoszenie Twoich boskich uczniów, Boże, nawracające z głębi niewiedzy do poznania, śpiewającą: Błogosławcie Pana dzieła Pańskie!

Objawiła się boska łaska pokuty, niosąc zbawienie tym, którzy nią się rozkoszują, przeto biegnij, duszo moja, do zwycięstw i wysiłków, potów i trudów, do Twego Władcy, szukając odpuszczenia licznych grzechów Twoich.

Otworzyło się pole bitwy pełnej łaski wstrzemięźliwości, świetliście je spotkajmy, pragnąc miłosierdzia, pragnie bowiem Łaskawca naszego zbawienia i rozciąga się na drzewie, aby dać przebaczenie poszukującym Go gorliwie i pracującym dla Niego z miłością.

Nie słuchająca postu, ze świecką myślą, duszo, nakarm się łaskawością cnót Pana, pokarmy jako wonne ofiary przynosząc Jemu i wołając: Dzieła, nieustannie błogosławcie Pana!

Teotokion: Władczyni panująca nad wszystkimi, przyjmij modły Twoich sług, święta Bogurodzico, wybaw mnie z ciemności i z ognia niegasnącego, oczyszczając mnóstwo mych złości Twoim wstawiennictwem i samą tylko boską Twą modlitwą.

Inny hirmos: Uląkł się młodzieńców pobożnych, których dusze odpowiadały nieskalanemu ciału, i przeraził się wychowany w niezmierzonej materii niemordowany ogień, zaś oni po zwiędnięciu płomienia Wiekuistemu zaśpiewali wieńczącą pieśń: Wszystkie dzieła śpiewajcie Panu i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Was, apostołowie, jako światłość Chrystus dał krańcom całej ziemi: Idąc – rzeczce – nauczajcie pogan, że w ciele mnie ujrzyście żyjąc wstrzemięźliwością, depcząc całą wraźą moc i wskazując ludziom prawą drogę.

Okazałeś, Chryste, nadchodzącą wstrzemięźliwość ku oczyszczeniu ludzi i odrzuceniu żądź, tym bowiem Twój apostołowie czynili przyjemnie i okazali się jaśniejącymi światłami na ziemi, głosząc Pana w Trzech Osobach i w jednej naturze wszystkim wysławiającym Go.

Jako nauczyciele narodów posłani zostaliście przez Nauczyciela Chrystusa, o uczniowie, oświecać naukami Bożymi ich myśli, aby powstrzymywali się od żądź i pokarmów, pełni pragnienia wstrzemięźliwości i poznania Pana, Stwórcy i Twórcy wszystkich oraz Łaskawcy.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Jak niegdyś Kain zabójca nie przyniosłem duszy mojej jako ofiary nieskalanej, Chryste, opanowany przez nieczysty rozum. Nie pogardzaj mną, przychodzącym do Ciebie z postem, Zbawco najłaskawszy, ale wejrzyj na dary, jakie z miłością niosę Tobie, Boże mój, w czasie postu.

I teraz. Teotokion: Błogosławione jest łono Matki Bożej, gdyż przyjęło Słowo, które wzięło od Niej materialne ciało oraz połączyło ludzką postaci z Hipostazą i objawiło się Miasto Boże, w którym zechciał zamieszkać Najwyższy i Pan Bóg, przeto wołamy do Ciebie: Raduj się. Łaski Pełna, czysta Bogurodzico.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Ułakł się młodzieńców pobożnych.

I recytujemy Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Albowiem stworzył mnie.

Jako niezniszczalny płomień zostaliście posłani światu, wybawiając go z głębi grzechów, przeto radośnie opiewajmy umacniającego was jako swoich apostołów.

Was, jako szalonych w oczach świata, dawno temu Chrystus jako sól posłał, mądrzy, abyście świat przekonali do poznawania Boga, przeto my, wierni, was wysławiamy.

Jako ogarnięty mnóstwem strasznych grzechów, ze łzami przypadam do Ciebie, Chryste, prosząc o przebaczenie, które daj mi w czasie właściwym w okresie postu.

Jako związany mocnymi okowami grzechów moich żądz, jęczę i wzdycham do Ciebie, Zbawco: Wyzwól mnie, abym rozradowany opiewał Twoją łaskawość.

Teotokion: Bóg okazał Ciebie, Dziewico czysta, pomocą dla rodzaju ludzkiego, przeto nie przestawaj modlić się gorliwie do Niego za nami, wiernymi.

Inny hirmos: Nieogarnionego Boga pomieściłaś w łonie i zrodziłaś radość światu, Ciebie wysławiamy, Bogurodzico Dziewico.

Chór apostołów pokazał post, który zajaśniał całemu światu, i Światłością Boską oświeca świat.

Chór Twoich uczniów, Jezu, Przyjacielu człowieka, nauczył narody pogańskie bogactwa wstrzeźliwości ukrywać w tajemnicy.

Dwunastostrunne nauczanie Twoich uczniów bogactwo wstrzeźliwości daruje ludziom i źródło zbawienia.

Chwała. Wołam do Ciebie, Panie, słowami syna marnotrawnego: Ojcze, zgrzeszyłem, zbaw mnie, Szczodry, abym nie został odłączony od Twojej chwały.

I teraz. Teotokion: W Twoim łonie Boga jako człowieka nosiłaś i wytoczyłaś życie światu, Ciebie wysławiamy, najświętsza Dziewico.

Katabasja: Nieogarnionego Boga pomieściłaś w łonie.

Fotagogikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy isomelos dnia, ton 3:

Stichos: Napelniliśmy się o poranku miłosierdziem Twoim, Panie, i rozradowaliśmy się, we wszystkie dni nasze rozweseliliśmy się, za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło, i wejrzyj na sługi Twoje, i na czyny Twoje, i kieruj ich synami.

Zajaśniało piękno wstrzemięźliwości, rozpędzając mgłę biesowską, nadeszło piękno postu, niosące duszy uleczenie żądz. To ono niegdyś otoczyło Daniela i młodzieńców w Babilonie, przez co zamknął on usta lwom, a oni ugasili płomień pieca, przeto z nimi zbaw także nas, Chryste Boże, jako Przyjaciel człowieka.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego na nas i dzieła rąk naszych poprawi w nas i dzieło rąk naszych poprawi.

Męczennikom: Jak światła w świecie jaśniejecie także po śmierci, święci męczennicy, stoczyliście dobry bój i macie odwagę modlić się do Chrystusa, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Chwała, i teraz. Teotokion: Wśród niewiast święta, Bogurodzico, Matko Dziewico, módl się do zrodzonego przez Ciebie Króla i Boga, aby nas zbawił jako Przyjaciel człowieka.

Także: **Dobrze jest.** Wielka doksologia i pierwsza godzina jak zwykle, i rozesłanie.

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

W tenże czwartek seropustny wieczorem.

Od początku zaczynamy pokłony i cała pozostała służba, jak to jest wskazane powyżej we wtorek seropustny.

Do: **Panie, wołam do Ciebie,** stichery jak zwykle.

Chwała, i teraz. Teotokion. Hymn: Pogodna Światłości, prokimenon dnia.

Na stichownie isomelos dnia, ton 2:

Stichos: Do Ciebie wnoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Krzyż Pański dla nieodmiennie kłaniających się jemu jest wędzidłem wszelkiej rozkoszy i prawem wstrzemięźliwości, bowiem nieustannie spoglądający na przygwożdżonego na nim, swoje ciało krzyżują z żądzami i pragnieniami, od których i my nauczymy się gorliwości przyswajając post czysty, albowiem z przyjaźni do człowieka przyswoiłeś cierpienie i swojej niecierpietliwości naturę dajesz nam Chrystusa, mając wielkie miłosierdzie.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Noszący cierpienia nie zapragnęli ziemskich rozkoszy, stali się godnymi niebiańskich dóbr i są współmieszkańcami aniołów, Panie, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Teotokion.

Prosomion: Gdy z drzewa.

Dojrzała kiść winogron, Czysta, którą nosiłaś bez uprawy w łonie, gdy ujrzałaś wiszącą na drzewie, łkając wołałaś i wzywałaś: Dziecię, sącz kroplami słodycz, przez którą wszelkie pijaństwo żądz zostaje zabrane przez łaskę ze względu na mnie, która Ciebie zrodziła, pocieszeniami Boskimi, jako Łaskawy.

Teraz pozwalasz odejść. Bogurodzico Dziewico, raduj się. I pozostałe, czyniąc wielkie pokłony. Także rozesłanie. Śpiewamy wielkie powieczery z pokłonami, jak to jest wskazane

we wtorek seropustny.

W piątek seropustny na jutrzni,

po sześciu psalmach śpiewamy **Alleluja** według tonu triadikonu.

Po pierwszej recytacji Psalterza kazyzmy poetyckie krzyża z Oktoechosy.

Po drugiej recytacji Psalterza kazyzma poetycka Triodionu, ton 7:

Prosomion: Jako mający.

Podnieś róg Kościołów, czcigodny krzyżu, zrzuc pychę heretyków mocą Twoją i rozwesel chóry prawosławnych, uczyn nas wszystkich godnymi uprzedzić Twoje przepowiadanie i pokłonić się Tobie, podnózkowi Chrystusa, Tobą bowiem chlubimy się, drzewo błogosławione.

Chwała, i teraz. Teotokion: Albowiem masz miłosierdzie nad naszą pokorą i patrząc na zrodzonych z ziemi, z łatwością atakowanych przez pokusy, zmiłuj się, błogosławiona Bogurodzico, módl się nieustannie, abyśmy okropnie nie zginęli. Módl się jako Przczysta do Boga, którego przyjęłaś, aby zbawił nasze dusze, najświętsza Dziewico.

Czytamy także słowo Bazylego Wielkiego o poście, które ma początek:

Zatrąbcie w święto nowiu w trąbę. Także Psalm 50.

I kanony Oktoechosy, Menei i Triodionu. W ich pieśniach śpiewamy Trójpieśń, pozostawiając odpowiednie pieśni Oktoechosy i Menei, ponieważ trójpieśń ma po dwa hirmosy.

Kanon Triodionu. Poemat kyr Józefa. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy łąd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Wszystkim zajaśniał Boży czas wstrzemięźliwości, oświecenie pokutą, odpędzające ciemność grzechów, które przyjmijmy gorliwym sercem.

Oto pokuta przygwożdżona postem powiększa dobroć duszy, wszedłszy weń trzeźwo, przyjmijmy wierni odpuszczenie grzechów.

Chwała. Zwierzchności, władze, cherubini i wszystkie moce módlcie się, abyśmy czas postu spełnili w pokucie i wszelkiej czystości.

I teraz. Teotokion: Święta Dziewico, jedyne wspomnienie wiernych, modlitwą Twoją pomocną w czasie postu daj wszystkim, którzy znają Ciebie jako czystą Bogurodzicę.

Katabasja: Wodę przeszedł.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Uniknijmy zgubnych żądź duchowych przez podjęcie postu i okażmy owoce rozrzewnienia, wcześniej zasmuciwszy grzechami łaskawego Boga.

Wszyscy zapaliwszy teraz dokładnie lampy olejem dobrych czynów, stańmy się gorliwymi, abyśmy radując się weszli z mądrymi dziewicami do jaśniejącej komnaty weselnej.

Prorocy głoszący Boga, męczennicy widzący Boga i boscy uczniowie Zbawcy, módlcie się do Niego, abyśmy dobrze rozpoczęli i miło Bogu zakończyli pole bitwy postu, wszyscy was o to prosimy.

Teotokion: Jako przyczynę wszystkich dóbr Ciebie, Władczyni, wszyscy gorliwie błagamy, abyśmy weszli przez Twoje wstawiennictwo w wysiłki postu i osiągnęli jego zbawczy jego koniec.

Katabasja: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco.

Także kacyzma poetycka z Menei i stauroteotokion.

Pieśń 4

Hirmos: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, poznałem czyny Twoje i wysławiałem Twoje Bóstwo.

Jak poranek rozświetla mrok, teraz łaska poszczenia proponuje nam czas pokuty, rozpędzający ciemność długów.

Nakarmmy ubogich, przyjąwszy miłosierdzie w modlitwie, i postu boską wodą obmyjmy duchowy brud.

Chwała. Niebiescy aniołowie, ubłagajcie Łaskawcę, aby nasze rozrzewnione pokajanie przyjął z niezmierzonej litości.

I teraz. **Teotokion:** Święta Władczyni, czyste oczyszczenie grzeszących, przez Twoje orędownictwo podrzyj rękopis moich grzechów.

Katabasja: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Obecny dzień czyniąc początkiem życia w czystości, siebie gorliwie przygotujmy do wysiłków, wierni, wszyscy przynosząc Władcy cielesne słabości i owoce duszy.

Post okazał Mojżesza uczestnikiem boskiego widzenia Boga, więc naśladowaj go, duszo moja, przyjmij post, boskie wstępowanie w sobie jasno okazując, abyś ujrzała Bożą Światłość.

Przez modlitwy świętych apostołów i słynnych męczenników, prosimy, uczyn nas godnymi przejść czas postu, Jezusie szczodry, w pokucie i wszelkim odrzuceniu grzechu.

Teotokion: Chcąc wejść w świętą bramę postu, modlimy się do Ciebie, Bożej Bramy, abyś weszła z Twoimi sługami, Władczyni, i zmieniła każdego zamiary oraz myśli, aby spełniał zbawcze zamiary.

Także trójpieśń kyr Józefa. Ton 6:

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Ręce mając przygwożdżone do krzyża i włócznią przebity w bok, podarłeś spis grzechów upadłego Adama, przeto Ciebie, Przyjacielu człowieka, Dawco Życia, w pieśniach sławimy.

Zły wąż chytrze nałożył mi żądze duchowe, wypędziwszy z raj, Ty zaś mając dłonie przygwożdżone do krzyża, zaprowadziłeś mnie, Zbawco, na wyżyny niezniszczalności.

Nadszedł teraz Boży czas postu, oczyszczający żądze duszy i obmywający cielesne rany, przeto przybiegnijmy wierni i przyjmijmy go z szacunkiem.

Czas okazał się łaskawy, przyoblekający wszelkie oblicze w boską radość duszy. Przyjdźcie, przyjmijmy go radośnie, postem i modlitwami, wstępnie oczyszczając się.

Post, łzy, modlitwę, obyczaj pokorny przynieśmy Chrystusowi, który ze względu na nas upokorzył się, aby w dniu wstrzeźliwości dać odpuszczenie naszych grzechów.

Teotokion: Jaśniejącymi promieniami Twoich błyskawic, dobra Władczyni świata, rozpędź ciemność mojej duszy i noc mego grzechu, abym gorliwie śpiewał i błogosławił Ciebie.

Inny hirmos, ton 8: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Kłaniam się Twemu krzyżowi, Panie, Przyjacielu człowieka, którym mnie zbawiłeś, i śpiewam cierpienia zbawcze i Boże, Władco, przez które z moich chorobliwych żądz zostałem wybawiony, Słowo, przechodząc do życia nieskalanego.

Mając nadzieję w krzyżu odwracamy się od wrogich fałszów, wzmacniamy się w nim, wierni, zostaliśmy bowiem poznani przez Boga i wybrani jako baranki nowonarodzone, wypiliśmy mleko nie mające w sobie podstępu.

Chwała. Triadikon: Sławimy wszyscy Ojca i Słowo, i Świętego Ducha w jednej naturze, przedstawiając poznanie świetliste: kłaniając się obu i rozdzielając Osoby bez pomieszania, służąc niezmiennie.

I teraz. Teotokion: Nadziejo krańców ziemi, Ty jesteś radością Twych sług, czysta Dziewico, czczących Ciebie z miłością, zachowaj Twymi modlitwami, Najczystsza, i wszystkich nas wyzwól od wroga jako najmiłosierniejsza.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Wszystkie Twoje sługi skieruj na właściwą Twoją drogę, Panie, umocnij pole bitwy postu i uczyni nas godnymi wprowadzenia do świętego Twego królestwa.

Katabasja: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszczyć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Poszczący Zbawiciel obecny czas określił nam jako oczyszczający duchowe skalania, przystąpmy więc wierni z gorącym sercem, abyśmy otrzymali przebaczenie.

Przyjmij, Chryste, westchnienie celnika i płacz nierządniczy zanoszony z całej duszy, przyjmij jako Przyjaciel człowieka nasze modlitwy, darując nam oczyszczenie.

Chwała. Błagamy, Chryste, kaznodziejów i proroków, męczenników i apostołów Twoich, ascetów i hierarchów, i wszystkich Twoich świętych, abys zesłał oczyszczenie grzechów duszom naszym.

I teraz. Teotokion: Jedyna, która umocniłaś słabą ludzką naturę przez Twoje boskie zrodzenie, Czysta, bądź mi wspomóżycielką, wprowadzając mnie w boże pole bitwy postu.

Katabasja: Oczyść mnie, Zbawco.

Kontakion świętego. Jeśli święty nie ma kontakionu,
to mówimy kontakion męczennikom według tonu.

Pieśń 7

Hirmos: Dzieci hebrajskie w piecu odważnie zdeptały płomień i ogień zamieniły w rosę, wołając: **Błogosławiony jesteś, Panie Boże, na wieki.**

Dawno temu na rydwanie ognistym wznosił się Eliasz, oświecony przez post. O duszo! Naśladuj go, umartw cielesne żądze przez wstrzemięźliwość.

Oto czas wstrzemięźliwości, objawiający Tobie światłość zbawienia, nie lekceważ duszo wielce cierpliwego Boga, ale gorliwie zawołaj: Łaskawy, ulituj się nade mną!

Chwała. Dzieci zachowujące post zachował od ognia niepopalone, Jezu, ich modlitwami wybaw mnie z wiecznego ognia przez wielkie Twoje miłosierdzie.

I teraz. Teotokion: Jedyna wspomóżycielko ludzi, bądź nam wspomozieniem, Twoim sługom, w czasie wstrzemięźliwości, abyśmy przez pokutę dobrze czynili Bogu i przyjęli królestwo niebieskie.

Katabasja: Dzieci hebrajskie w piecu.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: **Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.**

Rozpalmy gorliwie piec pokuty i spalmy w nim wszystkie cielesne rozkosze, i abyśmy nie przyjęli próby przyszłego ognia, prośmy obfitego w miłosierdzie, wołając: **Kapłani błogosławcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki!**

Czas przedpościa niech będzie dla nas odrzuceniem wszelkiego grzechu, abyśmy nie zgięli się ku ziemi, ani biegli w smutku, jak w krótkich i małych dniach, umyjmy serca z rozrzewnieniem z wielu brudów, śpiewając jednemu Bogu naszemu.

Modlą się do Ciebie, Przyjacielu człowieka, zastępy aniołów, zgromadzenia męczenników, święty i boski chór apostołów, sobór ascetów, hierarchów i proroków: Daj Twoim sługom prawdziwą pokutę w czasie wstrzemięźliwości, teraz zaczynającej się.

Teotokion: Najświętsza Rodzicielko Boga, przybiegamy do Ciebie, ulituj się nad nami Twoją łaskawą modlitwą i daj nam w czasie postu, który teraz się zaczyna, pojednanie z Twoim Synem i Panem wszystkich, na zbawienie wiernych, śpiewającym Tobie na wszystkie wieki.

Trójpieśń, hirmos: Za prawa ojców błogosławieni młodzieńcy w Babilonie narażając się na niebezpieczeństwo króla opluli rozkazy szaleńcze i połączeni nie zostali spaleni ogniem, Władcy Bogu godną śpiewając pieśń: **Panu śpiewajcie dzieła i wywyższajcie Go na wszystkie wieki.**

Nie zachowawszy dziedzictwa ojcowskiego, zostaliśmy zniewoleni przez prawo grzechu, ale rozpostarłszy Twoje dłonie na krzyżu bożym, dałeś nam

wszystkim wolność, który to krzyż przywodzimy Tobie z wiarą w tych świętych dniach, zmiłuj się nad nami, Miłosierny, wywyższającymi Ciebie na wieki.

Przez Twój krzyż zostały rozbite odległość i graniczna ściana, cały świat otrzymał obfity pokój aż do krańców ziemi, daj nam zdecydowanie przejść przyszłe poszczenie nieustannie, Chryste, śpiewając Panu i wywyższając na wszystkie wieki.

Łaska postu dzisiaj wszystkim proponuje słoneczne promienie, oczyszczające mrok grzechu. Trzymani przez rozliczne żądze, przyjdźmy w radości i przyjmijmy z szacunkiem dar, śpiewając Panu, wołając i wywyższając na wszystkie wieki.

Szaleńczo zdobył gorzki pokarm dawno temu pierwszy stworzony w raju, i został odrzucony, osądzony i wygnany ze słodyczy, ale Ty, przygwożdżony gwoździami do drzewa, przygwoździłeś do niego spis jego grzechu, przeto Twoje obfite miłosierdzie wyśpiewujemy na wszystkie wieki.

Odrzuciwszy prawo postu wpełziliśmy w przepaść grzechu i zapragnęliśmy postu teraz zaprowadzanego, a Ty, Szczodry, ześlij nam, zachowującym post, łaskę z niebios i obfity pokój: Pana śpiewajcie dzieła i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Teotokion: Sprowadzenie na prawą drogę upadających, orędowniczko grzesznych, ochłodo wędrowców, pociecho smutnych, Najświętsza Dziewico, rozpuść smutek mojej duszy, Czysta, i podaj mi pociechę z wysoka od Boga, gdy modląc się śpiewam gorliwie, wywyższając Ciebie na wszystkie wieki.

Inny hirmos: Aniołowie i niebios siedzącego na tronie chwały jako Boga nieustannie sławionego błogosławcie, śpiewajcie i wywyższajcie Jego na wieki.

Widząc Ciebie przygwożdżonego ciałem do krzyża, Szczodry, zmienia się istota stworzenia, światło dnia staje się bowiem ciemnością, drży ziemia i wszystko się chwieje.

Ludzka naturę podniosłeś na wysokość krzyża i z Twego boskiego boku wytoczyłeś bogactwo zbawienia tym, którzy z wiarą kłaniają się, Zbawco, Twojej przeczystej męce.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: Jeden Bóg jest Trójcą, ani natura Ojca, schodząca na Syna, ani przez Syna otrzymana w schodzeniu, ale wspólna obu, Światłość Boga, Trzy Osoby sławię na wieki.

I teraz. Teotokion: Powiedz, jak urodziłaś Syna, który z Ojca zajaśniał poza czasem i jest opiewany ze Świętym Duchem, lub też jak On jeden zechciał zrodzić się z Ciebie na wieki?

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Przyjąwszy naszą pokutę jako Łaskawca, wybaw naszą naturę z wrogich sieci, Panie, abyśmy z wiarą i miłością wysławiali teraz Twoje święte panowanie.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Aniołowie i niebios.

I recytujemy Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Ułękło się tego niebo i ziemi zadziwiły się krańce, albowiem Bóg objawił się ludziom w ciele i łono Twoje większe było od nieba, przeto Ciebie, Bogurodzico, chóry aniołów i ludzi wywyższają.

Oto nadszedł świetlisty czas, zajaśniał święty dzień, uciekaj od twoich mrocznych żądź, o duszo, i patrz jak przyjąć kierującego ciebie ku światłości, pijąc rozrzewnienie jako wino wesel się i zniechwilisz pijaństwo rozkoszy.

Zaiste dałeś błogosławiony czas postu, Chryste, wszystkim wiernym na zwyciężanie grzechu, zbawcze oczyszczenie i schronienie darów, w którym błagamy Ciebie: Uczyni nas wszystkich, Zbawco, uczestnikami Twoich łask.

Zwykle rozlewając na nas obficie Twoje miłosierdzie, Szczodry, daj nam łzy oczyszczające skalanie i myśli kochających Ciebie, wiarę i czystą miłość, wielką pokutę i doskonale zjednoczenie w Tobie, jedynym wielce miłosiernym.

Cała wielość boskich aniołów i chwalebne chóry świętych, módlcie się teraz gorliwie do Łaskawcy, abyś nas umocnił do przejścia nietkniętymi Bożego pola bitwy prawdziwego postu i uczynił nas zwycięzcami.

Teotokion: Dziewico pełna miłości do Boga, która zrodziłaś łaskawego Zbawcę, uczyni nas wszystkich błogosławionymi, zniewolonych przez bezmierne żądze i obciążonych brzemieniem grzechów nie do uniesienia, abyśmy Ciebie, Władczyni, z wdzięcznością wysławiali jako Bogurodzicę.

Inny hirmos: Nikt nie dociecze.

Zdziwiona jest wszelka natura aniołów i ludzi, dziękując Twojej łaskawości, albowiem ciałem wyniszczyłaś się dla nas i na drzewie za nas rozciągnięty, klątwą się stałaś, aby zniszczyć pierwszą klątwę ludzkości.

Nastał świetlisty dzień wstrzemięźliwości, przyjdźcie z jaśniejącymi obliczami, spotkajmy Władcę, duszo moja, który zsyła z wysoka łaskę nam proszącym i znajdujemy przebaczenie licznych grzechów, abyśmy nie zostali tam doświadczeni straszną gehenną.

Dla trzymany w ciemności grzechów nadeszły teraz święte dni pokuty, oświecające dusze wszystkich, przeto, duszo moja, odsuń się od mroku sytości żądź i czuwaj, abyś stała się dziedziczką wiecznej słodyczy.

Dobrowolnie rozciągnąłeś ręce na drzewie krzyża i zebrałeś wszystkich rozproszonych, Dawco Życia, włócznie zaś Twoją otworzyłeś bok, wielce cierpliwy, i z Twego boku wytrysnęło zwycięstwo, które nas uleczyło, przeto z wdzięcznością opiewamy Twoją łaskawość.

Teotokion: O rędowniczo wszystkich pokładających w Tobie nadzieję, w nieszczęściach jesteś odważną wstawienniczką, Bogurodzico, wybaw nas z wiecznej gehenny i należnych gorzkich mąk, abyśmy z wdzięcznością sławili Twoją wspałość.

Inny hirmos: Obce matkom jest dziewictwo i dziwne dziewicom rodzenie dzieci, w Tobie, Bogurodzico, oba pogodziły się, przeto Ciebie wszystkie plemiona ziemskie nieustannie wysławiają.

Kłaniamy się Twoim ranom, Dawco Życia, przez które zostaliśmy wybawieni z grzechu żądź, czcigodnym Twoim krzyżem zostaliśmy zapieczetowani ku zbawieniu i ochronie przed wszelkim atakiem wroga.

Oświeć, dobrowolnie ukrzyżowany za zbawienie wszystkich, promieniami Twego krzyża dusze opiewających Twoje cierpienia, wielce miłosierny, i skieruj życie nasze na ścieżkę zbawienia.

Zgrzeszyliśmy przekraczając Twoje przykazania, Zbawco, i z drogi Bożych Twych ustaw daleko odeszliśmy, Przyjacielu człowieka, przez lekceważenie, ale wyrwij z oszustwa nasze dusze, Szczodry.

Chwała. Triadikon: Chwała, cześć Trójcy jak należy i sława jako jednemu panowaniu i jednemu królestwu, niepomieszanemu, niepodzielnemu, jednemu wielbionemu Bóstwu, niepodzielnemu w naturze, nieustannie wywyższanemu.

I teraz. Teotokion: Ulituj się nad modlitwami najczcigodniejszej Twojej Matki, najszczodroblejszy wszystkich Królu Chwały, gdy przyjdiesz sądzić Twoje sługi jako miłosierny, w Ciebie bowiem wszyscy uwierzyliśmy i Ciebie znamy jako Boga.

Chwała Tobie, Boże nasz, chwała Tobie.

Nadchodzący teraz świetlisty post przyjmijmy przygotowaną uczcą wysiłków, przeto też wszyscy trzeźwo przyjmijmy czcigodny kielich oczyszczających łez, wierni, abyśmy uzdrowieni łzami nie zostali skuszeni.

Katabasja: Obce matkom jest dziewictwo.

Fotagogikon triadikon tonu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy isomelosy dnia:

Stichos: Nasyć nas o poranku łaskowością Twoją, Panie, i rozradujemy się, i rozweselimy. Przez wszystkie dni nasze weselić się będziemy, rozradujemy się za dni, w których nas upokorzyłeś, za lata, w które widzieliśmy zło. Wejrzyj na sługi Twoje i na dzieła Twoje, i kieruj synami ich.

Ton 6: Przed nadejściem zbawczego krzyża królował grzech, rządząc niegodnie, ludzie czcili pokarm cielesny i troszczyli się o pragnienia cielesne, a gdy nastąpiła tajemnica krzyża i przez poznanie Boga wygasło cierpienie zadawane przez demony, na ziemi żyje niebiańska cnota. Przeto post jest czczony, jaśnieje wstrzeźliwość, wznosi się modlitwa i obecny czas niesie nam dary od ukrzyżowanego Chrystusa Boga, na zbawienie naszych dusz.

Stichos: Niech będzie światłość Pana Boga naszego nad nami, i dzieło rąk naszych udoskonali w nas, i dzieło rąk naszych umocnij.

Panie, całe stworzenie świętuje pamięć Twoich świętych, niebiosu radują się z aniołami i ziemia weseli się z ludźmi, dla ich modlitw zmiłuj się nad nami.

Chwała, i teraz. Stauroteotokion: Najświętsza widząc Ciebie powieszono na krzyżu, płacząc wołała macierzyńsko: Synu mój i Boże mój, najśłodsze moje dziecko, jakże znosisz hańbiące cierpienie?

Także: Dobrze jest, trisagion, troparion: W świątyni stojąc. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy.

Kapłan mówi stichos: Ten, który jest, błogosławiony Chrystus Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Lektor: Amen. Niebieski Królu.

Czynimy trzy wielkie pokłony i cicho odmawiamy modlitwę świętego ojca naszego

Efrema Syryjczyka: **Panie i Władco życia mego**, i czynimy pozostałe pokłony.

Dodajemy także pierwszą godzinę jak zwykle i po pokłonach czytamy słowo katechetyczne ojca naszego Teodora Studyty. Także rozesłanie.

W tenże piątek seropustny,

śpiewamy godziny z pokłonami, jak to jest ukazane w środę.

Na szóstej godzinie śpiewamy troparion proroctwa, ton 8:

Daj nam pomoc w smutku, Panie, i zbaw nas, zrodzony z Dziewicy Przyjacielu człowieka.

Prokimenon, ton 1: Niech będzie, Panie, miłosierdzie Twoje nad nami, jak mieliśmy nadzieję w Tobie. Stichos: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwała.

Czytanie Proroctwa Zachariasza (8, 7-17).

Tak mówi Pan Wszechmogący: „Oto Ja wybawię lud mój z krainy wschodu i z krainy zachodu słońca. Sprowadzę ich na ich ziemię i mieszkać będą w Jeruzalem, i będą moim ludem, a ja będę ich Bogiem, wiernym i sprawiedliwym”. Tak mówi Pan Wszechmogący: „Niech nabiorą siły ręce, was, którzy w tych dniach słuchaliście słów, jakie prorocy głosili, gdy zakładano fundamenty domu Pana Zastępów dla odbudowania świątyni. Albowiem dotychczas ani ludzie nie otrzymali wynagrodzenia za pracę, ani zwierzęta. Każdy przechodzień był zagrożony przez wroga – podburzyłem wszystkich ludzi nawzajem przeciw sobie. Ale teraz nie będę dla Reszty tego ludu taki jak poprzednio, mówi Pan Wszechmogący. Okażę jednak pokój: winnice okryją się owocami, ziemia wyda plony, niebiosa dostarczą rosy, daję to wszystko jako dziedzictwo Reszcie tego ludu. I tak jak byliście, narodzie judzki i narodzie izraelski, przekleństwem wśród narodów, tak, gdy was wybawię, będziecie błogosławieństwem. Nie lękajcie się, niech wasze ręce nabiorą siły!” Tak mówi Pan Wszechmogący: „Jak ścigałem was nieszczęściami, kiedy przodkowie wasi przyprowadzali Mnie do gniewu – rzekł Pan Wszechmogący – i nie żałowałem tego, tak teraz zamierzam świadczyć dobro Jerozolimie i narodowi judzkiemu, nie lękajcie się! A takie przykazania powinniście zachować: Bądźcie prawdomówni wobec bliźnich, w bramach waszych ogłaszajcie wyroki sprawiedliwe, zapewniające zgodę! Nie knujcie w sercu zła względem bliźnich, nie przysięgajcie fałszywie, gdyż tego wszystkiego nienawidzę”, mówi Pan Wszechmogący.

Prokimenon, ton 3: Śpiewajcie Bogu naszemu, śpiewajcie, śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie. Stichos: Wszystkie narody zaklaszczcie w dłonie, zakrzyknijcie Bogu głosem radosnym.

I wszystko pozostałe, jak to ukazano w środę seropustną.

Należy wiedzieć, że w sobotę i niedzielę seropustną Meneia nie jest śpiewana, a służby wypadających w te dni świętych śpiewa się na powieczkach lub jak zechce przełożony.

W sobotę seropustną,

czynimy pamięć wszystkich czcigodnych i mających Boga
w sercu ojców, którzy zasłynęli ascezą.

W piątek wieczorem na nieszpórach po wstępnym psalmie zwykła recytacja Psalterza.

Do Panie, wołam do Ciebie, dodajemy sześć sticher isomelosów, powtarzając je. Ton 8:

Przyjdźcie, wszyscy wierni, wysławmy chóry czcigodnych ojców, Antoniego Wielkiego, świetlistego Eutymiusza, każdego z nich i wszystkich

razem. Do nich, jako drugi raj rozkoszy obywatelstwa w myśli przechodząc, radośnie zawołajmy: To drzewa, które zasadził nasz Bóg! Zakwitły te owoce niezniszczalnego życia, przyniesione Chrystusowi, karmiące nasze dusze, z nimi zawołajmy: Mający Boga w sercu, błogosławieni, módlcie się o zbawienie nasze.

Prosimion:

Raduj się, wierny Egipcie. Raduj się czcigodna Libio. Raduj się wybrana Tebaido. Raduj się każde miejsce, grodzie i kraino, które wychowaliście obywatele królestwa niebieskiego, wzmocniliście ich we wstrzeźliwości i uciskach, i upragnionych i doskonałych mężów okazaliście Bogu, a oni okazali się światłością dusz naszych. Sami duchowo zajaśniali zorzą cudów i znakami czynów, zajaśniali na wszystkich krańcach ziemi, do nich zawołajmy: Błogosławieni ojcowie, módlcie się o zbawienie nasze.

Prosimion:

Któż ze zrodzonych z ziemi opowie wasze cudowne żywoty, ojcowie całego świata? Jakież język opowie święte w duchu wysiłki i wasz pot, cierpienia cnót, zmęczenie ciała, ataki żądz, w czuwaniach, modlitwach i łzach? Wy w świecie zaiste zjawiliście się jak aniołowie, sami moce biesowskie doskonale zrzuciliście, czyniąc cuda i przedziwne znaki. Przeto módlcie się z nami, błogosławieni, abyśmy otrzymali nieskończoną radość.

Chwała. Ton 6: Wy, którzyście zachowali nieuszkodzony obraz, mając rozum za wodza zgubnych żądz, kształtowani przez post, w który według podobieństwa zdecydowanie weszliście, mężnie pobudziwszy naturę, starając się gorsze poddać lepszemu i ciało zniewolić przez ducha. Przeto okazaliście się szczytem życia mniszego, mieszkańcy pustyni, szybci do wysiłków, którzy ogłosiliście zasady cnót i teraz na niebiosach, gdy zwierciadło zostało usunięte, czcigodni, oglądacie Świętą Trójcę, modląc się bezpośrednio za tych, którzy czczą was z wiarą i miłością.

I teraz. Teotokion tonu 1, kolejny z Oktoechosy. Pogodna Światłości.

Prokimenon, ton 7: Boże, jesteś wspomozieniem moim. Bóg mój, miłosierdzie Jego uprzędzi mnie. Stichos: Ocal mnie od wrogów moich, Boże, i od powstających na mnie wybaw mnie.

Czytanie Proroctwa Zachariasza (8, 19-23).

To mówi Pan Wszechmogący: Post z czwartego, post z piątego, post z siódmego i post z dziesiątego miesiąca niech się zamieni dla domu Judy w radość, i w wesele i święto przyjemne. Rozweselcie się i umiłowcie prawdę, i pokój!” Tak mówi Pan Wszechmogący: „W przyszłości przyjdą jeszcze liczne ludy i mieszkańcy wielu miast. Mieszkańcy pięciu miast zjedną się do jednego miasta, mówiąc: Pójdźmy pomodlić się przed obliczem Pana i szukać oblicza Pana Wszechmogącego! Ja także idę!” I tak liczne ludy i mnogie narody przychodzić będą, aby szukać oblicza Pana Wszechmogącego w Jerozolimie i ubłagać oblicze Pana. Tak mówi Pan Wszechmogący: „W owych dniach dziesięciu mężów ze wszystkich narodów pogańskich uchwyci się płaszczą

człowieka z Judy, mówiąc: Chcemy iść z tobą, albowiem usłyszeliśmy, że z wami jest Bóg”.

Prokimenon, ton 6: Niech Izrael ma nadzieję w Panu, odtąd i na wieki. **Stichos:** Panie, serce moje się nie wywyższa, ani też oczy moje nie patrzą z góry. **Pozwól, Panie, w wieczór ten.**

Na stichownie isomelos, ton 2:

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Oczyścimy siebie, bracia, ze wszelkiej zmazy ciała i ducha, rozpalmy lampy naszych dusz umiłowaniem ubóstwa, nie zjadając jeden drugiego obmową. Nastął bowiem czas, gdy Oblubieniec przyjdzie oddać wszystkim według ich uczynków. Wyjdźmy naprzeciw Chrystusowi z mądrymi dziewicami, wołając do Niego słowami łotra: Wspomnij nas, Panie, gdy przyjdiesz w królestwie Twoim.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyceni. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Dzięki świętym męczennikom, modlącym się za nami i śpiewającym Chrystusowi, ustaje wszelkie oszustwo i rodzaj ludzki zbawia się wiarą.

Chwała. Ton 8: Tłumy mnichów, czcimy teraz naszych przewodników, czcigodnych ojców, przez nich bowiem poznaliśmy, jak chodzić krętą zaiste ścieżką. Błogosławieni jesteście, którzy trudziliście się dla Chrystusa i zrzuciliście wrogą moc, rozmówcy aniołów, współmieszkańcy świętych, módlcie się z nimi do Pana, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

I teraz. Teotokion. Prosomion: O przesławny cud!

Raduj się, skarbnico czystości. Raduj się, czyste mieszkanie niematerialnej Światłości. Raduj się, początku zbawienia naszego. Raduj się, głoszenie apostołów. Raduj się, chwało męczenników. Raduj się, spełnienie proroków, Nieskalana. Raduj się, ozdobo ascetów i mnichów, i zbawienie wiernych.

Także: Teraz pozwalasz.

Po trisagionie mówimy troparion, ton 4:

Boże ojców naszych, który zawsze postępujesz z nami według Twojej łaskawości, nie zabieraj nam Twego miłosierdzia, ale dla ich modlitw kieruj w pokoju życiem naszym.

Chwała, i teraz. Teotokion, ton 4: Od wieków ukryta i aniołom nieznana tajemnica, przez Ciebie, Bogurodzico, będącym na ziemi objawił się Bóg wcielony w niepomieszanym zjednoczeniu i krzyż dobrowolnie dla nas przyjął, aby wskrzesiwszy pierwszego stworzonego zbawić od śmierci dusze nasze..

To samo mówimy na Bóg i Pan, oraz w końcu jutrzni, następnie ektenia: Zmiłuj się nad nami, Boże, i trzy wielkie pokłony. Niech imię Pańskie będzie błogosławione, trzy razy. Błogosławie Pana. Zaprawdę godne to jest, i rozesłanie. I bywa posiłek według zwyczaju, jak jest to wskazane w środę seropustną. Na powieczerzu śpiewamy w krypcie grobowej kanon zmarłym według tonu.

W sobotę seropustną na jutrzni,
po sześciu psalmach i pierwszej recytacji Psalterza, kacyzmy poetyckie, ton 8:
Prosomion: **Nakazane tajemnie.**

Zostaliśmy oświeceni promieniami ojcowskimi i wchodząc teraz do pięknego raju rozkoszujemy się potokiem słodczy i patrząc zdziwieni na ich męstwo, naśladowujemy cnoty wołając do Zbawcy: Dla ich modlitw, Boże, uczyn nas uczestnikami Twego królestwa.

Chwała. Isomelos: Przywódcę mnichów Pawła wraz z mądrym Antonim i Eutymiuszem wyśpiewujemy wszyscy z pozostałym ojcami i błagamy ich, aby do Chrystusa nieustannie modlili się za nami, sprawującymi ich bożą i świetlistą pamięć i wysławiającymi w pieśniach Zbawcę i Pana.

I teraz. Teotokion. Prosomion: Dzięki składamy Tobie, zawsze Dziewico, i wysławiamy, Czysta, kłaniamy się Tobie, opiewając Twoje zrodzenie, Łaski Pełna, nieustannie wołając: Zbaw nas, najłaskawsza Dziewico, jako dobra i wyrwij nas w czasie doświadczenia ze strasznej władzy demonów, aby nie zostali zawstydzeni słudzy Twoi.

Po pierwszej recytacji Psalterza kacyzma poetycka, ton 4:
Prosomion: **Fletów pasterskich.**

Wszyscy wysławmy w pieśniach Antoniego wraz z Eutymiuszem i pozostałymi mającymi Boga w sercu ojcami, tryumfalnie obchodząc ich pamięć. Oni bowiem modlą się do Pana za całym światem, abyśmy zostali wybawieni z dawnej klątwy, wyrwani z męki.

Chwała. Inna kacyzma poetycka, ton 8:
Prosomion: **Nakazujące.**

Obchodząc pamięć mających Boga w sercu i poszczących ojców, jak w kwitnącym raju cnót napełnijmy się wonią słodczy, bowiem przez cierpienia znieśli oni pokusy, przez wstrzeźliwość podporządkowawszy ciało duchowi i spędzili na ziemi anielski żywot, przeto stali się godnymi chwały.

I teraz. Teotokion: Błagamy Ciebie, Chryste, abyś dla modlitw Twoich bezcielesnych aniołów, Poprzednika, uczniów, proroków, męczenników, ascetów, wszystkich świętych i nieznającej męża Twojej Matki pozwolił nam chodzić w Twojej Światłości, i uczynił nas godnymi otrzymania Twego królestwa ze względu na szczodroblivość Twego miłosierdzia.

Czytamy także słowo świętego Efrema o zmarłych ojcach, podzielone na trzy części. Psalm 50.
Kanon patrona monasteru na sześć i świętych na osiem. Ton 8.

Recytujemy także: **Śpiewajmy Panu.**

Pieśń 1

Hirmos: Pieśń zasylajmy, ludzie, cudownemu Bogu naszemu, który wyzwolił Izraela z niewoli, śpiewając zwycięską pieśń i wołając: Śpiewamy Tobie, jedynemu Władcy.

Wszyscy w pieśniach duchowych zgodnie wysławiamy bożych ojców naszych, którzy zajaśniali w wysiłkach, wyrosli w Egipcie, Tebaidzie i Libii, wszelkim miejscu, grodzie i krainie.

Raduj się, pierwszy nauczyciele mnichów, sławny Antoni, mający Boga w sercu Ammunie, sławo Nitrii, aniele Arseniuszu, władcy milczenia, i pełen Ducha Ammonie.

Tryumfuj zaiste naczynie Boże, Agatonie rozmyślający o Bogu, Achillesie i Ammonie, kwiaty pustyni, Anubiuszu i Alonie, Ammonacie i Antymiuszu, perły jaśniejące cnotami.

Śpiewać będziemy dzisiaj światłom naszym rozważań, Arysowi i wielkiemu Apollosowi, kwiatom posłuszeństwa Atrze i Akacjuszowi, a z nimi współjaśnieje Abakir, jak jakaś jutrenka.

Górami wzniesłego życia okazał się Auksencjusz, cierpiętnik czystości Abram Wielki, a z nimi Afrodyzjusz okazał się kolumną wstrzemięźliwości wraz z Atenodorem.

Wśród poszczających jak gwiazda na niebiosach jaśnieją Ammoniusz i boży Anina, a z nimi jaśnieją też wielki Antoni i sławny Agapet, a także inni jaśnieją z nimi.

Świętymi pieśniami pochwalnymi wysławmy wielkiego Atanazego, który pościł na górze Atos, wielkie światło całego świata, przez modlitwy którego wszyscy się zbawiamy.

Zaiste życiem przyjemnym Bogu okazaliście raj Kościołowi, o najmądrzejsi, wszyscy po imieniu błogosławieni ojcowie, którzy za nami nieustannie modlicie się do Pana.

Przyjdźcie, wierni miłujący męczenników, uczcijmy męczenników czcigodnymi pieśniami i śpiewamy z wiarą Chrystusowi Bogu naszemu, wołając i mówiąc: Zaśpiewamy Tobie, jednemu Władcy!

Chwała. Triadikon: Opiewam trzy Osoby o jednej naturze, samohipostatyczne: niezrodzonego Ojca, Syna zrodzonego i Ducha Świętego, niemające początku królestwo, władzę, jedno Bóstwo.

I teraz. Teotokion: Raduj się, najświętsza świątynio, runo noszące Boga, zapieczętowane źródło strumienia nieśmiertelności, zachowaj Twój gród, Władczyni, od rozlicznych ataków wrogów.

Katabasja: Pieśń zasylajmy, ludzie, cudownemu Bogu naszemu.

Nie odmawiamy drugiej pieśni z Psalterza, ale śpiewamy: Czcigodni ojcowie, módlcie się za nami do Boga.

Pieśń 2

Hirmos: Zobaczcie, zobaczcie, że ja jestem waszym Bogiem, przed wiekami zrodzonym z Ojca i w czasach ostatecznych z Dziewicy poczętym bez męża, który zniszczył grzech praojca Adama jako Przyjaciel człowieka.

Napełnijmy się teraz wonnością, jako idący do drugiego raju, zasadzonych przez Boga cnót postu, który zakwitli we wstrzemięźliwości i łzach, najczcigodniejsi, przynosząc Bogu różnorakie owocne życie.

Wielki Wissarion ptasie życie przeżył jak anioł, nowy zaś Hiob, zdecydowany Beniamin, a z nimi światłość Witalis, który nierządnicę zbawiał dla Boga, a z nimi Boży Eutymiusz i sławny Babilas niech będą wysławieni.

Przez wzniosłość życia stałeś się niebem, Benedykcie, zaś domem mądrości i pasterzem był Wasjan, a i Bazyli przyjął koronę posłuszeństwa, zamieszkałszy za życia w grobie i pokazując nam światłość posłuszeństwa.

Pieśń przynieśmy Gelazemu, zawsze godnemu pamięci królowi cierpień, oddajmy chwałę Gerasymowi, którego prawość uczcił zwierz przychodząc do niego ze względu na doskonałość cnoty, chwała też ojcu Germanowi z Gajusem, mądrym wybrańcem Chrystusowym.

Chwała Tesaloniki Dawid i miły Bogu sławny Daniel niech zostaną pochwaleni. W wielu cudach, czynie i słowie Daniel ze Sketis, Dij i Dalmat, przełożeni mnichów, umocnienie wiary.

Gwiazd światłość poskramiający okazał o wiele lepsze dwa światła nam jaśniejące Domecjana i Domecja, mądrych w Bogu, a z nimi także nieznanym ojców chwalebnie wysławiamy.

Nieskończone bogactwo wiernych, weź arkę Pana ze względu na cierpiących, przyjdźcie pobożnie wierni, zaśpiewajmy męczennikom, owocnie przyjmując z wiarą uzdrowienia dusz i ciał.

Chwała. Triadikon: Najdoskonalsza jedności, nadboska, hipostatyczna, trójhipostatyczna, niezrodzony Ojciec i Jednorodzony Synu, Duchu od Ojca pochodzący i przez Syna objawiony, naturo jedna i istoto, panowanie i królestwo, zbaw nas wszystkich.

I teraz. Teotokion: Jedyna wprowadziłaś w ludzkość przedziwne zrodzenie, jedyna podniosłaś naturę ze zniszczenia, bez nasienia niezniszczalnie rodzące, przeto Ciebie jako Bogurodzicę wszyscy wierni godnie wysławiamy.

Katabasja: Zobaczcie, zobaczcie.

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma Świętego jak Pan i nie ma sprawiedliwego jak nasz Bóg, którego opiewa całe stworzenie, nie ma bardziej sprawiedliwego niż Ty, Panie.

Wchodząc do drugiego raju cnót bożych ojców, zakosztujmy zawsze podawanej duchowej rozkoszy, wiernie ich wysławiając.

Niech uczczona zostanie najjaśniejsza gwiazda Eutymiusz, jutrzienka Eladiusz, Efrem uduchowiony przez Boga ze sławnym Eulogiuszem, którzy swymi czynami i cudami oświecili krańce świata.

Bądźcie opiewani pieśniami cudowny Zosimo i najczcigodniejszy Zachariaszu, Zenonie i Zoelu, a z nimi niech będą uczczeni wielki Izajasz i sławny Eliasz.

Opiewam najślawniejszego Teodora z Terminy i najświętszego Ennata, a z nimi wysławiam Teodula i Teona oraz czczę przedziwnego i wielkiego Teodozego.

Niech będzie sławiony niezwykle pasterz Teoktyst i wspaniały Talazjos, wielki Teodor zwany Sikeotą, który zajaśniał na ziemi znakami i wielkimi cudami.

Jaśnieją inne gwiazdy, znowu wspaniały Jan Kolow z trzema jaśniejącym w drabinie, z innymi też wielkimi chwalebnie zajaśniał.

Zgromadzeni miłośnicy święt, uczcijmy w pieśniach i śpiewach duchowych wieczną i najczcigodniejszą pamięć męczenników, zawsze bowiem modlą się do Chrystusa za naszym rodzajem.

Chwała. Triadikon: Trójco jednoistotna i nadboska jedności, w rozdzieleniu Osób zjednoczona i jedną mająca naturę, zjednocz nas w jedno pragnienie Twoich przykazań.

I teraz. Teotokion: Jako arkę uczynioną przez Boga określił Ciebie Mojżesz, okrytą przez serafinów, Święte Świętych, przedstawiając Twoje czyste zrodzenie, Dziewico, dająca ciało Chrystusowi.

Katabasja: Nie ma Świętego jak Pan.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosomion: Szybko przybądź.

Chrystus jako Słońce Sprawiedliwości posłał was jak promienie oświecające ziemię, święci nauczyciele, przeto złością omroczoną moją duszę oświećcie waszymi modlitwami Bożą Światłością poznania Boga, o błogosławieni Boga.

Inna katyzma, ton 8:

Prosomion: Mądrości.

Wysławmy, wierni, i wychwalmy w pieśniach łagodność i czystość Antoniego, wielkie i cudowne życie Eutymiusza, proste oraz milczące Pawła i Arseniusza, chwałę Teoktysta i wszystkie chóry pozostałych ascetów, a z nimi opiewajmy ze wszystkimi niewiastami w Bogu mądrymi dziewicę Eupraksję i zgodnie zawołajmy: Módlcie się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym z miłością świętą pamięć waszą.

Chwała. Prosomion:

Rozerwawszy więzy żądz przyłgnęliście do umiłowania dobra i przyoblekliście się w nadprzyrodzoną chwałę w Chrystusie, znalazłszy odpoczynek od swoich trudów, przez trudy wstrzeźliwości otrzymaliście wyższe życia. Przeto godnie radujecie się wraz z mocami niebios, mający Boga w sercu nasi ojcowie, wyproście odpuszczenie grzechów dla świętujących z miłością świętą waszą pamięć.

I teraz. Teotokion. Prosomion:

Ugrzęzłem w błocie grzechów i nie ma we mnie stałości, okrutnie zatopiła mnie burza moich grzechów, ale jako rodząca Słowo, jedynego Przyjaciela człowieka, wejrzyj na mnie, sługę Twego, błagam, wybaw z grzechu i żądz zgubnych dla duszy oraz wszelkiej złości wroga, Władczyni, abym śpiewał radując się: Módl się do Chrystusa Boga, aby dał mi odpuszczenie grzechów, Ciebie bowiem mam jako nadzieję, sługa Twój.

Pieśń 4

Hirmos: Z góry ocienionej, prorok jedynej Bogurodzicy zobaczył w widzeniu Słowo chcące się wcielić i z bojaźnią wysławiał Twoją moc.

Niech będzie uczczony jako światło okazane światu, boży Hilarion, góra rozumna wielki Justyn, z nimi niech zostaną uczczeni bardzo sławni Hieraks i Ibistion, wraz z Józefem.

Zajaśniał życiem Jeremiasz, objawił też wielką moc Ischirion, a z nimi razem jaśnieją najlepsi Karion, Kopriusz, Kastor i Kasjan.

Dziwię się łagodnym słowom Kallistosa, sławię dobre czyny Wawrzyńca, wychwalam łagodność Longina oraz czcę cnoty Lota.

Opiewam Leoncjusza jako głębię teologii, Maksyma zaś wyśpiewuję jako otchłań nauki, piękno Marcjana oraz pokornego i posłusznego Bogu Marka.

Czczę cnoty Makarego Wielkiego, miejskiej zaś pobożności dobytek jest głoszony jest z nimi sławny Marek, z Dalmacją zaś Mojżesz Etiopczyk.

Wywyższam czystość i wysiłki Marcjana i Malcha, dobre czyny zwierzchnika pasterzy Marcela, czczę też wskrzeszającego martwych Milla.

Nieustannie zanoście modlitwy do Stwórcy, męczennicy Chrystusowi, o pokój świata i za czczących w pieśniach waszą pamięć.

Chwała. Triadikon: Straszne jest, że jedno i trzy, Bóstwo całe, w trzech Osobach nierozdzielne: Ojciec bowiem, Syn i Duch Święty jest wielbiony w jednej naturze.

I teraz. Teotokion: Raduj się, wygodne mieszkanie Boga, raduj się, arko Nowego Przymierza. Raduj się, naczynie, z którego nadniebiańska manna dana jest wszystkim ludziom.

Katabasja: Z góry ocienionej.

Pieśń 5

Hirmos: Z mgły żądz jak z głębokiej nocy wybawiając, uczyn mego ducha godnym czuwania od poranku, proszę, w światłości dnia Twoich przykazań, Chryste.

Przyjdźcie, zobaczmy zawsze żywe kwiaty rajy w Edenie, wyrosłą z mocy Boga gorliwość ojców, której jedynym sprawcą jest Pan.

Strumieniami słów Nilusa napełniła się każda myśląca dusza, jaśnieje żywotami Pankracego i Nikona, upiększa się zaś Natanaelem i Nestorem.

Ksenofont z Synomem błyszczą cnotami, oświecając nas, wielki zaś Porsysiusz, a bardziej jeszcze Onufry. Któż zaś ze zrodzonych z ziemi godnie wysławi Pimena?

Pambo czynami i słowem godnie niech będzie wysławiony jako wspaniały, demony zaś powstrzymywał wielce sławny Pupliusz, niech też będzie sławiony równie świetlisty Pinufry.

Niech zostanie godnie uczczony przesławny zaiste Pafnucy, Pior, Patermutiusz, prostaczek Paweł, wielki Niturun i wyborny z ojców.

Niech zostanie świetliście pochwalony światło Pachomiusz, współcierpiący Palamon, boski Petroniusz, a z nimi Pasarion niech zostanie uczczony boskimi hymnami.

Chwała. Triadikon: Bóstwo jest w trzech Hipostazach, ale w jednej naturze, w którego imię zostaliśmy ochrzczeni i w które wierzymy: Ojciec, Słowo i Duch wspólnej natury.

I teraz. Teotokion: Słowem Słowo, co słowo przewyższa, zrodziłaś, Przeczysta, i nie przestawaj modlić się do Niego, aby zawsze wybawiał z nieszczęść swoją owczarnię.

Katabasja: Z mgły żądz jak z głębokiej nocy.

Pieśń 6

Hirmos: Przyjmij mnie, Przyjacielu człowieka, ogarniętego przez liczne grzechy i przypadającego do Twojej łaskawości, jak proroka, Panie, i zbaw mnie.

Przodziwni, najczcigodniejsi nasi ojcowie, których boże cierpienia, których walki, których uzdrowienia, któż bowiem bardziej od nich okazał moc cudów?

Niech zostaną wysławieni przodziwny Rabula i z nim Rufin, także równy aniołom Syzoi, a z nimi boży Eryd i Siluan.

Niebo poczwórnje jaśniejące objawione zostało na ziemi, dwakroć dwóch Symeonów jedno imię noszących, z których trzech było na słupach, a jeden był jurodziwym.

Pośród gwiazd zajaśniał jak słońce uświęcony Saba tym, którym był przełożony, a z nim oświeca nas czynami Serapion z Sylwanem.

Niech będą opiewani Sarmat i Tymoteusz, Tyfon wraz z Hyperechem i Farmufił, Fokas, Charyton, Foj i najmędrszy Flor.

Święte i sławne mnóstwo ojców, zapamiętanych i nieznanych, wybawcie z nieszczęść tych, którzy z miłością czczą waszą pamięć.

Chwała. Triadikon: Ciebie, nadprzyrodzona Trójco niemająca początku i Boska jedności, opiewam Światłość i Światłości, Życie i Życia, Rozum, Słowo, Ducha Świętego, a Świętego przeciw jedyne Boga.

I teraz. Teotokion: Rozraduj się Praojcze Jesse, z Twego korzenia wyrósł bowiem z czcigodnej Dziewicy kwiat życia, zbawiając świat, Chrystus Bóg.

Katabasja: Przyjmij mnie, Przyjacielu człowieka.

Kontakion, ton 8:

Prosimion: Jako pierwociny.

Jako głosiciele pobożności i poskromiciele bezbożności pełnych Ducha ojców sobór oświecił krąg pod słońcem, przeto przez ich modlitwy w świetle doskonałym zachowaj, Panie, Ciebie sławiących i wywyższających, śpiewających Tobie: Alleluja.

Ikos: Wejrzałem w myślach na piękne żywoty, widząc to, co się wydarzyło, i wymierzywszy ich bóle, skalałem ludzkie życie, was bowiem jedynych wywyższam, którzy wybraliście lepszą część, pragnąc Chrystusa i przebywania z Nim, zawsze śpiewając z prorokiem Dawidem: Alleluja.

Synaksarion:

Stichosy: Duszom ascetów, których pamięć zawsze trwa,

Jako ofiarę przynoszę słowa pokuty.

Dla modlitw wszystkich Twoich ascetów, Chryste Boże nasz, zmiłuj się nad nami. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Ten, który dzieci zrosił w piecu i rodzącą Ciebie zachował jako Dziewicę także po zrodzeniu, błogosławiony jest Bóg ojców naszych.

Przyjdźcie, przynieśmy godne pieśni niewiastom, które żyły ascetycznie i podobnie aniołom, dla ich modlitw zawołajmy: Boże, zbaw nas wszystkich!

Niech zostaną uczczone nosząca Chrystusa Briena z bożą Fewronią i niech będą wysławione z Tomaidą, Hiereją i Platonidą, a z nimi także wierna Melania.

Chwała anielsko mądrym Eupraksjom z dwoma Teodorami i najbogatszymi Anastazjami, śpiew im i nieustanna chwała, które cudownie posłużyły Bogu.

Maria Egipska jest w świecie światłością i nazwana Marinem okazała się gwiazdą dla świata, a Eufrozyna słońce rozjaśniła cnotami.

Teodula w żywocie została okazana jako ogień, Teodota i Julita rozświecają post, a wraz z nimi jaśnieje czynami najbogatsza Izydora.

Niech teraz zostanie uczczona cnotliwa Maryna wraz z wielką Matroną, niech będą pochwalone w pieśniach jako mądre Synklityka i Sara z Justyną.

Niech zostanie wysławiona anioł Pański Pelagia i światło pokuty Taisja, i jeśli jeszcze jakaś inna zajaśniała wśród niewiast w poszczeniu.

Chwała. Triadikon: **Z** Synem Ojcu pokłońmy się i Duchowi Świętemu, jednakowo sławiąc z wiarą zawołajmy: Chwała Tobie, Trójco Jedyna, Boże nasz.

I teraz. Teotokion: **B**łogosławiona Bogurodzico Dziewico, któraś zrodziła Zbawcę świata i Władcę, módl się do Niego, aby zawsze litował się nad duszami naszymi.

Katabasja: **T**en, który dzieci zrosił w piecu.

Pieśń 8

Hirmos: **N**a górze świętej wysławionego i w krzewie ogniem zawsze Dziewicy Mojżeszowi tajemnicę objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Pasterze i mądrzy nauczyciele, hierarchowie Kościoła Chrystusowego, z ascetami wszyscy zaśpiewajmy, Panu śpiewając i wywyższając na wszystkie wieki.

Niech będzie godnie opiewany Bazyli Wielki, a z nim zaiste wielce cierpiący Atanazy, wraz z Grzegorzem kierującym wszystkimi w teologii.

Wysławmy Jana złotem mówiące usta z Cyrylami mądrymi w Bogu kolumnami, a także Hezychiusza, drugiego teologa z głoszącym Boga i bożym Melecjuszem.

Chwała Grzegorzowi z Nyssy z dwoma cuda czyniącymi ojcami i niech będą wyśpiewani na wieki najmądrzy w Bogu Epifaniusz z jaśniejącym światłem Amfilochem.

Wyśpiewajmy chwałę kapłanów Mitrofana z Nektariuszem, Attykiem, Gennadiuszem, a z nimi także Anatola, żywe światła, wraz z najmądrzszymi Euzebiuszem i Proklosem.

Opiewam świętego kaznodzieję Mikołaja, zaiste mioudoustego Sofroniusza z Eulampiosem i Diadocha wraz z Eustacjuszem i Juwenaluszem, najwyższymi ojcami.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Triadikon: **J**ako jedną w naturze opiewam Ciebie, czczę jako Trójcę Osób, Ojce, Synu i Duchu Najświętszy, sławiąc na wieki niemającą początku władzę Twego królestwa.

I teraz. Teotokion: **T**y okazałaś się bożą górą, Bogurodzico, w której Chrystus zamieszkałszy, bożymi świątyniami uczyni śpiewających: Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: **N**a górze świętej wysławionego.

I recytujemy Czcigodniejszą od cherubinów.

Pieśń 9

Hirmos: Objawione na górze Dawcy Prawa w ogniu i krzewie zrodzenie zawsze Dziewicy na nasze, wiernych, zbawienie, nieustannymi pieśniami wywyższamy.

Któż wypowie odwagę Ambrozego. Któż wypowie mądrość Hieroteusza i stałość Aleksandra w Bogu, mądrych ojców w wierze?

Niech zostaną wyśpiewani jako światła Boże Tedym boży, mający Boga w sercu Spirydion z Antypatrem, Pambą, Paladiuszem, Nonem, Hieronimem i najczcigodniejszym Germanosem.

Niech będzie uczczony znający wiele niebieskich tajemnic Dionizy, wielce cierpiący Klim, Flawian i wielki Paweł, pierwsi głosiciele Wyznania.

Niech będzie opiewany Michał Synadzki z Tarazjuszem, Nikifor zaś z Teodorem, i Teofan, zaiste z imienia święty, obrońcy ikon Chrystusowych.

Niech zostaną wysławieni zaiste noszący Boga Piotr i Ignacy jako apostołowie Chrystusowi, którzy wiele wycierpieli, niech będą opiewani wraz z Polikarpem i Cyprianem, męczennikami Chrystusa.

Wszyscy czcigodni ojcowie i przełożeni w Panu wraz z kapłanami męczennikami i świętymi niewiastami, znani i nieznani, módlcie się o zbawienie dusz naszych.

Chwała. Triadikon: Jedyne w Trójcy Boże, chwała Tobie nieustannie, chociaż bowiem i Bogiem każdy, to jeden jesteś naturą, Ojciec, Syn i Duch, o trójświatłych cechach.

I teraz. Teotokion: Krzew gorejący ogniem i niespalający się ujrzał dawno temu Mojżesz na górze synajskiej, przyjmujące Boga Twoje łono, Dziewico przyjmująca niezniszczalny ogień.

Katabasja: Objawione na górze Dawcy Prawa.

Eksapostilarion. Prosomion: Niewiasty, usłyszcie.

Wy, którzy wyrzekliście się świata i wzięliście krzyż, mnóstwo czcigodnych ojców z chórami męczenników, zgromadzeniami hierarchów i wielkim tłumem niewiast, rozweselcie nas, abyśmy godnie wyśpiewali waszą najświętszą pamięć.

Chwała, i teraz. Prosomion: Z uczniami wejdźmy.

Wysławmy świetliście w pieśniach ojców mających Boga w sercu i przełożonych kapłanów, którzy zajaśnili w poście, wraz z czcigodnymi niewiastami i chórami kapłanów męczenników, abyśmy uświęcili się ich modlitwami oraz modlitwami Bogurodzicy i właściwie przebyli bieg postu.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichosy i śpiewamy stichery, ton 8:

Prosomion: W Edenie raj.

Uwielbiamy, wierni, całe mnóstwo ojców, które godnie pościło, wychwalmy też w pieśniach hierarchów Chrystusowych, jednomyślnie w Bogu, bracia, we wstrzemięźliwości bowiem żyli i w czystym poście oraz wyjaśnili nam Ewangelię Chrystusową. Z nimi wysławmy mające Boga w sercu i świetliste niewiasty, których życie naśladujemy w duszy, abyśmy znaleźli tam przebaczenie grzechów.

Pochwalmy chwalebnie, bracia, jako dobrze żyjących tych, którzy świetliście zajaśnili w poście: do życia wiecznego pobożnie przeszli w radości,

ku wiecznemu i błogosławionemu odpoczynkowi, podążyli tam przez cnoty i pobiegli, gdzie cześć dla prawa, godnie ich uczcijmy, abyśmy dla ich modlitw otrzymali miłosierdzie od Boga, wieczną radość i chwałę, oraz zostali wybawieni z nieubłaganych mąk.

Módl się do jedynego dobrego i szczodrobliwego Pana chórze wszystkich hierarchów, zgromadzenie ascetów, poszczących i czcigodnych niewiast, którzy pobożnie żyli otoczeni łaską, aby szczodroblivy Pan ulitował się nad nami i wybawił z osądzenia ze względu na wasze modlitwy i dał słodycz przyszłego wieku, radując się nieustannie na wieki wieków i nieustannie śpiewając pochwalną pieśń Dawcy Życia.

Wierni, dzisiaj jest spaniała boża uroczystość, zaklaszczmy w dłonie ku pamięci świętych hierarchów, poszczących, kapłanów męczenników oraz czcigodnych i pobożnych niewiast. Prawdziwie pogardzili oni rzeczami zniszczalnymi i czasowymi jako pajęczyną i mieli je za nawóz, aby otrzymać Chrystusa i Jego królestwo oraz te boże rzeczy, których oko nie widziało, ani ucho nigdy nie słyszało. Dla ich modlitw, Boże, wybaw ze zniszczenia dusze nasze.

Chwała. Isomelos, ton 6: Na całą ziemię rozejdzie się głoszenie pouczeń waszych, czcigodni ojcowie, przeto na niebiosach znaleźliście zapłatę za wasze trudy, którzyście zniszczyli pułki demonów, osiągnęli chóry aniołów, których życie nieskalane naśladowaliście gorliwie, mając odwagę przed Panem wyproście pokój dla dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, Ty jesteś prawdziwą latoroślą, która zrodziła nam owoc żywota, do Ciebie modlimy się, módl się, Władczyni, z Apostołami i wszystkimi świętymi, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Wielka doksologia, ektenia i rozesłanie.

Na **Liturgii** typika oraz z kanonu pieśni trzecia i szósta. Prokimenon, ton 4: **Niech się weselą święci w chwale i niech się radują na łóżach swoich. Stichos: Niech wysławienie Boga będzie w ustach ich. Lekcja dnia z Listu do Rzymian, perykopa 115. Druga ascetom, z Listu do Galatów, perykopa 213. Alleluja, ton 2: Zasadzeni w domu Pańskim, zakwitną na dziedzińcach Boga naszego. Stichos: Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi. Ewangelia według Mateusza, perykopa 16. I ascetom, perykopa 43. Koinonikon: Radujcie się, sprawiedliwi, w Panu, prawym przynależy chwala. Alleluja, trzy razy.**

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W niedzielę seropustną, Wypędzenie Adama. Czuwanie zwykłe.

W sobotę wieczorem na nieszporach po wstępnym psalmie recytujemy **Błogosławiony mąż, całą katzymę. Do Panie, wołam do Ciebie**, dodajemy dziesięć stichosów i śpiewamy trzy stichery Oktoechosy, trzy Anatoliosa i cztery Triodionu, ton 6:

Prosomion: Całą odrzuciwszy.

Stwórca, mój Pan, proch wzięwszy z ziemi mnie stworzył, życiodajnym tchnieniem ożywił i uczcił na ziemi jako panującego nad wszystkimi istotami widzialnymi i zarazem współmieszkańca aniołów. Podstępny zaś szatan,

używając postaci węża, skusił pokarmem i rozłączył z Bożą chwałą, i z otchłani głębi śmierci oddał ziemi, ale znowu wezwij mnie jako Władca łaskawy.

Pozbyłem się, nieszczęsny, szaty utkanej przez Boga, przestąpiwszy Twój Boski nakaz, Panie, z namowy wroga i teraz przyoblokłem się w liście figowe oraz skórzane szaty, zostałem skazany na zdobywanie chleba w pocie czoła, a ziemia przeklęta ma przynosić ciernie i kolce, ale w czasach ostatecznych wcielony z Dziewicy wezwałeś mnie, aby znowu wprowadzić mnie do raju.

Raju najczcigodniejszy, najpiękniejsza doskonałości, mieszkanie stworzone przez Boga, niekończące się wesele i rozkosz, chwało ascetów, piękno proroków i mieszkanie świętych, szumem Twych liści błagaj Stwórcę wszystkich, aby otworzył mi bramy, które zamknąłem przez przestępstwo, i abym stał się godnym przyjęcia drzewa życia i radości, którymi przedtem rozkoszowałem się.

Adam został wygnany z raju przez nieposłuszeństwo i odpędzony od słodczy, skuszony przez słowa niewiasty, i nagi siedzi naprzeciw ogrodu, płacząc: Biada mi! Przeto starajmy się wszyscy gorliwie podjąć czas postu, słuchając tradycji ewangelicznych, aby będąc przyjemnymi Chrystusowi, znowu odzyskać rajskie mieszkanie.

Chwała. Ton 6: Adam siadł naprzeciw raju i łkając opłakiwał swoją nagość: Biada mi, którego pokonało oszustwo złego i zostałem okradziony oraz pozbawiony chwały! Biada mi, w prostocie nagiemu, a teraz zakłopotanemu! O raju, nie nasycę się już twoją słodyczą! Nie ujrzę także Pana i Boga mego, i Stwórcy, pójdę bowiem do ziemi, z której zostałem wzięty. Miłosiernie szczodry, wołam do Ciebie: Zmiłuj się nade mną, upadłym!

I teraz, teotokion pierwszy według tonu. Pogodna Światłości. Wejście.

Prokimenon: Pan zakrólował.

Na litii jak zwykle isomelos świętego patrona monasteru.

Chwała. Ton 6: Słońce skryło promienie, księżyc z gwiazdami zamienił się w krew, góry przeraziły się, wzgórza zadrżały, gdy zamknięty został raj. Wychodząc z niego Adam bił się rękoma po twarzy, mówiąc: Miłosierny, zmiłuj się nad upadłym!

I teraz. Teotokion. Prosomion: Tajemniczo opiewamy Ciebie, Bogurodzico Mario, okazałaś się bowiem tronem wielkiego Króla, osłoną najświętszą, większą od niebios, rydwanem cherubinów, czcigodniejszą od serafinów, arką chwały, z Ciebie bowiem przyszedł wcielony Bóg wszystkich, do którego módl się o zbawienie dusz naszych.

Na stichownie stichery Oktoechosy.

Chwała. Ton 6: Adam został wygnany z raju z powodu pokarmu, przeto siedząc na wprost raju płakał, jęczał rozrzewnionym głosem i mówił: Biada mi, co ja straciłem, nieszczęsny! Przekroczyłem jedno przykazanie Władcy i pozbawiłem się wszystkich dóbr! Raju najświętszy, dla mnie zostałeś zasadzony i z powodu Ewy zamknięty, błagaj Tego, który ciebie stworzył i mnie uczynił, abym napełnił się Twoimi kwiatami! Przeto rzekł do niego Zbawiciel: Nie chcę

zguby mego stworzenia, ale chcę jego zbawienia i dojścia do poznania prawdy, albowiem przychodzącego do mnie nie wyrzucę precz.

I teraz. Teotokion. Prosimion: Stwórca i Zbawiciel mój, Chrystus Bóg, przyszedł z łona Twego, przyoblekł się w moje ciało i uwolnił z Adama z pierwotnej klątwy. Przeto Tobie, Najczystsza, jako Bożej Matce i Dziewicy, zaprawdę bez przerwy śpiewamy: Raduj się anielsko, raduj się, Władczyni, orędowniczko i opieko, i zbawienie dusz naszych.

Teraz pozwalasz odejść. Po trisagionie troparion rozesłania: Bogurodzico Dziewico, raduj się, trzykrotnie. I dalsza część czuwania, a służbę świętego dnia śpiewamy na powieczerzu.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Na jutrzni,

na **Bóg i Pan troparion zmartwychwstania** dwa razy i teotokion, zwykła recytacja Psalterza.

Polijeleos, jak to wskazano w Niedzielę o Synu Marnotrawnym, i **Błogosławiony jesteś, Panie.** Zaczynamy czytać pierwszą księgę Heksameronu Chryzostoma i anabatni według tonu. **Wszystko, co oddycha i Ewangelia jutrzni. Zmartwychwstanie Chrystusa zobaczywszy i Psalm 50. Chwała. Ton 8: Dawco życia, otwórz mi bramę pokuty. I teraz. Teotokion: Bogurodzico, skieruj mnie na ścieżki pokuty. Także ton 6: Zmiluj się nade mną, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego oraz Gdy myślę, nieszczęsny, o mnóstwie popelnionych przeze mnie złych czynów.**

Kanony Oktoechosy zmartwychwstania, krzyża i zmartwychwstania oraz Bogurodzicy na osiem i Triodionu na sześć.

Kanon. Poemat protosynkritosa Chrystofora. Ton 6.

Pieśń 1

Hirmos: Jak po suchym łądzie wędrował Izrael stopami po otchłani i prześladowcę faraona widząc tonącego, Bogu zwycięską śpiewał pieśń, wołając.

Idź, moja lubieżna duszo, oplakuj dzisiaj swoje czyny, wspominając pierwsze obnażenie w Edenie, przez które zostałaś wygnana z rajy rozkoszy i nieustannej radości.

Z wielkiego miłosierdzia i łaskawości, Stwórco stworzeń i Twórcu wszystkich, dawno temu z prochu ożywiłeś mnie, przykazując śpiewać Tobie z Twymi aniołami.

Ze względu na bogactwo łaskawości Ty zasadziłeś, Stwórco i Panie, rajską słodycz w Edenie, nakazując mi rozkoszować się pięknymi, słodkimi i nieprzemijającymi owocami.

Chwała. Biada mi, duszo moja nieszczęsna, będąc w Edenie rozkoszy przyjęłaś władzę od Boga i otrzymałaś polecenie, żeby nie spożywać owocu wiedzy, po co więc przekroczyłaś prawo Boże?

I teraz. Teotokion: Bogurodzico Dziewico, jako córka Adama według rodu, zaś według łaski Rodzicielko Chrystusa Boga, wezwij teraz mnie, wypędzonego z Edenu.

Jako katabasję śpiewamy hirmos obecnego kanonu: **Jak po suchym łądzie.**

Pieśń 3

Hirmos: Nie ma świętego jako Ty, Panie Boże mój, któryś podniósł róg wiernych Twych, Łaskawy, i umocniłeś nas na opoce wyznania Twego.

Podstępny wąż pozazdrościł niegdyś mojej czci, poszeptał podstęp w uszy Ewy, a od niej ja przejąłem ten podstęp i zostałem wygnany, biada mi, sprzed oblicza życia.

Wyciągnąwszy zuchwale rękę, skosztowałem drzewa rozumu, którego Bóg nakazał mi nigdy nie próbować, i zostałem gwałtownie odrzucony od Chwały Bożej.

Chwała. Biada mi, lubieżna moja duszo, żeś nie poznała podstępu! Jakże nie odczułaś oszustwa i zawiści wrogiej? Omroczonego został twój rozum i przekroczyłaś przykazanie Twego Stwórcy.

I teraz. Teotokion: Nadziejo i opieko moja, Czysta, któraś przykryła dawne obnażenie upadłego Adama, Jedyna, przez Twoje zrodzenie, znowu przyoblecz mnie w niezniszczalność.

Katabasja: Nie ma świętego jako Ty.

Katyzma poetycka, ton 4:

Prosimion: Zdziwił się Józef.

Adam został wygnany z rajskiej słodyczy za gorzkie spożycie, nie zachowawszy w niewstrzeźliwości przykazań Władcy, i osądzony został na uprawianie ziemi, z której sam został wzięty, i na zdobywanie swego chleba w obfitym pocie czoła, przeto umiłowmy wstrzeźliwość, abyśmy nie zapłakali poza rajem, jak Adam, ale weszli do raj.

Chwała. Inna katyzma poetycka, ton 4:

Prosimion: Wstąpiłeś na niebo.

Teraz objawił się czas cnót i Sędzia stoi w drzwiach, nie smućmy się, lecz przyjdźmy poszcząc, przynieśmy łzy, rozrzewnienie i miłosierdzie, wołając: Zgrzeszyliśmy więcej, niż jest piasku morskiego, lecz przebacz wszystkim, Wyzwoliciele, abyśmy otrzymali niezniszczalną koronę.

I teraz. Teotokion. Prosimion:

Nigdy nie zamilkniemy, Bogurodzico, w głoszeniu Twojej mocy, niegodni, gdybyś bowiem nie Ty stała modląc się, któż by nas wybawił z tylu nieszczęść? Któżby nas zachował wolnymi aż do teraz? Nie odstępimy od Ciebie, Władczyni, zawsze bowiem wybawiasz Twoje sługi ze wszelkich nieszczęść.

Także czytamy mowę Teologa po klęsce gradowej, która to mowa ma początek:

Czemu burzycie chwalebny porządek?

Pieśń 4

Hirmos: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan, śpiewa i głosi Boży Kościół, i z czystym sercem weseli się w Panu.

Uczczony zostałem przez Ciebie w Edenie, lubieżny, biada mi, gdyż zostałem oszukany i pozazdrościłem diabłu, i zostałem odrzucony od Twego oblicza.

Oplakujcie mnie, zastępy anielskie, gdyż oszukany zostałem pozbawiony piękna raj. i tamtejszych wspaniałych ogrodów, i odrzucony przez Boga.

Łąko błogosławiono, ogrodzie zasadzony przez Boga, piękno raj. teraz wylewajcie łzy ze swych liści, jak z oczu, nade mną obnażonym i odrzuconym od Chwały Bożej.

Chwała. Odtąd nie widzę ciebie, ani nie rozkoszuję się twoją słodyczą i boską Światłością, najczcigodniejszy raj. nagi zostałem bowiem rzucony na ziemię, zagniewawszy Stworzyciela.

I teraz. Teotokion: Święta Władczyni, otwierająca wszystkim wiernym bramy raju, które kiedyś Adam zamknął przestępstwem, otwórz mi bramy miłosierdzia.

Katabasja: Chrystus moją mocą, Bóg i Pan

Pieśń 5

Hirmos: Bożą Twoją światłością, Dobry, od poranku czuwających Tobie dusze oświeć miłością, modlę się, aby poznać Ciebie, Słowo Boże, prawdziwego Boga, i wołam z ciemności grzechu.

Dawno temu wróg nienawidzący ludzi pozazdrościł mi pomyślnego życia w raju, w postaci węża splamił mnie i okazał mnie obcym zawsze będącej Chwały.

Płaczę i łkam w duszy, bez przerwy szukam oczyma mnóstwa łez, gdy wejrzę i poznaję swoją nagość, którą mam przez przestępstwo.

Chwała. Zostałem stworzony ręką Bożą z ziemi, i że znowu mam powrócić do ziemi, usłyszałem pełen żądz, któż nie zapłacze nade mną, odrzuconym przez Boga, który Eden zamieniłem na piekło?

I teraz. Teotokion: Wszyscy wierni, głosimy Ciebie tajemną komnatą weselną chwały, nieskalana Rodzicielko Boga, przeto błagam Ciebie, Czysta: Uczyni mnie, odpadłego, uczestnikiem rajskiej komnaty weselnej.

Katabasja: Boską Twoją Światłością.

Pieśń 6

Hirmos: Morze życia wzburzone widząc przez burzę pokus przybiegam do cichej Twojej przystani i wołam do Ciebie: Wyprowadź ze zniszczenia życie moje, wielce miłosierny.

Przyoblekłeś mnie w Edenie, Zbawco, w szatę utkaną przez Boga, jako łaskawy, a ja przekroczyłem Twoje przykazanie, uwierzyłem zwodzicielowi i okazałem się, nieszczęsny, nagim.

Duszo moja, żądz pełna, oddaliłem się od Boga, przez nieposzanowanie Twoich przykazań pozbawiłem się słodyczy raju, zostałem rozłączony z aniołami i sprowadzony do prochu, o upadku!

Chwała. Zmiłuj się, ulituj się nad dziełem ręki Twojej, Wszechmogący Boże, nie odrzucaj mnie, błagam, który sam siebie odłączyłem od chóru Twych aniołów.

I teraz. Teotokion: Mario wybrana przez Boga, Pani wszystkich, jako Rodzicielka Pana, Króla wszystkich i Zbawiciela, wezwij mnie, odrzuconego od chwały rajskiej.

Katabasja: Morze życia wzburzone widząc.

Kontakion, ton 6: Nauczycielu mądrości, dawco sensu, karzący nierządnych i obrońco ubogich, wzmocnij, poucz moje serce, Władco, Ty daj mi słowo, Ojca Słowo, oto bowiem nie zabraniam moim wargom, aby wołały do Ciebie: Miłosierny, zmiłuj się nade mną, upadłym!

Ikos: Usiadł wtedy Adam naprzeciw słodyczy raju i płakał, bijąc rękoma twarz i mówiąc: Miłosierny, zmiłuj się nade mną, upadłym!

Widział Adam anioła, który go wyrzucił i zamknął bramę boskiego ogrodu, westchnął wielce i rzekł: Miłosierny, zmiłuj się nade mną, upadłym!

Współczuj, raju, swemu właścicielowi, który popadł w nędzę, i szumem twoich liści ubłagaj Stwórcę, aby ciebie nie zamykał: Miłosierny, zmiłuj się nade mną, upadłym!

Raju najdoskonalszy, najświętszy, najbogatszy, zasadzony ze względu na Adama i zamknięty ze względu na Ewę, ubłagaj Boga za upadłym: Miłosierny, zmiłuj się nade mną, grzesznym!

Synaksarion:

Stichosy: Świat z prarodzicami gorzko niech zapłacze,

Przez słodki pokarm upadły z upadłymi.

Przez Twoją niewypowiedzianą łaskawość, Chryste Boże nasz, uczyni nas godnymi pokarmu rajskiego i zmiłuj się nad nami jako jedyny Przyjaciel człowieka. Amen.

Pieśń 7

Hirmos: Anioł uczynił piec rosę rodzącym dla sprawiedliwych młodzieńców, Chaldejczyków zaś spalał z woli Bożej, przekonując prześladowcę do zawołania: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

Panie, rządzący wszystkimi wiekami, który stworzyłeś mnie z Twojej woli, niegdyś zostałem oszukany przez chytrego węża i zagniewałem Ciebie, Zbawco, nie odrzucaj mnie, Boże, lecz wezwij mnie.

Biada mi! Przybrany w szaty wstydu zamiast odzieży światłości, płacę nad moją zgubą, Zbawco, i z wiarą wołam do Ciebie, Dobry: Nie odrzucaj mnie, Boże, lecz wezwij mnie.

Chwała. Pełen zła wąż zranił podstępnie całą moją duszę i sprawił: że zostałem wypędzony z rajskich słodyczy, ale Ty, łaskawy Zbawco, nie odrzucaj jako Bóg, lecz wezwij mnie.

I teraz. Teotokion: Przyjmij z miłosierdzia Twego moją błagalną modlitwę, Nieskalana, i daj mi przebaczenie grzechów, Czysta, z płaczem gorliwie wołającemu: Nie odrzucaj, Dobra, lecz wezwij mnie!

Katabasja: Anioł uczynił piec rosę rodzącym

Pieśń 8

Hirmos: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś i ofiarę sprawiedliwego wodą spaliłeś, wszystko bowiem czynisz, Chryste, co tylko zechcesz, Ciebie wywyższamy na wieki.

Dawno temu różnorodnymi darami uczciłeś dzieło Twoich rąk, jedyny Przyjacielu człowieka, ale podstępny wąż oszukał mnie syczeniem, biada mi, i pozbawił prawdziwych dóbr.

Dlaczego posłuchałaś gorzkiej rady i przestąpiłaś Boże przykazanie? Biada mi, pokorna duszo, któraś znieważyla Boga! Przecież zostałaś stworzona, aby Go zawsze sławić z aniołami.

Błogosławimy Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Pana.

Będąc władcą gadów i zwierząt, jakże rozmawiałaś z gadem niszczącym duszę, wzięwszy sobie za doradcę podstępnego jako prawego, a on ciebie oszukał, duszo moja wielce cierpiąca?

I teraz. Teotokion: Opiewamy Ciebie, Mario pełna łask, jako pełne światłości mieszkanie Bożego wcielenia, przeto mnie, okropnie zamroczonego przez żądze, oświeć światłością miłosierdzia, Nadziejo pozbawionych nadziei.

Chwalimy, błogosławimy i kłaniamy się Panu, śpiewając i wywyższając Go na wieki.

Katabasja: Z płomienia sprawiedliwym rosę wytoczyłeś

Pieśń 9

Hirmos: Boga ludzie nie mogą widzieć, na Niego nie śmieją patrzeć zastępy aniołów. Przez Ciebie, Najczystsza, objawiło się ludziom Słowo wcielone, które wywyższając z wojskami niebios Ciebie wysławiamy.

W Edenie słodkim wydał mi się smak owocu wiedzy, gdy go spożywałem, ale ostatecznie stał się żółcią. Biada mi, duszo pełna żądz, gdyż brak wstrzemięźliwości uczynił cię obcą dla pokarmu rajskiego.

Boże wszystkich, miłosierny Panie, wejrzyj łaskawie na moją pokorę i nie wysyłaj mnie daleko od boskiego Edenu, abym patrząc na dobra, od których odpadłem, usilnie starał się przez płacz znowu otrzymać to, co straciłem.

Łkam, jęczę i płaczę patrząc na cherubiny z płomiennym orężem, strzegące wejścia do raju, jak im nakazano, niedostępnego dla wszystkich przestępców, biada, lecz Zbawco mój, nie zabronione uczyni mi wejście!

Chwała. Odważam się ze względu na wielość Twego miłosierdzia, Chryste Zbawco, i ze względu na Boży bok Twojej krwi, którą uświęciłeś naturę ludzką, otwierając bramy raju tym, którzy Tobie służą, Dobry, przedtem zamknięte dla Adama.

I teraz. Teotokion: Nieprzebyta bramo życia, Dziewico Bogurodzico, zamknięte przedtem bramy raju otwórz mi Twoimi modlitwami, abym sławił Ciebie, po Bogu moją pomoc i pełną władzy ucieczkę.

Katabasja: Boga ludzie nie mogą widzieć.

Eksapostilarion Zmartwychwstania.

Chwała. Triodionu. Prosomion: Niewiasty usłyszcie.

Przekroczyłem, Panie, Twoje przykazanie i pozbawiłem się, nieszczęsny Twojej chwały, napełniłem się wstydem, biada mi! Zostałem pozbawiony słodczy rajskiej, o Łaskawy. Miłosierny, zmiłuj się, nad tym, który sprawiedliwie pozbawił się Twojej łaskawości.

I teraz. Inny. Prosomion: Z uczniami wejdźmy.

Wygnany zostałem z raju po spożyciu pokarmu, Panie, i znowu zostałem wprowadzony przez krzyż i cierpienie Twoje, Zbawco i Boże mój, którym umocnij nas w nieskalanym przebyciu postu i pokłonieniu się Bożemu zmartwychwstaniu, zbawczej Paszce, dla modlitw Tej, która Ciebie zrodziła.

Do psalmów pochwalnych dodajemy cztery stichery zmartwychwstania z Oktoechosy, jeden Anatoliosa i te oto isomelosy Triodionu:

Ton 5: Biada mi, Adam zawołał płacząc, albowiem wąż i niewiasta pozbawili mnie Bożej ufności i rajskiej słodczy pozbawiło mnie spożycie owocu drzewa. Biada mi, nie mogę znieść mojej hańby! Niegdyś byłem królem wszystkich ziemskich stworzeń Bożych, teraz jestem niewolnikiem jednej nieprawej rady. Niegdyś byłem przyodziany w chwałę nieśmiertelności, teraz noszę śmiertelną skórę jako śmiertelny. Biada mi, kogóż uczynię pomocnikiem w mym płaczu? Ty, Przyjacielu człowieka, który stworzyłeś mnie z ziemi, przyoblókszy się w łaskawość, wyzwól z wrogiej niewoli i zbaw mnie.

Stichos: Wysławiać będę Ciebie, Panie, całym sercem moim, opowiem wszystkie cuda Twoje.

Otworzyło się pole walki cnót i ci, którzy chcą się potykać, niech wejdą, przepasawszy się dobrym wysiłkiem postu. Ci, którzy dobrze walczą,

sprawiedliwie zyskają korony i wzięwszy potężny oręż krzyża sprzeciwmy się wrogowi, jako mur obronny mając wiarę i jako tarczę modlitwę, jako hełm miłosierdzie, zamiast miecza post, który odcina od serca całe zło. Ten, kto to czyni, otrzyma w dniu Sądu prawdziwą koronę od Chrystusa, Króla wszystkich.

Stichos: Rozweselę się i rozraduję w Tobie, będę śpiewał imieniu Twemu, Najwyższy.

Ton 6: Adam został wypędzony z rajy po skosztowaniu pokarmu, Mojżesz zaś ujrzał Boga, oczyściwszy oczy duchowym postem. Przeto pragnąc być mieszkańcami rajy, odsuńmy się od niewłaściwego pokarmu i pragnąc zobaczyć Boga, jak Mojżesz pośmemy czterdzieści dni, modlitwą i błaganiem utulmy żądze duchowe, odrzućmy rozkosze cielesne, lekko wejźmy na wysokości, gdzie chóry anielskie niemilkącymi głosy opiewają nierozdzieloną Trójcę, patrząc na Jej niezwykłą dobroć i władzę. Tam uczyni nas godnymi, w Tobie mających nadzieję Synu Boży, Dawco Życia, śpiewać z zastępami anielskimi, dla modlitw Matki, która Ciebie zrodziła, apostołów, męczenników i ascetów.

Stichos: Powstań, Panie Boże mój, niech wzniesie się ręka Twoja, nie zapominaj na zawsze o ubogich Twoich.

Nadszedł czas, początek duchowych zmagania i zwycięstwa nad demonami, wszelka broń wstrzemięźliwości, anielska wspaniałość, odwaga wobec Boga. Przez nie Mojżesz stał się rozmówcą Stwórcy i głos niewidzialny przyjął swymi uszami. Panie, jako Przyjaciel człowieka uczyni i nas godnymi pokłonenia się Twoim cierpieniem i świętemu zmartwychwstaniu.

Chwała. Tenże sam. **I teraz.** **Błogosławiona** jesteś, **Bogurodzico** **Dziewico.** **Wielka** doksologia i zwykła litia w narteksie, podczas której śpiewamy **Chwała, i teraz.** I stichera ewangeliczna. Dodajemy także pierwszą godzinę. Czytamy mowę katechetyczną świętego ojca naszego Teodora Studyty i rozesłanie.

Na **L i t u r g i i** typika. Błogosławieństwa według tonu na sześć i z kanonu Triodionu pieśń szósta na cztery. Prokimenon, ton 8: **Złóżcie śluby i wypełnijcie je przed Panem Bogiem naszym.** **Stichos:** **Znany jest w Judei jest Bóg, w Izraelu wielkie jest imię Jego.** **Lekcja z Listu do Rzymian,** perykopa 112. **Alleluja,** ton 6: **Dobrze jest wyznawać Pana i śpiewać imieniu Twemu, Najwyższy.** **Stichos:** **Ogłaszać o poranku miłosierdzie Twoje i prawdę Twoją każdej nocy.** **Ewangelia według Mateusza,** perykopa 17. **I Boska Liturgia Chryzostoma.** **Koinonikon:** **Chwalcie Pana z niebios, chwalcie Go na wysokościach. Alleluja,** trzy razy.

Należy wiedzieć, że od tej niedzieli aż do Podwyższenia czcigodnego Krzyża nie ma polijeosu, który jest śpiewany tylko na czuwaniach świąt Pańskich i wielkich świątch.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

W tę samą niedzielę seropustną wieczorem,

po początkowym psalmie, do: **Panie, wołam do Ciebie,** dodajemy dziesięć sticher od: **Wyprowadź z ciemnicy duszę moją,** i śpiewamy cztery stichery pokutne, Oktoechosy według tonu, które są zapisane dwie wieczorem na stichologii i dwie na stichologii jutrzni. [Tak samo w pozostałe niedziele od tej aż do piątej niedzieli świętego Postu. Panie, wołam do Ciebie, śpiewamy według tonu, jak jest to podane kolejno w Oktoechosie]. Także trzy z Triodionu i trzy z Menei.

Poemat kyr Józefa.

Stichery, ton 2:

Prosomion: **Gdy z drzewa.**

Wszyscy usilnie postarajmy się ukorzyć ciało wstrzemięźliwością, przechodząc przez pole walki nieskalanego postu, modlitwami i łzami znajdziemy zbawiającego nas Pana, uczynimy konieczne zapomnienie zła, wołając:

Zgrzeszyliśmy przed Tobą, Zbawco, jak dawno temu mieszkańcy Niniwy, Chryste Królu, uczyn nas dziedzicami niebieskiego królestwa, Łaskawy.

Tracę nadzieję myśląc o moich czynach, Panie, będąc godnym wszelkich cierpień, bowiem pogardziłem Twymi czcigodnymi przykazaniami, Zbawco, spędzając moje życie w nierządzie. Przeto błagam, abyś oczyścił mnie obfitym deszczem pokuty, postem i modlitwą, jako jedyny miłosierny oświeć mnie i nie pogardzaj mną, najłaskawszy Dobroczyńco wszystkich.

Inna stichera, kyr Teodora, ton 2:

Prosomion: **Daj zrozumienie.**

Zacznijmy radośnie czas postu, wysiłki duchowe uczynmy jego podstawą, oczyścimy duszę, oczyścimy ciało, pościmy od wszelkiej żądz jak pościmy od pokarmów, rozkoszując się dobrocią Ducha, czyniąc to wszystko z miłością, abyśmy wszyscy stali się godni ujrzeć najczcigodniejszą mękę Chrystusa Boga i świętą Pasch, duchowo radując się.

Także z Menei świętemu trzy prosomiony, gdy jest isomelos, to **Chwała**, a jeśli nie, wtedy **Chwała, i teraz**. Teotokion tego samego tonu z Menei. Wejście z kadzielnicą. **Pogodna Światłości.**

Prokimenon, ton 8: **Nie odwróć oblicza Twego od dziecka Twego, albowiem cierpię, szybko wysłuchaj mnie. Zważ na duszę moją i wybaw ją i stichosy.**

I znowu wyższym głosem: **Nie odwracaj Twego oblicza od dziecka Twego.**

Należy wiedzieć, że we wszystkie niedziele świętej Czterdziestnicy ma miejsce wejście z kadzielnicą ze względu na wielkie prokimenony.

Pozwól, Panie, w wieczór ten. Pokłony trzy i ektenia.

Na stichownie isomelos, ton 4:

Stichos: Do Ciebie wznoszę oczy moje, który mieszkasz w niebie. Oto jak oczy sług zwrócone są na ręce ich panów i jak oczy służącej na ręce jej pani, tak oczy nasze ku Bogu, Bogu naszemu, dopóki nie ulituje się nad nami.

Zajaśniała Twoja łaska, Panie, zajaśniało oświecenie naszych dusz. Oto czas życzliwy, oto czas pokuty, odrzućmy uczynki ciemności i przyobleczmy się w zbroję światłości, aby przepłynąwszy wielką głębię postu osiągnąć zmartwychwstanie po trzech dniach Pana i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, zbawiającego dusze nasze.

Stichos: Zmiłuj się nad nami, Panie, zmiłuj się nad nami, albowiem wzgardą jesteśmy nasyчени. Dusza nasza nasycona jest szyderstwem zarozumiałców i wzgardą pyszałków.

Męczennikom: Wysławiany w pamięci świętych Twoich, Chryste Boże, przez nich błagany, ześlij nam wielkie miłosierdzie.

Chwała. Isomelos z Menei, jeśli jest pamięć świętego. I teraz. Teotokion według tonu Menei.

Jeśli nie ma zaś wspomnienia, to: **Chwała, i teraz.**

Teotokion, ton ten sam. Prosomion: **Jako mężnego.**

Zastępy anielskie wysławiają Ciebie, Matko Boga, bowiem zrodziłaś, Najczystsza, zawsze współbędącego z Ojcem i Duchem, który zastępy anielskie z niebytu powołał swoim pragnieniem. Módl się do Niego, aby wybawił ze zniszczenia i oświecił dusze prawosławnych, Ciebie opiekujących, Najczystsza.

Teraz pozwalasz odejść słudze Twemu. Trisiagion. Trzy pokłony. Najświętsza Trójco. Ojciec nasz. Tropariony następujące, ton 4: Bogurodzico Dziewico, raduj się, i czynimy jeden pokłon. Chwała. Chrzycielu Chrystusa, jeden pokłon. I teraz. Módlcie się za nami święci apostołowie, jeden pokłon. Także: Pod Twoje miłosierdzie, bez pokłonu. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy cichym i łagodnym głosem. Chwała, i teraz. Czycigodniejszą od cherubinów. W imię Pańskie pobłogosław, ojciec! Kapłan: Niech będzie błogosławiony Chrystus Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków. My zaś: Amen. I modlitwę: Niebieski Królu.

I czynimy trzy wielkie pokłony, odmawiając modlitwę świętego Efrema Syryjczyka:

Panie i Władco życia mego, nie daj mi ducha próżności, zniechęcenia, pożądania władzy i próżnych słów.

Daruj zaś słudze Twemu ducha czystości, mądrej pokory, cierpliwości i miłości.

O Panie, Królu, pozwól mi widzieć moje grzechy i nie osądzać brata mego, albowiem błogosławiony jesteś na wieki wieków. Amen.

Całujemy święte i czcigodne ikony. Przełożony mówi: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie. Odmawia też modlitwę i pełne rozesłanie.

Po nieszpórach w jadalni ma miejsce posiłek dla braci. Po powstaniu śpiewamy, według zwyczaju, małe powieczere, z pokłonami postnymi. Na: **Chwała na wysokościach Bogu, trzy pokłony.** [Jeśli było czuwanie, to nie odmawiamy kanonu Bogurodzicy]. **Zaprawdę godne to jest. Trisagion, trzy pokłony i zwykłe tropariony. Panie, zmiłuj się, czterdzieści razy. Chryste Boże, który w każdym czasie i w każdej godzinie. Kapłan: Boże, ulituj się nad nami i pobłogosław nas, rozjaśnij oblicze swoje nad nami i zmiłuj się nad nami. Trzy wielkie pokłony z modlitwą świętego Efrema: Panie i Władco życia mego. I pozostałych dwanaście pokłonów. Także trisagion. Po Ojcie nasz, mówimy: Panie, zmiłuj się, dwanaście razy, i modlitwa: Nieskalana, Czysta. Także: Władco, daj nam, udającym się na spoczynek, oraz rozesłanie.**

W ten sposób przebiega służba nieszpórów i powieczera w tym tygodniu, tak samo bywa w pozostałe tygodnie, aż do piątej niedzieli świętej Czterdziestnicy, czego niech nikt nie zmienia.

Niech będzie wiadomym, że jeśli w tych świętych dniach w ciągu tygodnia brat nasz odejdzie do Pana, to nie ma jego trzecin aż do piątku wieczorem, wtedy bowiem służymy panichidę za niego, podobnie i w sobotę Liturgia za niego. W przyszłą zaś sobotę bywają jego dziewięćdziesiąt. Czterdziestą jego służymy, gdy spełni się liczba jej dni: ofiary zaś i wspomnienia jego zaczynają się od nowej niedzieli, aż do skończenia dni czterdziestu.

